COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ
„GRIGORE MOISIL” BRAȘOV

PUNCTUL PE INFO

REVISTA COLEGIULUI
NR. 6/2015

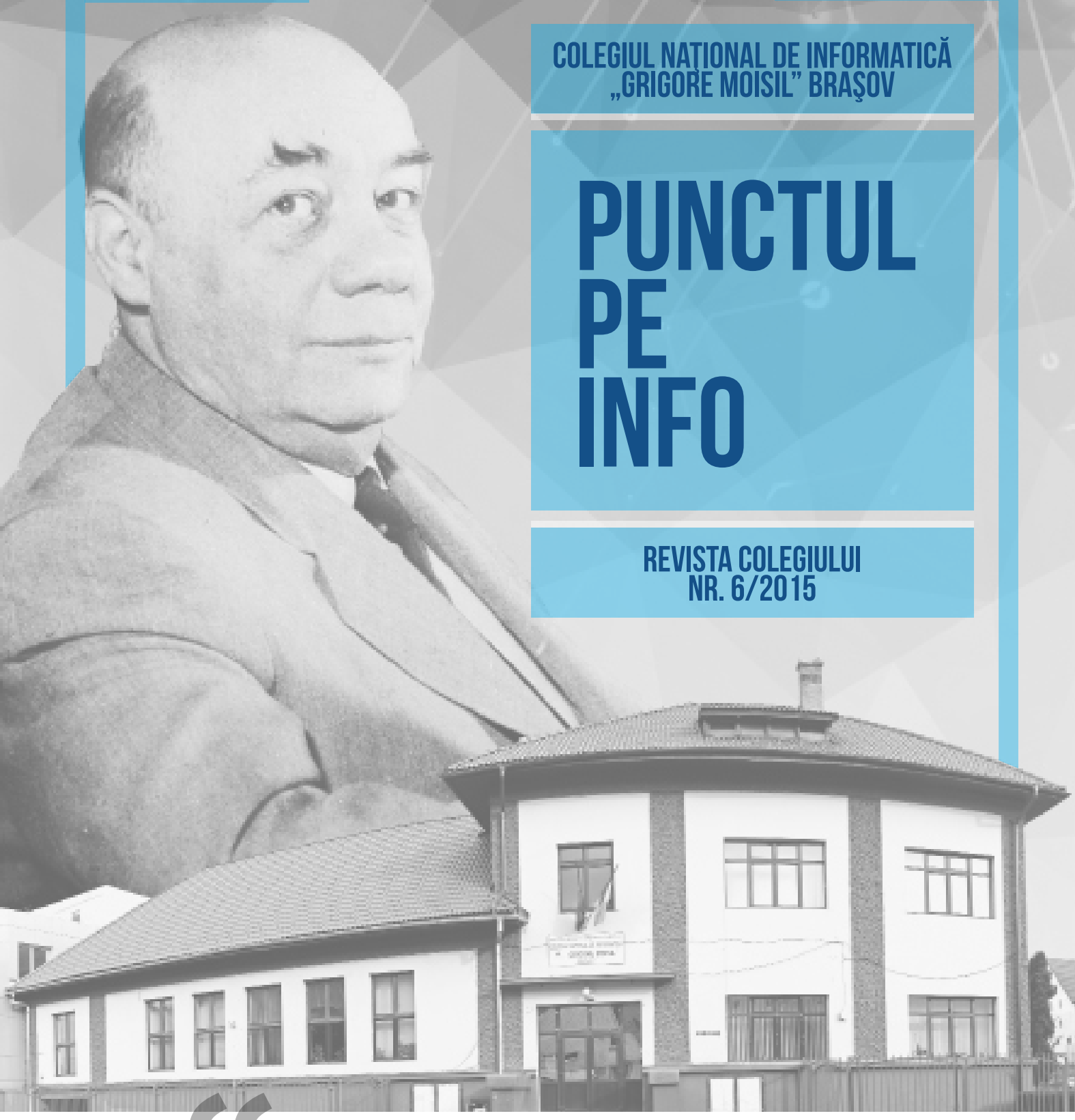

O teoremă e o scrisoare de dragoste către un neconoscut, către acela care îi prinde nu numai înțelesul, ci și toate subîntelesurile.(Grigore Moisil)

COLEGIUL NAŢIONAL DE INFORMATICĂ „GRIGORE MOISIL”
BRAŞOV

“PUNCTUL PE INFO”

REVISTA COLEGIULUI
Nr. 6\2015

Revista Colegiului „Punctul pe Info” este editată în scopul performanţei şcolare şi a activităţii independente a elevilor din liceu

DIRECTOR Prof. MILENA POPA

DIRECTOR ADJ. Prof. dr. MANUELA ZORCA

PROF. COORD. Prof. dr. CRISTINA CĂLIN

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor şef: Claudiu Dragomir
Colaboratori:

- profesori: Alexandra Crăciun, Raluca Iancău, Nicoleta Moise, Cătălina Stoica, Maria Burcuță;
- elevi: Iosana Ciutan, Răzvan Ilie, Robert Munceanu, Georgia Preda, Andreea Bruja;
- Tehnoredactori: Claudiu Dragomir, Daniel Hîncu.

Editura: SIGMA – Bucureşti
ISSN: 2066-4060

Competitivitate și implicare!

Prof. Milena Popa
Director

Vă doresc -și îmi doresc- să rămânem mai departe solidari în menținerea calității de excepție a Colegiului nostru, de care suntem responsabili cu toții.

Suntem mândri de tot ceea ce am realizat împreună- colegi profesori și elevi deosebiți. Aceste reușite ne obligă, însă, să ne străduim mereu, să ne implicăm, să colaborăm și să păstrăm spiritul competitiv al instituției noastre.

Performanța o obținem numai împreună. Așadar, să ne dorim să rămânem în prima linie!

Succes vouă, elevilor noștri, care veți deveni liderii de mâine!

Grigore Moisil – un blazon individualizat

Prof.dr. Manuela Zorca
Director adjunct

„Ar fi de scris odată povestea celor ce și-au pierdut răsuflarea alergând după propriile lor idei. Și tragedia celor ce, nevrând să rămână în urmă, nu pot să mai meargă înainte. Și comedia amară a celor ce neputând alerga, încearcă să oprească puhoiul. Și dramele provocate de cei ce, neînțelegând noul, îi prigonesc pe cei ce-l practică. ”(Grigore Moisil)

În memoria profesorului Grigore Moisil, corpul profesoral al liceului nostru a ales, în anul 2002, la primirea titlului de colegiu național, să îi poarte numele.

Colegiul Naţional de Informatică „Grigore Moisil” trece pragul în acest an, uşor, chiar dacă este cel de-al 77-lea, cu dorinţa de a se relansa ca un aşezământ de educaţie şi cultură, cu oameni care vor să clădească la viitorul tinerilor, să depăşească bariere mentale, financiare, interculturale, competiţionale.

Parcursul în ani a consolidat dorinţa de a deveni cei mai buni, cei mai moderni, de a contribui la realizarea unor idealuri, de a modela oameni.

Suntem o familie care uneşte experienţa şi devotamentul profesorilor cu curajul tinerilor. Urmărim realizarea idealului educaţional întemeiat pe valorile diversităţii culturale, pe aspiraţiile individuale şi sociale şi contribuim la păstrarea identităţii naţionale în contextul valorilor europene.

Suntem unul dintre pilonii educaţiei din ţară, din fiecare familie ce alege să păşească cu noi dincolo de cunoaştere, dincolo de provocări, în încercarea de a reuşi în plan social, personal, profesional.

La mulți ani!
Cu onoare, iscusință, veselie,
La mulți, mulți ani!

IMPRESII DE BOBOC

Prima zi de şcoală la liceu a fost marcată în cartea vieţii mele ca un nou capitol. Capitolul "Adolescenţa", în care voi continua să scriu timp de patru ani.

Marţi a marcat cu adevărat începutul anului de bobocie. Am păşit timidă pe holurile maiestuoase ale liceului. Eram emoţionată, credeam că îmi va fi greu să mă integrez. Dar nu a fost deloc aşa. Cei din clasa a-X – a A s-au comportat frumos cu noi şi ne-au călăuzit în cea mai interesantă călătorie. Liceul este acum ca o nouă casă pentru mine, ale cărei secrete ascunse le voi descoperi cu zâmbetul pe buze.

Ion Iulia, clasa a-IX-a A

De când am intrat la Colegiul Naţional de Informatică „Grigore Moisil" am rămas plăcut surprins de colectivul de boboci al liceului, dar şi de cel al naşilor. Îmi place că toţi sunt amabili şi mereu bine dispuşi. Întotdeauna ne salută "Hei, bobocel, ce faci?" sau "Hei, bobocel, îţi place aici, la noi, la liceu ?". Sunt plăcut surprins de atitudinea lor. Botezul a fost reuşit din toate punctele de vedere. De la stropit cu apă şi făină, până la mâncatul covrigilor de pe frânghie sau toate jocurile pe care le-am jucat la botez, toate au fost minunate. Mă bucur nespus de mult că, începând cu acest an şcolar, sunt boboc în acest liceu şi aştept cu nerăbdare să devin naş la rândul meu.

Sper ca următorii patru ani sa fie la fel de frumoşi.

Radu Răzvan, clasa a-IX-a A

Impresiile mele de boboc din primele săptămâni au fost unele grozave. M-am integrat foarte bine în colectiv, pentru că am întâlnit nişte colegi minunaţi. Am avut parte de un botez de neuitat. Cât despre profesori, nu pot să spun decât că sunt cei mai buni pe care puteam să-i avem. În prima zi eram foarte încântată, de aceea am mers prin toată şcoala pentru a o vedea şi cel mai mult mi-au plăcut biblioteca şi sala festivă. Avem parte de multe concursuri, olimpiade, proiecte la care profesorii ne oferă ajutorul şi ne îndeamnă să participăm. Să fiu sinceră, la început nu am crezut că poate să fie atât de bine la liceu, dar acum sunt sigură că aici voi avea parte de cei mai frumoşi ani.

Szabo Beatrice, clasa a–IX–a A

Să fiu în acest colegiu este un vis împlinit. Cu toate că mulţi foşti colegi îmi spuneau că dacă ajung aici nu o să mai am libertate, eu nu m-am lăsat influenţat şi de aceea astăzi sunt foarte fericit că mi-am ascultat inima şi am optat pentru Colegiul de Informatică. Aici am descoperit persoane minunate, adică profesorii, şi nişte colegi super tari, pentru care aş merge până la capătul lumii. Chiar dacă suntem colegi de clasă doar de câteva luni, simt că ne-am cunoaşte de o viaţă. Liceul este foarte interesant, colegii mai mari sunt foarte de treabă şi ne ajută cu orice avem nevoie, iar profesorii...sunt excepţionali.

Bucur Robert, clasa a-IX-a B

"Aventura" vieţii în noua comunitate a fiecărui boboc începe cu multe emoţii, normal! Odată cu intrarea în acest liceu, au apărut si primele impresii...care ajung a fi mari etichete.

Colegi noi, profesori noi, clasă nouă, cu toate acestea, pot spune că mi-am făcut prieteni, am început să înţeleg pretenţiile profesorilor, iar liceul mi-a devenit o nouă casă.

Recomand ca următorii boboci ce vor păşi pe tărâmul informaticii să intre cu încredere şi să aibă la ei curajul necesar "supravieţuirii" acestei noi "aventuri".

Kocsis Bogdan, clasa a-IX-a C

Cu toţii ne gândim la acea minunată perioadă din viaţă, la cei patru ani de liceu, ani care îşi lasă adânc amprenta în sufletul unui om odată pentru totdeauna.

Când spui boboc, în mintea ta deja curg imagini cu o şcoală uriaşă, elevi mulţi şi gălăgioşi şi, printre ei, tu. Mic, de-abia venit în această lume...În prima zi de şcoală păşeşti sfios în furtuna din care nu ştii cum o să mai ieşi, intrând astfel în liceul în care îţi vei petrece, zi de zi, cei mai frumoşi ani. În vuietul şi în mulţimea adunată, realizezi că, de fapt, aici şi acum începe adevărata ta viaţă; chipurile pe care le vezi pentru prima oară în aceste clipe vor deveni în curând familiare, schimburile timide de cuvinte se vor transforma în prietenii care, în ciuda încercărilor pe care le va aduce necruţătorul timp, se vor păstra intacte toată viaţa. Tot aici vei avea parte de momente şi trăiri intense, vesele sau triste şi tot aici vei fi când unda de şoc cauzată de primul 2 la matematică te va izbi fie prea repede, fie prea brusc.

Din primul an de liceu îţi vor rămâne în minte şi în suflet amintiri de catifea, adevărate comori care îţi vor mângâia sufletul peste ani, una dintre acestea fiind botezul la CNI "Gr. Moisil", un mod diferit prin care colegii noştri mai mari, deveniţi naşi, ne deschid porţile către lumea liceului şi ne integrează în viaţa socială a acestuia.

Fără doar şi poate, fiecare boboc aşteaptă cu nerăbdare balul, el fiind privit de toată lumea drept cireaşa de pe tort, un adevărat motiv de sărbătoare pentru întreg liceul. E ceva cu totul şi cu totul nou pentru noi, bobocii, un bal dedicat nouă! Nu ai idee cum va fi, dacă îţi va plăcea, numeri zilele, orele, până când momentul mult aşteptat va sosi. Şi, în clipa aceea, când muzica sună mult prea tare ca să mai poţi auzi orice altceva, nu te mai gândeşti că ai o căruţă de exerciţii de rezolvat la info sau că dai test la română. Ei, bine, în clipa aceea realizezi cât de bine e să fii boboc la liceu.

Însă adevărata luptă abia acum începe. Ideea e că este minunat să fii boboc şi, dacă aş putea, aş opri timpul să pot savura cu şi mai multă plăcere fiecare secundă care trece.

Teodora Ciubotaru, clasa a IX-a E

În sfârşit, după marile eforturi pe care le-am depus ca să obţin note mari la examene, am fost admisă la Colegiul Naţional de Informatică, în clasa a IX-a E şi sunt mândră că am ajuns boboc în acest liceu de renume din Braşov.

A fi boboc înseamnă că marele drum spre maturizare de-abia acum începe. Ştiu că mai sunt încă multe lucruri de învăţat şi că liceul reprezintă următoarea treaptă a devenirii noastre ca oameni responsabili. Consider că viaţa de boboc nu este tocmai uşoară, aşa cum

credeam la început...trebuie să te integrezi într-o nouă lume, cu profesori și colegi noi și trebuie să fii prietenos și sociabil ca să-ți creezi un cerc de prieteni. De asemenea, trebuie să faci dovada multiplelor cunoștințe dobândite în gimnaziu, dovedind astfel profesorilor că meriți din plin să le fii elev, că ești serios și perseverent. Pe lângă emoțiile zilnice de la fiecare oră, pe lângă bucuria unei note mari și dezamăgirea alteia mici, nu pot trece peste ”deliciile” vieții de boboc la CNI ”Gr. Moisil”: botezul, urmat de balul bobocilor, unde ne-am simțit răsfățați de colegii mai mari și de profesori, unde am strălucit, ca vedetele pe covorul roșu...și momentele acestea merită din plin toate eforturile noastre...de boboci!

Alina Popa, clasa a IX-a E

Sunt un boboc, la fel ca toți ceilalți colegi ai mei din clasa a IX-a și am fost foarte impresionat de primirea și căldura oferite de colegii mai mari din acest liceu.

Pentru mine, viața de boboc se conturează pe zi ce trece, asemenea unui tablou, schițat inițial cu idei și gânduri despre viața de liceu și desăvârșit apoi cu fiecare zi ce trece, prin experiențele pe care le trăiesc alături de colegii mei. După evenimentul care ne-a prilejuit ”intrarea” în lumea liceenilor de la info, și anume botezul, după balul dat în cinstea noastră, am realizat că noi, bobocii, nu suntem nici lipsiți de importanță și nici de atenția celor mari și nici ignorați de aceștia.

Nu știu cum simt ceilalți boboci, dar eu unul sunt plăcut surprins de ceea ce îmi poate oferi viața de boboc la info. A început un nou capitol în viața mea în momentul în care am pășit pentru prima dată pragul acestui liceu și sunt foarte fericit că sunt boboc aici.

Călin Stroie, clasa a IX-a E

Este liceul de pe pragul căruia au ieșit multe personalități înzestrate cu sute de cunoștințe din toate domeniile și de unde ai putea sa înveți că: “O idee începe prin a fi un paradox, continuă prin a fi o banalitate și sfârșește prin a fi o prejudecată”, asa cum spune însuși Grigore Moisil. Îmi place acest liceu, mă încântă și îmi dă încredere în mine, să lupt, să continui să fiu bazată pe propriile-mi forțe și să clădesc prietenii care nu vor fi dezlegate vreodată. Profesorii în acest liceu sunt foarte bine pregătiți, sunt oameni în spatele cărora pare că se ascunde un mister.

Burtea Șefania, IX D

Pe lângă faptul că școala este școală și cartea este carte, mă atrage și faptul că suntem implicați în foarte multe activități extrașcolare. De exemplu, foarte multe excursii, se organizează târguri pentru nevoiași, se fac serbări care dezvoltă talentul și creativitatea, sunt foarte multe cercuri tematice la care poți participa.

Cel mai interesant lucru este că în pauză, la boxe se aude muzică, ceea ce este o idee minunată și te face să te relaxezi.

Rus Cristian-Liviu, clasa a IX –a D

BALUL BOBOCILOR

Conform tradiţiei anuale, toamna întâmpină fiecare bal al bobocilor organizat de liceul nostru. Ca să ne ridicăm la înălţimea aşteptărilor, exact asta ne-am gândit şi noi să facem: să organizăm un bal superb, care să-i mulţumească pe nou-veniţii in liceu. Aşadar, clasa mea, a XI-a B s-a ocupat de pregatirea marelui eveniment, anul acesta având tema "Folclorul underground".

Ei bine, nimeni nu s-a aşteptat să fie uşor. A fost nevoie de multă muncă, suport, inţiativă şi ajutor de la fiecare în parte. A trebuit să căutăm sponsorizări, un loc pentru găzduirea balului, să creăm invitaţiile, să dăm dovadă de ingeniozitate în alegerea probelor la care au fost supuşi bobocii, şi nu în ultimul rând, să răspândim vestea multaşteptatului eveniment mai departe.

Deşi au existat mici neînţelegeri inevitabile, am rămas uniţi şi am încercat să rezolvăm cât mai bine cu putinţă fiecare problemă care s-a ivit, astfel încât toată lumea să fie mulţumită. Doamna dirigintă Cristina Călin ne-a fost alături pe tot parcursul acestui drum complicat, şi ne-a sprijinit atât emoţional, cât şi ideatic. De asemenea, acest bal nu ar fi fost posibil fără ajutorul doamnelor directoare Popa Milena şi Zorca Manuela şi al câtorva profesori dornici să ne susţină: domnul profesor Mândreanu Dan, doamna profesoară Ancuţa Ramona, doamna profesoară Bulbuc Mariana. Le multumim pentru că au crezut în noi.

În cele din urmă, balul a fost un mare succes. Numărul foarte mare de oameni prezenţi ne-a depăşit cu mult aşteptările. Bobocii participanţi la Miss şi Mister s-au străduit din răsputeri pentru a se adapta temei impuse şi pentru a fi cei mai buni. Şi-au căutat costume specifice zonei pe care au reprezentat-o, au pregătit un dans vioi şi au răspuns cu iscusinţă atât la întrebările de cultura generală, cât şi la ghicitori. Din cele spuse de ei, această experienţă a fost o mare provocare, care le-a dat un plus de încredere şi i-a ajutat să îşi îmbunătăţească prezenţa scenică în faţa unei mulţimi aşa de numeroase.

Membrii din trupa "Subcarpaţi", care au fost prezenti, AFO, Vali Umbră şi Power pe Vinil, au întreţinut atmosfera cu rime bine alese şi melodii ce au extaziat publicul. Cei prezenţi la bal s-au simţit bine şi au profitat de seară la maximum.

Astfel, consider că balul a fost o mare reuşită. Am izbutit să punem totul la punct, până la ultimul detaliu, dar şi să improvizăm pentru a avea parte de o noapte de neuitat. Sperăm că toţi cei prezenţi s-au distrat alături de noi şi că sunt de parere că Balul Colegiului Naţional de Informatică a fost cea mai bună alegere a anului.

Preda Georgia
Clasa a XI-a B

PRIMUL MEU BAL LA INFO

În după amiaza zilei de vineri, 7 noiembrie, punându-mi pe cap pălăria de la costumul popular al bunicului meu, am ieșit în grabă pe ușă, alergând spre stația de autobuz. M-am urcat gâfâind în bătrânul și mult prea folositul 5. Acesta m-a lăsat în fața liceului de unde am început să fac slalom printre blocuri pentru a ajunge la clubul Ragz. Aici era sărbătoare: Info ținea balul bobocilor în mare stil și cu o temă deosebită, ”Folclorul underground”, de aceea umblam eu cu pălăria bătrânească-n cap.

După ce am trecut de coada de la intrare, am pătruns în club unde, afundându-mă printre oameni, am descoperit cum ruralul cu citadinul se îmbinau întru-un mod aparte, foarte plăcut.

Spectacolul a fost deschis de băietii de la TUPEU CREW și de fetele de la A CRU printr-un număr de breakdance. După dansul modern, ne-am întors la primordial, la folclor, prilej oferit de către elevii clasei a XI-a B, sub îndrumarea doamnei diriginte Călin Cristina. După o serie de dansuri populare prezentate de elevii care activează la diverse ansambluri de renume, organizatorii au dat startul concursului pentru ” Miss și Mister”. Perechiile concurente au intrat în joc foarte repede, alungând emoțiile, printre încurajările colegilor care stăteau cu ochii pe ei. Cele cinci perechi și-au prezentat pe rând costumele din diferite zone ale țării: Moldova, Banat, Maramureș, Oltenia și Ardeal.

Proba de cultură generală a decurs neașteptat de bine, participanții dând dovadă de o bogată cunoaștere a istoriei patriei și a datinilor strămoșilor noștri. Ghicitorile, însă, le-au dat de furcă celor zece, care au cam dat din colț în colț.

La următoarea probă, fiecare cuplu a jucat câte un dans specific zonelor reprezentate. Concurenții au dat dovadă de talent și aici, unde, deși, nu le-a ieșit ca unor profesioniști, au arătat strădania pe care au depus-o.

În timp ce juriul dezbătea cui i se va acorda titlul de ”Miss și Mister”, concurenții au primit o probă surpriză: ”Mulsul vacii”. Aceștia nu s-au prea descurcat la această probă, însă au oferit celor ce îi priveau o porție bună de amuzament. După acesta probă s-au acordat și premiile, câștigătorii fiind reprezentanții clasei a IX-a A, Doboș Maria și Florescu Sebastian.

Pe la ora 16:00 au urcat pe scenă trei membri ai trupei Subcarpați: AFO, DJ POWER PE VINIL și VALI UMBRĂ. Aceștia au întreținut atmosfera aproape o oră, păstrând aerul de folclor cu melodiile lor preluate din repertoriul marilor artiști și mixate. Distracția a continuat până în jurul orei 20:00, cadrul întorcându-se la modern.

În drum spre casă, mi-au trecut foarte multe idei prin minte, însă îmi răsuna într-una lozinca: ”Foaie verde de podbal, Info face mare bal!”.

Acesta a fost cel mai tare bal și îmi va rămâne întipărit în memorie, făcându-mă mereu să mă bucur că sunt coleg sau discipol al unor oameni așa de frumoși.

Greiner Cristian-Victor
Clasa a IX-a B

MISS ȘI MISTER INFO 2014

CUM V-AȚI PREGĂTIT PENTRU CONCURSUL DE MISS ȘI MISTER?

Atât eu, cât și partenerul meu, Sebastian Florescu, am fost luați prin surprindere cu alegerea deliberată de colegii noștri și doamna dirigintă, aceea ca noi doi să fim reprezentanții clasei în această competiție. O surpriză foarte mare a fost și faptul că am fost aleși să reprezentăm zona Moldovei. Majoritatea culturii generale referitoare la istoria și geografia respectivei regiuni o acumulasem pe parcursul anilor, dar în ciuda acestui fapt, râvnind nivelul perfecțiunii, am fost dornici să stăpânim mult mai bine aceste cunoștinte.

CE ÎNSEAMNĂ PENTRU TINE ACEASTĂ EXPERIENȚĂ?

Această experienţă mi-a trezit dragostea pentru folclorul românesc şi pentru ţara mea, m-a făcut să iubesc mai mult cultura, tradiţiile poporului, trăind nişte sentimente de încântare, dar şi de nerăbdare pentru a le arăta tuturor munca noastră.

AȚI ÎNVĂȚAT CEVA NOU DESPRE FOLCLOR CU ACEASTĂ OCAZIE? CE ANUME?

Din această experienţă am învăţat că fiecare zonă a ţării îşi are propriile tradiţii, propriile acorduri muzicale şi propriile dansuri şi costume. Am aflat mult mai multe despre acest popor, şi cu siguranţă voi transmite la rândul meu mai departe noţiunile despre folclorul acestei ţări.

CUM AŢI COLABORAT CU ORGANIZATORII?

Pentru început, o cunoscusem pe Diana Nicolau, elevă din clasa organizatorilor, care a fost responsabilă de perechea noastră, ajutându-ne foarte mult pe tot parcursul pregatirilor pentru competiție. Iar pregătirile pentru dans le-am făcut împreună cu Mitu Roxana și Cătălin Clocear, membri ai ansamblului de dansuri populare.

CARE A FOST CEA MAI AMUZANTĂ PROBĂ?

Pentru mine, cea mai amuzantă probă a fost cea surpriză „Mulsul vacii", care a fost și ultima din concurs.
A fost foarte amuzant, deoarece am dovedit că știm să mulgem vaca doar în aplicația pentru telefon, și nu tradițional, cum a fost în această probă.
Mulsul vacii necesită o anumită experienţă pe care o poţi dobândi doar trăind în mediul rural, tocmai aceasta amuzându-ne cel mai tare, deoarece am dat dovadă de o mare neîndemânare.

Doboș Maria
Clasa a IX-a A

MISTER POPULARITATE 2014

Concursul de „Miss și Mister" a reprezentat pentru mine o experiență inedită. Cu toate că nu am câștigat premiul cel mare, am câștigat însă experiență și am înțeles în același timp cât de mult s-au străduit colegii din clasa a XI-a B să organizeze un bal și un concurs de „Miss și Mister " foarte frumoase și interesante.

Pentru concurs, noi ca echipă, adică eu și Diana, colega mea, ne-am pregătit intens. Am căutat costumele populare, am repetat de nenumărate ori dansul, am învățat componentele costumului și am studiat geografia și istoria Banatului , căci noi am avut acea zonă. Cu ajutorul Georgiei și al Mirei din clasa a XI-a B, ne-am organizat și ne-am consultat în legătură cu acest concurs. Cu această ocazie îi mulțumesc și Roxanei Mitu din clasa a XI-a C, pentru ajutorul acordat privind găsirea costumului popular și alegerea dansului.

Prin intermediul concursului de „Miss și Mister" am aflat că există foarte multe tradiții populare, diferite pentru fiecare zonă geografică în parte, acest lucru observându-se după varietatea de costume populare. Organizatorii, clasa a XI-a B, ne-au ajutat în legătură cu orice nelămurire aveam. Coordonați de doamna profesoară Cristina Călin, elevii din clasa a XI-a B s-au descurcat foarte bine cu organizarea Balului Bobocilor.

Printre probele concursului „Miss și Mister" au fost unele la care ne așteptam, și anume: proba de talent, cultură generală, prezentarea costumului popular, ghicitori cu tematică folclorică, dar am avut și o probă surpriză, care de altfel a fost și cea mai amuzantă, adică mulsul vacii. Aceasta a constituit amuzamentul tuturor, în special al spectatorilor.

Robert Bucur
Clasa a IX-a B

POVESTEA MAJORETELOR

În toamna anului 2013, am fost selectate pentru echipa de majorete a colegiului. Aşteptam de mult momentul şi am fost într-adevăr entuziasmate când, în sfârşit, am început pregătirile pentru dans. Eram 10 fete dornice de performanţă.

În octombrie a avut loc prima repetiţie, apoi multe altele. Toate am depus pasiune pentru acest sport, fiind îndrumate şi încurajate toată perioada de îndrăgita noastră coregrafă pe care o respectăm şi căreia îi suntem recunoscătoare, doamna profesoară Danu Maria cu ajutorul căreia ne-am făcut şi costume. Prima noastră reprezentaţie a avut loc cu ocazia Crăciunului. Nu vom uita niciodată acele momente pline de nerăbdare şi entuziasm din spatele cortinei. Emoţii şi încurajări răsunau peste tot. O ultimă îmbrăţişare de grup şi un gând bun din partea profesoarei au fost necesare pentru reuşita spectacolului. Când cortina s-a ridicat, bătăile inimii răsunau din ce în ce mai tare. Odată cu muzica, emoţiile au fost răspândite în sală, făcând loc adevăratului spectacol. Eram fericite. Totul ieşise perfect.

Am început să pregătim şi al doilea dans, cu ambele urmând să concurăm la CONCURSUL INTERNAŢIONAL DE GIMNASTICĂ ŞI DANS „PRIETENIA” care s-a desfăşurat la Vaslui, unde am concurat şi cu echipe din Bulgaria, Ucraina, Ungaria şi Republica Moldova.

Ne-am pregătit mult pentru acest festival, iar toate ne gândeam cu multă plăcere şi nerăbdare la ziua în care vom pleca la Vaslui. Aşteptarea a luat sfârşit repede, întrucât timpul s-a scurs cu paşi grăbiţi şi a venit ziua în care urma să plecăm. Eram toate în tren împărtăşind păreri şi emoţii cu privire la ziua spectacolului. Ajunse la destinaţie, am despachetat şi am pornit catre Teatrul de Vară pentru a face repetiţii. Seara a fost plină de râsete, voie bună şi istorisiri din partea tuturor. Sâmbată, ne-am trezit devreme şi, după micul dejun, ne-am îmbrăcat şi ne-am coafat, neuitând să ataşăm zâmbetele largi pe faţă. Festivitatea a început cu parada fiecărui judeţ, aşezate în ordine alfabetică. După această defilare, a început concursul. Eram echipa care urma să aibă a 19-a reprezentaţie. Emoţiile acumulate în culise s-au risipit odată cu intrarea pe scenă. Totul a decurs perfect. Mulţimea, ridicată în picioare, aplauda din răsputeri, iar zâmbetele abia că mai încăpeau pe feţele noastre. Eram mândre de noi şi de ceea ce am reuşit să realizăm. Mulţumirea şi satisfacţia ce se citeau în ochii doamnei profesoare au contat enorm pentru noi. Cu al doilea dans am avut acelaşi succes. Am intrat în gală, unde au fost selecţionate primele 10 echipe cu dansurile cele mai bune. Cu primul dans am obţinut locul I, iar cu al doilea locul III. Ne era greu să plecăm şi să ne despărţim de această experienţă, dar tot ceea ce am trăit în cele trei zile va rămâne veşnic in inimile noastre.

Iată componenţa trupei : Constantinopol Anisia cls.VII A, Spasici Andrada cls.VII A, Mihai Raluca cls. VII B, Popa Cristina cls. VII B, Comşa Oana cls.VIII A, Leonte Gabriela cls.VIII A, Boţoman Iulia cls.VIII B, Creţu Antonia cls.VIII B, Ene Iris cls.VIII B.

SUNTEM GATA ORICÂND DE UN ADEVĂRAT SPECTACOL!!!

Ene Iris
Clasa a VIII-a B

CROSUL CASIOPEEA

CURSA ROZ ÎMPOTRIVA CANCERULUI DE SÂN

Elevii Colegiului Național de Informatică „Gr. Moisil" au participat în data de 18.03.2013 la Crosul Casiopeea, activitate de voluntariat.

Prima ediție a Crosului „roz" împotriva cancerului la sân a fost în 2010, în București. Acest cros are ca scop colectarea de fonduri pentru proteze mamare. De asemenea, prin participarea la acest cros, elevii au oportunitatea de a pune în practică promovarea sportului, printr-o activitate fizică la care poate participa întreaga familie. Până în prezent s-au strâns peste 1000 de proteze, care au fost deja donate femeilor care suferă de cancer la sân. Competiția s-a desfășurat pe aleea de sub Tâmpa, pe distanța de 1200m adolescenți și 4000m adulți. Elevii care au participat susțin faptul că a fost un mod inedit de a ajuta în lupta împotriva cancerului la sân. Deși condițiile meteorologice nu au fost favorabile, crosul fiind îngreunat de ploaie, elevii colegiului nostru nu au dat înapoi și au reușit cu toții să treacă linia de sosire. Mai mult, elevii colegiului nostru au reușit să obțină rezultate foarte bune clasându-se pe primele locuri:

Locul I: Mihai Vraja - IX
Locul II: Crețu Cristin - IX D
Mențiune: Hîncu Daniel - IX D
Mențiune: Bajzat Elisa - IX B
Mențiune: Clonț Alexandra - IX E

La această activitate, Catedra de educație fizică (**prof. Danu Ioan** și **prof. Danu Maria**) a participat cu 52 de elevi.

Articol realizat de: **Bajzat Elisa, Bacila Nicolae, Bugneriu Răzvan** și **Oprea Vasile – cls. a X a B**

SPEAK OUT - CHALLENGE ACCEPTED

Ce înseamnă Speak Out pentru mine? Ca să pot raspunde trebuie să facem o călătorie în timp, în clasa a IX-a mai exact. Eram boboc și toate se întâmplau așa repede. Primeam informații despre concursuri și activități din toate părțile și nu știam cum să le fac față.

Având de unde alege, m-am oprit în cele din urmă asupra concursului de monologuri Speak Out, nu neapărat pentru că aș fi as în a vorbi liber, mai ales într-o limbă străină, cât pentru faptul că eram dornic de afirmare. Când am aflat citatul de la care trebuia să pornesc, am cam strâmbat din nas și mi-am spus: "It's harder than I thought, but I'm going to pull this off. I'm a champion."

A urmat timpul depus în realizarea monologului. Multe hârtii mototolite, multe gânduri învălmășite în cap, multe idei pierdute în jurul unei singure idei, dar chiar și așa, am reușit să alcătuiesc un „speech" decent în opinia mea. Să spunem doar că rezultatul final reflecta cu o acuratețe foarte mare starea mea psihică din acea perioadă.

Sosise momentul adevărului. Trebuia să-mi prezint monologul. Partea grea? Aveam emoții și eram tensionat Partea ușoară? Îi văzusem pe alții înaintea mea, ceea ce mi-a dat încredere. Am început să vorbesc și cuvintele se scurgeau ușor din gura mea. Mi-am dat seama că pot reuși și m-am lăsat purtat de val. Nu știu cât de bună sau de rea a fost prezentarea mea, dar am primit neașteptat de multe aplauze.

Chiar și așa, când s-a decis care concurent va merge mai departe, eu nu am fost printre cei trei aleși. M-am clasat pe pozitia a patra, fapt ce a creat în mine o determinare imensă de a mă califica mai departe la ediția următoare a concursului. Eram atât de hotărât, încât începusem să mă gândesc la monologul următor chiar după ce am aflat că nu m-am calificat.

Flacăra care ardea în mine a ars cu o intensitate mare până în anul următor. Entuziasmul meu era fără limite, dar la fel ca la ediția precedentă, când am aflat citatul de la care trebuia să pornesc, elanul s-a mai domolit. Totuși, asta nu înseamna că m-am dat bătut. Am depus mai mult efort. Mai multe ore pierdute pe internet căutând informații pe care le-aș fi putut folosi, mai multe idei răstălmăcite în capul meu și, pe lângă toate acestea, două monologuri pe care le-am început, dar cărora nu le-am putut găsi un final.

Cu două săptămâni înainte de concurs nu aveam nimic, în afară de două texte neterminate. Am continuat „brain storming-ul" și până la urmă îmi găsisem personajul. Cine eram eu? "Dwayne the Cupid". Personajul era creat, iar în două zile, monologul era gata. Pe scurt, eu eram un cupidon care toată ziua era nemulțumit de slujba lui și care făcea haz de necaz din cauza asta. Știam că voi merge mai departe.

Faza locală a fost un antrenament pentru etapa următoare. M-am simțit excelent pentru că i-am avut pe colegi alături, totul devenind mai mult o distracție, decât un concurs. M-am calificat la faza județeană fără prea mari emoții. Experiența cumulată în anul anterior m-a ajutat extrem de mult.

Chiar și așa, acum eram printre cei mai buni și orice greșeală era taxată. I-am observat pe concurenții dinaintea mea și niciunul nu avea ceva special. Acest lucru mi-a dat un impuls, poate unul prea mare, deoarece am facut și câteva greșeli. În ciuda acestui fapt, monologul a fost un succes, publicul a râs, iar scopul meu a fost atins. Eram încrezător în șansele mele.

Când juriul a început să enumere concurenții premianți, eu am fost primul, dar nu pentru că am fost trimis la faza națională, ci pentru un premiu special „Best use of humour". Vroiam să merg mai departe, dar titlul primit m-a satisfăcut foarte mult.

Norocul a fost de partea mea și ultima etapă a concursului a avut loc la Brașov, iar în acest fel am făcut parte din comitetul de organizare. A fost o experiență total diferită, deoarece a fost necesară nu doar munca fizică, ci și un efort mental pentru realizarea unui moment de teatru, efort depus de cei din organizare. A fost solicitant și amuzant în același timp. A fost o oportunitate să cunosc persoane noi și chiar să observ ce au făcut pentru a ajunge în această fază a concursului.

Așadar, pot spune că „Speak Out" a fost pentru mine în acești doi ani de liceu, o oportunitate de dezvoltare personală. Mi s-a schimbat mentalitatea în bine. Am trecut de la frica de scena la plăcerea de a fi acolo. Am învățat cum să gândesc pozitiv. Am învățat cum să fiu eu. And last, but not the least, I've learnt how to „Speak Out".

Sabău Silviu
Clasa a XI-a C
- member of the Infodrama Club !!NEW coordonated by Cătălina Stoica
- winner of a special county level prize BEST USE OF HUMOUR

EDUCAȚIE NONFORMALĂ

În urmă cu câteva săptămâni, împreună cu colegii mei din clasa a IX-a A și doamna dirigintă Stoica Cătălina, am organizat o activitate culinară alături de clasa a IX-a E.

Am reușit să îmbinăm utilul cu plăcutul și am învățat multe despre munca în echipă și despre cum să ne gestionăm acțiunile pentru a fi mai eficienți în activitățile noastre. La activitate au participat și nașii noștri, elevii clasei a X-a A, împreună cu profesorii, aceștia având bunăvoință să deguste preparatele și chiar să ne ajute. Elevii clasei a IX-a E au fost foarte drăguți, aceștia invitându-ne să ne înfruptăm din preparatele lor, apoi venind să ne ajute la pregătirea delicateselor noastre.

A fost o activitate benefică pentru toți, ne-am simțit minunat și am ajuns să ne cunoaștem mai bine. Sperăm să mai avem și alte ocazii pentru a ne demonstra măiestria .

Alexandra Negru
Clasa a IX-a A

VIAȚA ȘCOLII A LA FRANCAISE

Ca în fiecare an școlar , și în 2013-2014 elevii Colegiului Național de Informatică "Gr. Moisil" s-au implicat în activitățile propuse de Catedra de limbi moderne, având drept reper limba, cultura și spiritualitatea franceză.

Printre acestea se numără: Ziua Europeană a limbilor- expoziție de afișe cu simbolurile Uniunii Europene (clasele a IX-a), Zilele Francofoniei: Bazar de produse culinare francofone(elevii clasei a X-a A), concurs de cultură generală « France, mon amour » (elevii de liceu), participarea la Concursul Național Cangurul lingvist de limba franceză- locul I județ Iustin Constantin – IXD, participarea la Olimpiada de limba franceză-faza județeană, Diana Nicolau-XB-mențiune.

Elevii Colegiului s-au implicat de asemenea în activități organizate de Alianța Franceză Brașov precum : concurs de creație literară La journée d'un/une jeune Français/e à Paris" - premiul I Avârvarei Roxana-12B sau susținerea examenului internațional DELF la centrul de examen de aici.

Prof. Limba franceză
Alina-Laura Clinciu

VOLUNTARIATUL ÎN VIAȚA TINERILOR

Voluntariatul este modul în care îi putem ajuta pe cei cu nevoi, fără a aştepta să primim ceva în schimb. A fi voluntar înseamnă să fii liber să alegi ceea ce îţi place să faci, să încerci lucruri noi, iar dacă ţi se vor părea interesante şi utile te vor ajuta să îţi dezvolţi modul de gândire şi îndemânarea.

Promovarea activităţilor de voluntariat este realizată din ce în ce mai mult în ultimii ani şi a dus la creşterea numărului de tineri ce doresc să se implice în aceste activităţi.

Voluntariatul poate să fie unul din modurile prin care un tânăr se poate relaxa, dar, în acelaşi timp, făcând ceva productiv ce îl va ajuta pe viitor.

De obicei, asupra tinerilor este pusă o mare presiune din partea familiei, şcolii şi în general a societăţii, de aceea are nevoie de moduri prin care se poate cunoaşte mai bine şi îşi poate găsi vocaţia în viaţă. Voluntariatul, în diferite domenii, te poate ajuta să îţi găseşti domeniul de activitate pe care vrei să te axezi în viitor.

De curând, ministerul a aprobat ca voluntariatul să se considere experienţă profesională, ceea ce reprezintă un punct în plus pe viitor în Cv-urile tinerilor.

În concluzie, voluntariatul este extrem de important în viaţa elevilor, ce îşi pot umple timpul într-un mod educativ şi cu o influenţă bună atât asupra propriei persoane, cât şi a celor din jur.

Mitu Roxana
Clasa a XI-a D

A FOST ODATĂ...

PROIECT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN

În perioada noiembrie 2013 – mai 2014 la Colegiul Național de Informatică Gr. Moisil s-a desfășurat proiectul județean-concurs și simpozion *A fost odată...*, desfășurat sub coordonarea doamnei profesoare Raluca Iancău, înscris în CAEJ la numărul 10. Acesta a urmărit reînvierea iubirii pentru folclor, educarea și instruirea elevilor, prin promovarea folclorului local și a tradițiilor specifice.

Proiectul propune o metodă de educare culturală a elevilor din ciclurile primar (III-IV), gimnazial și liceal, printr-o formă plăcută de petrecere a timpului liber. Mergând în locurile în care se păstrează încă vii tradițiile și obiceiurile, elevii pot dobândi cunoștințele culturale pentru dezvoltarea lor personală.

Proiectul a fost structurat pe două secțiuni: simpozion pentru cadrele didactice și concurs pentru elevii claselor III-XII. Tema a fost reprezentată de aducerea în actualitate a folclorului național, elevii participând la concurs cu lucrări bazate pe datini, obiceiuri, precum și cu texte literare culese de la persoane în vârstă (basme, legende, doine, balade, strigături, colinde) pentru care încă folclorul reprezintă o actualitate.

Interesul pentru folclor s-a manifestat prin numărul mare de lucrări participante, concurenții provenind din întreaga țară. Din cele 62 de lucrări ale participanților au fost premiate 20. Lucrările câștigătoare precum și cele ale cadrelor didactice participante la simpozion pot fi consultate pe site-ul colegiului la adresa: ***http://bit.do/afostodata***

Prima ediție a concursului a fost mediatizată prin participarea elevilor implicați în proiect, a coordonatorului proiectului, precum și a altor cadre didactice ale colegiului la două emisiuni difuzate de televiziunile locale TVS „Pe ulița satului" și MixTv „Școala mea pe primul loc".

Toate demersurile pentru cea de-a doua ediție au fost deja făcute, iar proiectul va fi continuat și în acest an școlar în speranța că folclorul se va transforma din *A fost odată...* în *Mai este și astăzi...*

Prof. Raluca Iancău

MIHAI EMINESCU
PROIECT EDUCAȚIONAL ȘCOLAR

Începutul de an oferă elevilor de gimnaziu de la Colegiului Național de Informatică „Gr. Moisil" posibilitatea de a-și dovedi talentul în domeniul creației literare. În cadrul celei de-a doua ediții a proiectului educațional școlar Mihai Eminescu, coordonat de doamna profesoară de limba română Raluca Iancău și desfășurat în ianuarie 2014, elevii claselor V-VII l-au omagiat pe poet prin participarea numeroasă la concursul al cărui scop a fost dezvoltarea interesului și a motivației pentru lectură.

Prima secțiune „Recitare expresivă" a valorificat capacitatea de exprimare orală a celor mici, iar cea de-a doua „Creație" a evidențiat abilitățile creative ale elevilor din ciclul gimnazial. Elevii colegiului au demonstrat că temele și motivele creației eminesciene pot fi încă valorificate, dând ei înșiși naștere unor poezii originale.

Numărul mare al elevilor înscriși (52 de elevi) a făcut dificilă jurizarea, fiecare elev demonstrându-și talentul la secțiunea pentru care a optat. Au fost premiați șapte elevi, iar Marele Premiu a fost câștigat de Radu Giroveanu, elev al clasei a VII-a B. Toți elevii participanți au primit diplome de participare și un premiu simbolic, iar premianții au fost recompensați cu bani și cărți.

Prof. Raluca Iancău

UN ZÂMBET DE MOȘ NICOLAE

Începând cu clasa a VI-a, împreună cu doamna profesoară de limba română, Cristina Călin, am hotărât ca de Crăciun să organizăm un bazar. Noi, elevii, aduceam prăjituri, sucuri, lucruri făcute manual, iar colegii noștri mai mari veneau și cumpărau ce doreau. Banii câștigați îi donam copiilor nevoiași. Aceștia se bucură de orice dar făcut din inimă.

Iată că suntem în clasa a VIII-a și de trei ani organizăm în fiecare iarnă acest bazar. Deși la început, unora ni s-a părut o joacă, am realizat că noi chiar am reușit să facem ca pe fețele unor copilași să apară o urmă de zâmbet și de speranță.

Acum, toți elevii din clasă suntem mândri de noi și îi mulțumim doamnei profesoare pentru ideile și implicarea în acest proiect.

Pentru noi, elevii clasei a VIII-a, acesta este ultimul an pe care îl vom mai putea petrece împreună, ca organizatori ai Bazarului dulce. Totuși, ne dorim ca tradiția începută de noi să fie dusă mai departe de elevii mai mici care ne-au urmat exemplul.

Luca Roberta
Clasa a VIII-a A

SCHIMB INTERCULTURAL ROMANO-FRANCEZ

În perioada 22-24 aprilie 2013, un număr de 4 elevi din clasa a X-a E, sub coordonarea doamnei profesoare Alina Laura Breazu(Clinciu) și cu sprijinul Asociatiei Colors, au luat parte la un schimb de experiență intercultural cu tineri francezi. Grupul din Brașov a cuprins elevi ai Școlii Generale nr. 13, Școala Gimnazială nr. 2 "Diaconu Coresi", Școala Generală nr. 27 "Anatol Ghermanschi", Colegiul Național "Dr. I. Meșotă", Colegiul Național "Andrei Șaguna", Colegiul Național Unirea, Colegiul Național de Informatică "Gr. Moisil» și Colegiul Tehnic Transilvania.

Tinerii francezi au fost elevi cu vârsta între 14-15 ani care au luat parte la un concurs civic zonal organizat de Flandre Lys Communauté de Communes (nordul Franței) și au trecut cu succes de testele scrise și practice, fiind recompensați cu o excursie în România. În timpul acestei excursii ei au fost implicați în diferite activități de dezvoltare personală, printre care și schimburi interculturale cu tineri locali, pentru a-și dezvolta abilități și valori precum autonomia personală, spiritul critic, respect și solidaritate.

Asociația Colors este partener local în Brașov, organizând activitățile nonformale în orașul nostru(ateliere creative, jocuri, seară cultural –distractivă). Programul fiecarei zile s-a desfășurat între orele 14.30-21, tinerii luând și cina împreună. Schimbul a fost precedat de două întâlniri de pregătire, în datele de 14 și 28 martie, desfășurate la Centrul de Activități Colors din Brașov. În timpul schimbului tinerii și-au exersat competențele de comunicare într-o limbă străină (franceză și engleză) și abilitățile sociale.

Prof. coord. Alina-Laura Clinciu

LIDERII DE MÂINE

CE REPREZINTĂ „LIDERII DE MÂINE" ?

„Liderii de mâine" este un proiect ce sprijină și îndrumă viitorii lideri ai comunității brașovene. Acesta este un pas spre o mai mare implicare a tinerei generații în comunitate.

Acest proiect este susținut de A.F.A.F.C.I. (Asociația Femeilor de Afaceri și a Femeilor Conducătoare de Întreprinderi) și ne ajută pe noi, tinerii, să ne lărgim orizontul și să descoperim cheia succesului.

IN CE CONSTĂ PARTICIPAREA LA PROIECTUL „LIDERII DE MÂINE"?

Proiectul se desfășoară pe parcursul a 6 luni, iar într-o anumită zi, din fiecare lună, cei zece elevi ai colegiului nostru -selectați în urma unui interviu riguros și coordonați de doamna profesoară Cristina Călin- au ocazia de a vizita câte o instituție publică sau privată. În cadrul acestor vizite, elevii poartă discuții cu persoane reprezentative atât ale orașului, cât și ale județului, astfel implicându-se în viața socială a orașului, respectiv județului nostru.

Până în momentul de față, în cadrul acestui proiect am vizitat Camera de Comerț și Industrie Brașov, unde am vorbit cu doamna vicepreședinte Mariana Tudose și doamna Adriana Ispas, secretar general, care ne-au explicat în ce constă activitatea Camerei de Comerț, am mai vizitat Instituția Prefectului Județean Brașov și Primăria Municipiului Brașov, unde am întalnit-o pe doamna viceprimar Adina Durbaca, ce ne-a informat în privința dezvoltării orașului nostru. Cea de a doua vizită s-a desfășurat în cadrul modulului de Turism, în orașul Râșnov, unde am fost plăcut impresionați de realizările domnului primar Adrian Veștea.

„Liderii de mâine" este un proiect interactiv ce, în primul rând, îi ajută pe tineri să facă diferența între lider și șef: dacă șeful este cel ce conduce, liderul reprezintă un exemplu pentru subalternii săi. Din punctul meu de vedere liderii, fiind un exemplu și muncind cot la cot cu subalternii, mereu vor avea de câștigat.

Mitu Roxana
Clasa a XI-a D

CONCURSUL LITERAR "GHEORGHE CRACIUN"

EDIȚIA A VI-A

Marţi, 28 ianuarie 2014, în sala festivă a Colegiului de Informatică „Grigore Moisil" din Braşov a avut loc decernarea premiilor câştigătorilor celei de a şasea ediţii a Concursului de Creaţie Literară pentru Liceeni „Gheorghe Crăciun".

Domnul profesor universitar doctor Andrei Bodiu , preşedintele juriului, a apreciat interesul pentru scris al tinerilor participanţi, dar le-a recomandat să-şi exprime trăirile şi sentimentele cu mai multă sinceritate, implicare şi participare afectivă, evitând clişeele literare şi formulările stereotipe. Scrisul ar trebui să devină o adevărată „meserie", un exerciţiu zilnic de catharsis, o eliberare de tensiuni interioare, a subliniat preşedintele juriului, el însuşi un scriitor remarcabil.

Lucrările premiate s-au distins prin stilul direct, expresiv şi ingenios, prin preferinţele pentru genul fiction, jurnal şi chiar poliţist. Sensibilitatea notaţiilor, rigoarea, claritatea şi expresivitatea adolescentină au conferit un farmec aparte lucrărilor.

Spre surprinderea şi încântarea noastră, concursul tinde să devină unul naţional, prin participarea, şi în acest an, tot mai intensă a concurenţilor din alte judeţe. Aşadar, premiul cel mai mare al acestei ediţii a fost obţinut de eleva Ana Dumitriţa Dogariu , de la Colegiul Tehnic de Căi Ferate «Unirea», Paşcani. Colegiul nostru s-a remarcat prin două menţiuni primite la secţiunea Proză, premiate fiind lucrările elevelor Iosana Miriam Ciutan (din clasa a IX-a D) şi Raluca Baiu (din clasa a XIa A).

Cu speranţa că la anul vom aniversa împreună, cu acelaşi entuziasm şi implicare, cea de a şaptea ediţie -cifră magică!- vă doresc să trăiţi frumos şi să scrieţi pe măsură!

Organizator
profesor doctor Cristina-Magdalena Călin

IMPRESII DE LA CONCURSURI NAȚIONALE ȘI INTERNAȚIONALE

În anul şcolar 2013-2014, rezultatele obţinute de către elevii colegiului la concursurile naţionale şi internaţionale de informatică au fost frumoase. Evident, ele ascund în spatele lor un volum mare de muncă, dăruire şi pasiune pentru informatică.

Rezultatele obţinute la Olimpiada Naţională de Informatică sunt foarte importante, deoarece ele stau la baza calculului numărului de locuri al lotului judeţului Braşov. Rezultatele şi punctajele obţinute de-a lungul anilor de către elevii Colegiului de Informatică au contribuit la obţinerea unui număr maxim de locuri în lotul reprezentativ pentru judeţul Braşov. Iată-le pe cele obţinute în anul 2014:

- Ardelean Răzvan Mitel: Mențiune și medalie de argint, participare la barajul pentru formarea lotului;
- Ardelean Andrei Timotei: Medalie de argint, participare la barajul pentru formarea lotului;
- Dumitru Alex: Medalie de bronz, participare la barajul pentru formarea lotului;
- Ilie Florin: Medalie de bronz, participare la barajul pentru formarea lotului;
- Goran Cornel: Participare;
- Neamţu Sergiu: Participare;
- Radu Iulian: Participare;
- Pintiliciuc Ana: Participare;
- Catrina Mirela: Participare;

ONI 2014
Ardelean Răzvan Mitel,
Ardelean Andrei Timotei,
Dumitru Alex,
Ilie Florin,
Radu Iulian,
Goran Cornel,
Neamţu Sergiu,

Pintiliciuc Ana
Catrina Mirela

OTI 2014
Gagiu Daniel
Boldijar Paul

OTI 2014

Din anul 2013, Concursul Naţional de Informatică Aplicată (CIA) s-a transformat, spre bucuria noastră, în Olimpiada de Tehnologia Informaţiei (OTI).
În anii 2013 şi 2014 s-au ţinut concursuri la două secţiuni:

- La secţiunea TIC:
  - Proba practică pentru clasele IX-XII care durează 2 ore.
  - Proba de proiect pentru clasele IX-XII care durează 3 ore.
- La secţiunea C#:
  - Proba de proiect care durează 6 ore.

Iată care sunt rezultatele obţinute de către elevii din Colegiul de Informatică la OTI, etapa naţională în anul 2014:

- Gagiu Daniel: Mențiune și medalie de argint la secțiunea TIC
- Boldijar Paul: Medalie de bronz la secțiunea C#

Rezultatele obţinute la Concursul Internaţional de Informatică American Computer Science League (**ACSL**)

ACSL cuprinde probe de programare la calculator pe teme ştiinţifice, ca de exemplu matematica. Se adresează elevilor de toate vârstele din licee din toată lumea. Ca în fiecare an, şi în 2014 la Denver rezultatul echipei care a reprezentat Colegiul Naţional de Informatică din Braşov, dar şi România, evident, a fost excelent.

Ardelean Răzvan Mitel, Dumitru Alex, Maca George, Pătru Eugen, Tămaş Cristian, Goran Cornel, Ardelean Andrei Timotei: Locul I la secţiunea „Intermediate”

ACSL. DENVER 2014

Rezultatele obţinute la Concursul naţional de programare „Urmaşii lui Moisil” 2014 de la Iaşi:

- Goran Cornel: Premiu special;
- Ardelean Andrei Timotei: Participare;
- Ardelean Răzvan Mitel: Participare;
- Ilie Florin: Participare;

Trett Ştefan

Rezultatele obţinute la Concursul naţional „Infoeducaţia” 2014 de la Gălăciuc:

- Trett Ştefan: Premiul I la secţiunea „Roboţi”;
- Boldijar Paul: Menţiune UPIR la secţiunea „Soft educaţional”;
- Boldijar Paul, Ardelean Andrei Timotei, Ardelean Răzvan Mitel (echipa „Pădurarii”): Premiul I la concursul de Java organizat de Oracle;
- Boldijar Paul: Premiul II la concursul de afişe;

Concursul naţional „AcadNet” 2014, etapa naţională de la Bucureşti:

- Mînecuţă Florin: Participare;

Concursul naţional de TIC „Dual PC” 2014, etapa naţională de la Sibiu:

- Gagiu Daniel: Premiul I;
- Neamţu Sergiu: Premiul III;

Elevii colegiului au obţinut multe rezultate foarte bune şi la etapele judeţene ale olimpiadelor şi concursurilor şcolare.

Le-am solicitat mai multor olimpici să-şi exprime impresiile de la concursuri şi olimpiade. Trei dintre ei au răspuns solicitării:

„Voi începe cu Olimpiada de Tehnologia Informaţiei, unde am participat la faza naţională, care a avut loc în Satu Mare. Cel mai mult mi-a plăcut faptul că am putut cunoaşte mai multe persoane cu aceleaşi interese ca şi mine. Majoritatea persoanelor consideră că o olimpiadă este doar un concurs, dar nu este deloc aşa, concursul propriu-zis durează doar câteva ore. De asemenea, festivitatea de deschidere m-a impresionat, chiar dacă a ţinut destul de mult.

Al doilea concurs național la care am participat a fost „InfoEducația", care a avut loc în Vrancea, la Gălăciuc. Despre acesta nu pot spune decât lucruri de bine, pentru că a fost organizat excelent din toate punctele de vedere. Din nou, vreau să subliniez faptul că un concurs național este mult mai mult decât o simplă competiție. Aici au avut loc o mulțime de activități cum ar fi: excursii, workshop-uri foarte interesante și multe altele. Și în momentul actual mai țin legătura cu multe persoane pe care le-am întâlnit acolo. Pot spune că mi s-a schimbat mult părerea asupra informaticii după participarea la acest concurs. În aceste șapte zile consider că mai mult ne-am distrat decât am programat; ne-am jucat volei, baschet, și foarte multe jocuri între noi, noaptea târziu. Sper că voi participa și anul viitor (2015) la ambele concursuri, și de ce nu, să mă descurc mai bine ca în anul precedent."

Paul Boldijar
Clasa a XII-a E

„A participa la o olimpiadă națională este ceva deosebit, o experiență întotdeauna unică în urma căreia îți vor rămâne amintiri de neuitat. Toți care ajung acolo încearcă să obțină un rezultat cât mai bun, să se claseze printre primii, dar a câștiga un premiu important nu este singurul lucru care îți rămâne din aceste concursuri. Poți să cunoști mulți oameni deosebiți și să formezi prietenii cu persoane pasionate de aceleași lucruri ca și tine.

Să ajungi la un concurs național sau internațional nu este neapărat un lucru ușor, dar nu este nici imposibil, un lucru esential, însă, este să îți placă ceea ce faci, să fii pasionat de domeniul în care te pregătești. Trebuie într-adevăr să muncești și să studiezi, dar dacă îți place materia respectivă atunci o vei face cu ușurință, dacă nu, probabil va fi un chin.

Chiar dacă trebuie depus efort, pot să spun că merită cu vârf si îndesat. De aceea, anul acesta nu vreau să ratez ocazia de a merge din nou la ONI, la "Urmașii lui Moisil", la ACSL și nu numai. Locuri de unde am amintiri extraordinare, unde m-am simțit super și mi-am găsit noi amici . Concursuri la care aș vrea să particip din nou si din nou…"

Andrei Timotei Ardelean
Clasa a X-a B

„ Eu cred că Dumnezeu pune în fiecare dintre noi talente, aptitudini, acestea fiind ca niște diamante pe care noi nu avem decât să le descoperim și să le șlefuim, prin muncă, pentru a le aduce la suprafață strălucirea.

Pentru mine, informatica nu a fost totdeauna un obiect de interes. Totul a început când am intrat la liceu. Am decis ca, dacă am venit la Informatică, să fac informatică. Am avut șansa să lucrez împreună cu niște colegi extraordinari sub coordonarea unor cadre didactice dedicate, dintre care cel mai mare impact asupra mea l-a avut doamna dirigintă Laura Nițulescu, care a reușit să ne transfere pasiunea pentru programare, întâi la clasă, apoi la cercul de informatică.

De asemenea, un rol important în pregătirea mea au avut-o colegii mai mari, care ne-au sprijinit și ne-au oferit un exemplu de seriozitate și colaborare. Ne-au predat apoi ștafeta pentru a continua tradiția de a aduce cinste liceului, județului și chiar țării prin rezultatele obținute la ONI și ACSL.

Urmându-le exemplul, sunt mândru că am reușit să transmit și eu mai departe, fratelui meu, pasiunea pentru informatică și l-am pregătit pentru a deveni mai bun decât am fost eu. Sper în continuare ca și el, împreună cu generația lui, să investească mai departe în cei ce vin după ei.

A face performanță nu înseamnă doar a munci și a avea rezultate. La ACSL de exemplu este importantă munca în echipă, relația dintre noi. La ONI, „InfoEducația" și alte concursuri ai ocazia de a cunoaște persoane cu aceleași pasiuni ca și tine, de a lega prietenii și de a crea amintiri de neuitat.

Printre rezultatele mele se numără trei participări la ACSL, dintre care am câștigat odată locul II si de două ori locul I; trei participări la Olimpiada Națională de Informatică, unde am obținut două medalii de argint și o mențiune; și alte premii la competiții naționale si internaționale."

Răzvan Mitel Ardelean
Clasa a XII-a D

Sper ca pasiunea pentru informatică să sporească în fiecare elev al colegiului, iar rezultatele obținute să fie din ce în ce mai frumoase. Informatica este un domeniu al prezentului și al viitorului.

prof. Liliana Comarnic

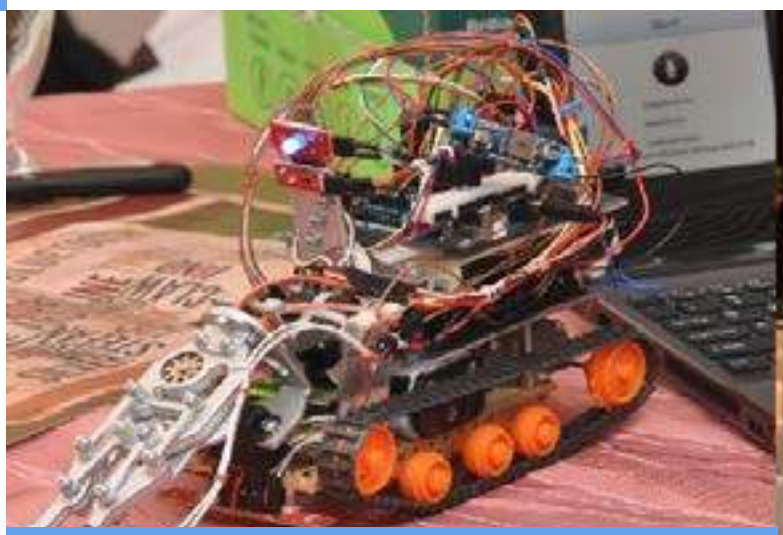

PREMIUL I - LA INFOEDUCAȚIE

SECȚIUNEA ROBOȚI 2014

Despre InfoEducaţie

Concursul InfoEducaţie este un concurs ce se desfăşoară la nivel local, judeţean şi naţional şi este dedicat elevilor cu aptitudini, înclinaţii şi interes pentru crearea aplicaţiilor informatice - soft educaţional, soft utilitar, multimedia, roboţi şi pagini web. Anul acesta etapa judeţeană s-a organizat la Colegiul Naţional "Andrei Şaguna" Braşov, iar etapa naţională a fost organizată în Tabăra Gălăciuc, jud. Vrancea. Despre InfoEducaţie am aflat de la profesoara mea de informatică Popa Milena, tot de la dânsa am aflat pentru prima dată şi despre roboţi.

The most exciting phrase to hear in science, the one that heralds the most discoveries, is not "Eureka!", but "That's funny..."
~Isaac Asimov

Munca depusă

Pentru a ajunge să câştig premiul I la faza naţională a concursului *InfoEducaţie – Roboţi* am adunat sute de ore de programare. În general când zicem "robot" ne gândim la o maşinărie care imită o persoană, atât din punct de vedere al înfăţişării, cât şi la comportamentului, ei bine nu este chiar aşa, un robot este un operator mecanic sau virtual, artificial. Roboţii sunt, în general, un sistem compus din mai multe elemente: mecanică, senzori şi actuatori precum şi un mecanism de direcţionare. Mecanica stabileşte înfăţişarea robotului şi mişcările posibile pe timp de funcţionare. Senzorii şi actuatorii sunt întrebuinţaţi la interacţiunea cu mediul sistemului. Mecanismul de direcţionare are grijă ca robotul să-şi îndeplinească obiectivul cu succes, evaluând, de exemplu, informaţiile senzorilor. Acest mecanism reglează motoarele şi planifică mişcările care trebuie efectuate. Adică, un robot este ceea ce vrem noi să fie, de la o maşină de spălat care îţi trimite un SMS când a terminat de spălat rufele, până la o maşină care se conduce singură.

Desfăşurarea concursului

Pentru a ajunge la etapa naţională a concursului InfoEducaţie am avut de trecut etapa locală şi etapa judeţeană. Am trecut de etapa locală, după care am început munca în cel mai serios mod cu putinţă, aveam la dispoziţie aproximativ o lună să creez un robot mai sofisticat, mai deştept şi mai util. După acea lună de lucru cu microcontrollere, servomotoare, senzori, etc. m-am prezentat la etapa judeţeană. Proiectul meu a fost apreciat şi mi-am câştigat oportunitatea de a concura la etapa Naţională InfoEducaţie. Înainte de etapa naţională aveam două luni de pregătire, timp în care trebuia să creez un robot şi mai bun. În acele două luni de vacanţă am lucrat din greu la robot, a fost gata cu trei zile înainte de concurs. În tabără, timp de câteva zile am avut prezentări de la Google, Intel şi Bitdefender, am avut ocazia de a programa o aplicaţie pentru Proiectul Tango de la Google (proiectul Tango este un telefon ce poate scana tridimensional o încăpere). A patra zi am prezentat proiectul, iar ziua următoare eram clasat în primii 5, m-am calificat la Open, concursul de departajare unde primeam un set de piese şi o problemă ce trebuia să o rezolve robotul. Pentru Open am avut la dispoziţie 24 de ore de programare, am început la 10 AM şi am terminat a doua zi la 10 AM, am prezentat proiectul pe care am primit 98 de puncte. În ultima zi de tabără a avut loc premierea, unde am primit plăcuţa pe care scria: "Trett Ştefan-Michael Premiul I Concursul Naţional InfoEducaţie 2014 secţiunea Roboţi".

Trett Ştefan-Michael
Clasa a XI-a C

MENS SANA IN CORPORE SANO

M-am apucat de fotbal la vârsta de patru ani, practicând sportul cu coechipieri având vârsta de 6-7 ani, deoarece încă nu era înființată o grupă specifică pentru categoria mea de vârstă.

Primul meu turneu oficial a avut loc în Slovacia , aveam vârsta de cinci ani și jucam doar pe finalurile meciurilor, pentru a mă obișnui cu ritmul și efortul. Apoi, la vârsta de 6 ani, împreună cu coechipierii de vârsta similară, am câștigat primul nostru turneu, în Ungaria, la Kaposvar. A urmat o serie de performanțe: locul I pe țară trei ani la rând, toate turneele la care am participat au fost câștigate de noi, surprinzător fiind faptul că antrenoarea noastră era o doamnă – Lucia Cormos Ghioc. Ea ne-a deschis drumul către succes, ne-a învățat ce înseamnă un colectiv unit, o echipă, încă de la o vârstă la care nu prea e de așteptat să bagi la cap și să faci ce-ți spun superiorii tăi, în acest caz, antrenorul.

A venit timpul ca "Doamna Luci" să plece și a venit un nou antrenor, Vasile Solomon. În acel an, 2010, trebuia să trecem de pe teren mic (7+1), la teren mare (11 vs 11). Am fost devastați că "mama noastră adoptivă" a fost schimbată, însă ne-am văzut de treabă si am avut un nou început.

În 2010, am luat locul 3 pe țară la "Cupa Hagi", după o semifinală usturătoare cu Ceahlăul (pierdusem 2-1), chiar după ce scosesem în sferturi favorita, Academia Hagi , cu scorul de 5 la 2.

În anul 2011 am avut o serie de meciuri reușite și locul 3 pe țara. Tot in 2011 am debutat și la Echipa Națională a României, fiind component al lotului la Olimpiada pentru copii și juniori din Ankara, Turcia. După o serie de meciuri, am luat locul 2, învingând țara gazdă cu 7-1, pe Ungaria cu 2-1 și pierzând finala cu Ucraina 1-0.

2012 și 2013 au fost aproape identice, locul 1 în campionat, locul 3 pe țară, și selecții la echipa națională, urmate de primele mele trei goluri pentru "tricolori".

Însă în 2014 totul s-a schimbat. Am avut pregătirile pentru Campionatul European, în Serbia la Belgrad. Am bătut Cehia 4-2, Bulgaria 2-1, și am pierdut cu țara gazdă 2-1. În vara lui 2014, luna august, a avut loc un turneu "Talent Cup", organizat de Academia Hagi cu cele mai bune patru echipe din Romania. Noi, ei , Steaua si Craiova. Am luat locul doi și trofeul de cel mai bun jucător, înmânat de însuși "regele" Hagi. Tot in 2014 ne-am calificat din Andorra și la Campionatul European, învingând Andorra si Danemarca cu 6-1 .

Fotbalul este mai mult decat o pasiune, este viața mea. Îți dezvoltă ambiția, determinarea, lucrul în echipă, gândirea, viteza de gândire și tot ce ține de un ritm echilibrat al vieții. De mic copil băteam mingea de la 8 dimineața până la 10 seara, când venea mama să mă ia cu forța în casă. Mi-am dedicat 16 ani fotbalului și sunt dispus să dedic încă o dată pe atât.

Succesul presupune sacrificii, de exemplu: "majoritatea ies în oraș /club sâmbăta", tu nu poți, ai meci duminică. Toți mănâncă pizza, MC, KFC, tu nu poți, îți înrăutățește condiția fizică. Plouă? Ieși la antrenament, Ninge? Ieși la antrenament. Sunt 40 de grade? Ieși la antrenament. Toate aceste sacrificii se vor întoarce înzecit în timp. Muncește acum ca un sclav, ca să trăiești ca un rege mai târziu. În prezent activez la F.C. Brașov, dar optez spre un transfer în străinătate, deoarece am diferite oferte de la cluburi mari, de tradiție.

Mihalcea Vlad
Clasa a X-a D

ZIUA NAȚIONALĂ

1 decembrie – Ziua Națională a României este un moment de mare însemnătate în istoria noastră. Marea Unire din 1918, atunci când Basarabia, Bucovina și Transilvania s-au unit cu România, a reprezentat împlinirea idealului național, ideal care a înflăcărat inimile românilor pe parcursul mai multor secole. Desăvârșirea unității naționale a poporului român este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată prin vrerea unui neam dornic de unitate și cu iubire de neam.

Ziua națională, este sărbătorită cu mult fast în toate școlile din țară. Astfel elevii află despre faptele

Dna director Milena Popa și dl. inspector Ciprian Șandor au adresat câteva cuvinte.

de glorie ale înaintașilor noștri și păstrează în suflet sentimentul mândriei naționale.

Anul acesta ziua de 1 decembrie a fost sărbătorită în școala noastră prin numeroase activități didactice în care au fost implicați elevii școlii. Sub îndrumarea doamnei profesoare Ada Lorena Puha elevii din

Corul școlii, coordonat de prof. Anda Marian

Echipajul școlii noastre: Anda Rus, Denisa Bucur și Mihnea Gaitan.

clasele V-VIII au realizat lucrări artistice pe tema Marii Uniri. Dând dovadă de spirit artistic și talent, dar și de multă creativitate, ei au reușit sa facă desene, colaje și machete în care au surprins importanța unirii. Lucrările au fost expuse în cadrul Colegiului Național de Informatică ”Grigore Moisil” pentru a fi admirate de toți elevii școlii.

În ziua de 28 noiembrie în școală a fost organizată o activitate concurs de celebrare a Zilei Naționale a României, coordonată de doamnele profesoare Ramona Ancuța și Daniela Danu. Locul de desfășurare a fost sala festivă a Colegiului Național de Informatică ”Grigore Moisil”. Activitatea s-a bucurat de prezența unor importanți profesori de istorie din orașul nostru, dar și a domnului inspector Ciprian Șandor.

În deschidere, corul școlii noastre, sub conducera doamnei profesoare Anda Marian, ne-a încântat cu un scurt concert de cântece patriotice. Imnul ” Deșteaptă-te române”, interpretat fără greșeală, a trezit sentimente de mândrie națională în sufletele celor prezenți. Doamna director Milena Popa și domnul inspector Ciprian Șandor au adresat audienței, formate din elevi și profesori, câteva cuvinte.

A urmat apoi desfășurarea concursului ”În întâmpinarea zilei naționale”, la care au participat echipaje de elevi din clasa a VI-a de la Colegiul Național de Informatică ”Grigore Moisil” (prof. îndrumător Ramona Ancuța), de la Școala Gimnazială Nr.5 (prof. îndrumător Carmen Manațe) și de la Școala Gimnazială Nr.6 ”Iacob Mureșianu” (prof. îndrmător Daniela Danu). Școala noastră a fost reprezentată de Anda Rus, Denisa Bucur și Mihnea Găitan din clasa a

VI-a. Elevii au răspuns la întrebări de geografie locală și istorie națională și au realizat colaje artistice care au surprins importanța zilei de 1 Decembrie. La final au fost răsplătiți cu diplome și premii.

Adela Gomboș, Maria Raicu, Vlad Vișinovschi, Mihai Man și Codrin Rotaru din clasa a VII-a A.

Tot pentru a sărbători Ziua Națională, elevii școlii noastre au participat în data de 2 decembrie la o expoziție cu titlul "Brașovul și Marea Unire". Expoziția a făcut parte din proiectul județean "Trecut românesc – viitor european" și a fost organizată la Casa Baiulescu, în colaborare cu Biblioteca Județeană "George Barițiu". Vernisajul expoziției s-a bucurat de prezența elevilor și profesorilor de istorie de la numeroase școli și colegii brașovene, dar și a reprezentanților bibliotecii. Elevii și-au prezentat lucrările realizate și au primit diplome de participare. Școala noastră a fost reprezentată de elevi din clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a, printre care Adela Gomboș, Maria Raicu, Vlad Vișinovschi, Mihai Man, Codrin Rotaru și Ambra Durduc (toți din clasa a VII-a A), Anda Rus, Iarina Francu și Anda Dandu (din clasa a VI-a) și Andreea Ivan (din clasa a VIII-a B). Lucrările realizate de ei (desene, machete și colaje) au fost apreciate de toți participanții, fiind răsplătiți cu aplauze de cei prezenți. Atmosfera de sărbătoare a fost întregită de concertul susținut de elevii Șc. Gimnazială Nr. 19 Brașov.

Ziua Națională a fost marcată așadar prin aceste activități deosebite, care au dovedit înalta pregătire a elevilor și profesorilor școlii.

Felicitări elevilor școlii noastre și prof. îndrumător Ramona Ancuța.

CERCUL DE ICONOGRAFIE

Ne-am propus în acest an să inițiem în școală un Cerc de Iconografie, în cadrul căruia să învățăm și să exersăm pictarea icoanei pe sticlă - practică tradițională românească- ce oferă o dublă deschidere: artistică și religioasă.

Am abordat pictarea în stil tradițional țărănesc (pictura naivă), realizând o reproducere în mărime naturală a icoanei Nașterii Domnului, după modelele și rigorile Școlii de pictură din Șcheii Brașovului.

Am realizat, de asemenea, reproduceri după modele anonime, expresive, dedicate Sărbătorii Crăciunului.

Deși suntem, deocamdată, doar șapte participanți activi la Cerc (din clasele a VI - a XIa), am reușit să prezentăm o expoziție care ne-a adus, nouă și colegilor noștri, bucurie și încântare, fiind inedită în școala noastră.

Intenționăm să realizăm noi picturi cu subiecte variate și stiluri diverse și să expunem din nou, cu ocazia Sărbătorii Învierii, pentru a promova frumusețea artistică, noblețea sufletească și colaborarea interdisciplinară.

Suntem animați de entuziasmul caracteristic debutului, dar și de descoperirea faptului că fiecare unduire de penel are reverberații în suflet și în conștiință.

prof. Anca Florea

P4TRU

CE ÎNSEAMNĂ TEATRUL ŞI TRUPA DE TEATRU PENTRU MINE ?

Elvira Pasargiu, XII B

Când am auzit că trebuie să vorbesc despre activitatea desfăşurată la teatru, m-am bucurat, gândindu-mă că am atât de multe de spus, dar mi-am dat seama că tot ce am eu pentru teatru sunt sentimente ale unor amintiri pe care nu le pot povesti.

Sigură sunt că am trăit momente pline de adrenalină şi mi-am îndeplinit o dorinţă, am plutit deasupra tuturor, le-am simţit emoţiile şi le-am dat înapoi sufletul meu, tremurând de bucurie. Am primit cel mai frumos dar….familia şi prietenii ridicaţi în picioare în faţa mea. Am văzut privirile tuturor şi sufletul meu va rămâne bogat mult timp de acum înainte.

Îi sfătuiesc pe cei care fug de vorbitul în public, de apariţia pe o scenă sau indiferent de actul desfăşurat, să nu se lase copleşiţi de teamă, şi să caute ce sunt ei, dincolo de această teamă.

Eu îi mulţumesc, din suflet, doamnei bibliotecare Dana Tăbăcaru, că m-a ajutat să descopăr ce se află dincolo de teamă!

Tiberiu Şipoş, XII B

Trupa de teatru a însemnat pentru mine o oază într-un deşert de matematică şi informatică. Aici am cunoscut oameni speciali, am lucrat din greu, am avut bucurii, am avut parte de satisfacţii şi de triumf, dar şi de înfrângeri, care ne-au determinat, pe mine şi pe colegii mei, să muncim mai mult şi să fim mai motivaţi.

Aici m-am dezvoltat ca persoană, mi-am făcut prieteni buni şi am cunoscut o nouă familie. Sunt mândru că fac parte din trupă, aşa cum şi ea face parte din mine!

Ghioc Alexandra, absolventă

Pentru mine teatrul a însemnat totul. Liceul nu ar fi fost la fel fără această trupă.

Toate trăirile mele: fericire, iubire, speranţă, le exteriorizăm pe scenă. Scena a fost locul unde m-am simţit cel mai bine; scena e locul de care acum mi-e dor. Teatrul şi trupa au fost cele mai frumoase lucruri din viaţa mea de licean!

Ghişoi Ionuţ, absolvent

Teatrul este cea mai pură formă a expresivităţii.

Pentru mine teatrul însemnă libertate, o libertate a sentimentelor, a trăirilor, lucru ce oferă cu adevărat esenţa unei piese. Deşi mulţi cred că un actor doar joacă un rol, în realitate rolul este cel care "îl alege" pe actor. Cu cât o persoană este mai compatibilă cu situaţia unui rol cu atât rolul va fi mai natural şi mai spectaculos. Niciodată, în teatru nu există două piese identice, aşa că încărcătura emoţională a unui actor este factorul critic al întregii piese. Fiecare gest, fiecare expresie, fiecare respiraţie contează.

Alături de trupa P4tru am reuşit să găsesc ceea ce orice tânăr îşi doreşte în anii de liceu. Am întâlnit oameni extraordinari alături de care am petrecut zile extraordinare, dar alături de care am trecut şi prin cele mai grele situaţii. Am reuşit să practic actoria

într-un mediu extrem de amuzant şi plin de viaţă, şi mereu am avut un motiv să zâmbesc. Niciodată nu am putut spune că sunt singur, pentru că orice s-ar fi întâmplat, am avut mereu trupa aproape de mine.

Am reuşit, iată, după cum o să vedeţi şi în bibliotecă, să câştigăm o grămadă de premii la festivaluri locale şi naţionale. E uimitor ce poate realiza o mână de oameni, care iubesc ceea ce fac, îndrumaţi de o persoană extraordinară. Ţineţi minte: noi la trupa P4tru am reuşit să facem în câteva zile ce alţii nu au făcut în ani. Teatrul se face întâi cu mintea, apoi cu inima, iar în final puteţi vedea un rezultat concret.

Coşeriu Miruna, absolventă

Să fac parte din Trupa P4tru a însemnat să îmi împlinesc un vis, a însemnat să cunosc oameni noi, cu care să păstrez legătura pentru ani şi ani, nişte prieteni de nădejde. A însemnat să văd lumea dintr-o altă perspectivă şi să apreciez anumite lucruri diferit. Prin teatru am ajuns ceea ce sunt acum, acesta ajutându-mă să mă dezvolt pe plan oratoric, social şi pe multe altele. Teatrul mi-a oferit un free pass pentru scenă, care a fost cea mai minunată experienţă, emoţii combinate cu mândrie şi entuziasm, că te afli acolo sus, pe scenă, în faţa a mai bine de 100 de oameni. Toate acestea se datorează doamnei Daniela Tăbăcaru care a ştiut să ne îndrume cum nu se putea mai bine şi care ne este alături şi acum când, din păcate, am "părăsit" Trupa P4tru. Pentru mine teatrul este o a doua casă, a doua familie şi totodată cea mai preţioasă realizare.

Stroie Ovidiu, absolvent

Teatrul a însemnat cel mai important capitol al vieţii mele de licean. La început am privit totul cu o oarecare neseriozitate. Obişnuiam să tratez repetiţiile cu superficialitate, nu pentru că nu aveam respect faţă de colegii mei, ci pentru că ştiam că aceşti oameni sunt capabili să scoată ce e mai bun din mine, atunci când trupa avea cu adevărat nevoie de asta.

Trupa "P4TRU" nu înseamnă doar teatru. Noi am fost şi suntem o familie, o familie care m-a făcut să devin o persoană puternică şi hotărâtă, care m-a învăţat să trec peste obstacole cu un zâmbet pe buze şi un hohot de râs zgomotos.

Vorbind strict despre teatru, vă pot spune că nu există sentiment mai frumos, în afara celui de a face o sală întreagă de oameni să râdă, de a sta în faţa lor şi a le prezenta o poveste fictivă de care ei sunt acaparaţi, parcă uitându-şi problemele, pentru o fracţiune de secundă.

Din păcate timpul trece, membri noi vin, iar cei ca mine rămân cu cele mai frumoase amintiri ale vieţii lor. Cu siguranţă nu vă voi uita "P4TRU" şi vă mulţumesc pentru tot ce mi-aţi oferit!

Iulia Circiogel, absolventă

Pentru mine, trupa de teatru a însemnat mai mult decât un simplu loc unde ne adunam pentru a repeta. Am învăţat aici să lucrez în echipă, să-mi ascult colegii, să am răbdare, pentru că lucrurile măreţe se fac cu răbdare, dar mai presus de toate, m-am simţit aici ca într-o familie. Am simţit atât gustul victoriei, cât şi pe cel al înfrângerii, însă am trecut peste toate împreună, mereu cu fruntea sus, ca o adevărată echipă. Repetiţiile au fost un adevărat joc, cu multă relaxare. Nu am simţit presiune şi nici obligaţie, am făcut totul cu foarte mare plăcere. Am cunoscut oameni minunaţi, de la care am avut foarte multe lucruri de învăţat. Sper ca trupa să funcţioneze şi pe viitor, să formeze în continuare oameni care se pot exprima liber şi fără inhibiţii.

DE CE NE PLACE TEATRUL?

Trupa „P4TRU” își are originile încă din anul 2004, când a luat naștere în liceul nostru. Cu trecerea anilor, membri ai echipei au plecat, au venit, dar ce pot spune că am observat, în calitate de membru al acestei formații, este că elementul de colegialitate și rezultatele excelente au rămas la același nivel ca acum 10 ani , la un nivel de elită.

Numele meu este Stancu Mario. Nu mă aflu de mult în această echipă , dar m-am integrat foarte ușor și am niște colegi minunați cărora le pot cere un sfat despre piesele în care voi juca și nu numai. Ce m-a făcut să mă alătur trupei este mulțimea încurajărilor din partea tuturor prietenilor mei: „Mario, tu dacă vrei să faci o comedie trebuie doar să îți arăți fața…”. Am hotărât să tratez această observație ca pe un compliment - o problemă de-a mea.

O colegă și în același timp și o prietenă, Adelina Jinga, consideră teatrul un loc unde își poate aduce aminte cu drag de momentele copilăriei. Îi place să joace un personaj, să devină atât de empatică , încât cu greu mai poate reveni la Adelina – eleva din Liceul de Informatică: „Îmi place atunci când poți să te “*deschizi*” în fața colegilor de teatru care te ajută până la urmă să îți joci personajul bine și desigur momentele când îi ajuți pe ceilalți să își joace propriul rol; îmi place să văd lucrurile din interior”.

Aș vrea să închei mulțumindu-le tuturor membrilor și coordonatorilor care s-au ocupat de echipa „P4TRU” și să le doresc următorilor membri ai acestei trupe mult succes în viitor și să se distreze interpretând așa cum am făcut-o și noi până acum.

Stancu Mario
Clasa a XI-a B

EXCURSII

LA DRUM... PE RUTA VIENA-BRATISLAVA-CRACOVIA

În săptămâna„ Şcoala Altfel“, eu şi alţi colegi am pornit într-o excursie tematică în străinătate, în cadrul unui proiect de studiu al sistemelor eoliene, coordonat de domnul profesor de fizica Dan Chirilă, alături de doamnele profesoare Gabriela Deliu si Cristina Călin. Nu ştiu cum s-au simţit ceilalţi, dar eu am fost foarte entuziasmată, fiind prima oară când urma să ies din ţară. De aceea, voi relata doar aspectele turistice ale acestei excursii, partea “tehnică” fiind expusă la orele de fizică.

Prima ţară vizitată a fost Ungaria, mai precis oraşul Gyor. Gyorul, la prima vedere, părea un oraş destul de micuţ si neinteresant. Greşit! Nu era nici mic şi, cu siguranţă, nu este neinteresant. Clădirile şi centrul îmi aduc aminte de Braşov, stilul arhitectural fiind asemănător. Ne-a încântat un pod care făcea conexiunea între partea nouă şi cea veche a oraşului, priveliştea în timpul nopţii fiind extraordinară, deoarece pe el erau proiectate într-un joc, luminile curcubeului ce se oglindeau în apa cristalină a unui râu.

Sâmbătă am vizitat Muzeul Tehnic din Viena şi grădinile palatului Schonbrunn. Dintre toate obiectivele turistice vizitate, acest oraş mi-a plăcut cel mai mult, nu numai din cauza ospitalităţii localnicilor sau a frumuseţii sale, ci şi datorită amintirilor amuzante pe care le avem. Revenind la obiectivele turistice, muzeul a fost foarte interesant. De ce nu avem şi noi astfel de muzee?! Se întinde pe patru etaje şi lucrurile educaţionale sunt şi prezentate într-o manieră atractivă. Am observat cum funcţionează anumite motoare sau cum se produce energia eoliană, şi nu numai, dar am şi experimentat acest fapt noi înşine. Grădinile de la Schonbrunn sunt divine, dacă primăvara devreme arătau atât de bine, îmi imaginez cum arată în timpul verii. Am urcat şi până la “Marele Parter”, de unde poţi admira toată Viena, priveliştea fiind răpitoare.

A doua zi, duminica, am vizitat Muzeul de Istorie a Artei, unde am observat numeroase opere de artă. Dintre toate expoziţiile, preferatele mele au fost cea despre epoca medievală, Egiptul şi Grecia antică şi cea de bijuterii Faberge, încrustate cu pietre preţioase.

Mergând spre centrul Vienei am prins şi o ploaie uşoară. Domul Sfântului Ştefan, o clădire maiestoasă şi cu o istorie foarte bogată, a impresionat pe toată lumea, stilul gotic împletit cu cel baroc al altarului, îl fac demn de statutul său de simbol al oraşului.

Luni, am vizitat Catedrala Sfântul Martin din Bratislava, unde au fost încoronaţi regii Imperiului Austro-Ungar . Mai târziu ne-am oprit în Kremnica, unde

am vizitat cea mai veche monetărie. Este cel mai liniştit oraş văzut până acum.

În Cracovia, Polonia, am ajuns târziu în acea seară. Abia marţi am vizitat cetatea Wawel, unde se află trezoreria familiei regale şi mormântul Papei Ioan Paul al II-lea.

În sfârşit am ajuns şi la Auschwitz I, unul dintre obiectivele pentru care mulţi dintre noi au venit în această excursie. Nu prea ştiu cum să descriu acest loc, cu o încărcătură emoţională atât de puternică, gândul că oamenii au putut realiza astfel de atrocităţi este înfiorător. Construcţiile în sine îţi dau sentimentul de nesiguranţă şi nostalgie, iar când ghidul nostru ne-a relatat toate cele întâmplate, puteai concluziona că acel loc nu poate fi mai mult decât o pată neagră în istoria omenirii, acest holocaust sperând să nu se mai repete.

La hotelul din Budapesta am ajuns pe la ora unu, oraşul fiind cuprins de lumini şi având farmecul său ascuns. A doua zi dimineaţă, ne-am oprit în Piaţa Eroilor, unde am admirat statuile şi am făcut numeroase fotografii.

Drumul spre casă a fost lung şi sunt sigură că nimeni nu ar fi dorit să îl parcurgă, ar fi fost prea mult să ne plimbăm şi să mai vizităm încă o săptămână? Dar nu, mica noastră escapadă se încheiase.

Localnicii de peste tot m-au impresionat plăcut, au fost săritori şi prietenoşi, fapt ce a făcut şederea noastră şi mai desfătătoare. Oraşele vizitate, la fel, nemaipomenite, curate şi moderne, cu atracţii numeroase, iar culturile diferite au făcut totul mult mai interesant.

A fost o excursie minunată şi foarte bine organizată, amintirile pe care le-am acumulat fiind nepreţuite, la fel prietenii de care m-am ataşat, astfel că abia aştept o următoare plecare.

Diana Mucileniţa
Clasa a X-a B

JURNAL DE TOAMNĂ

Totul a început în data de 18 octombrie 2014, când m-am trezit la ora 5:45 ca să plec în excursie. Eram emoţionată, iar la ora 6:30 m-am urcat în autocar şi am ocupat un loc, lângă cea mai bună prietenă a mea.

La început, atmosfera era liniştită, căci a durat ceva timp până ne-am cunoscut cu ceilalţi colegi. Priveam pe geamul aburit şi vedeam cum ziua se îngâna cu noaptea şi uşor, uşor se lumina. Am fost distrasă de muzica pusă de cei din clasa a XII-a, iar la scurt timp am început să cântăm cu toţii. În acest timp mai trăgeam cu ochiul pe geam şi admiram câmpurile arate sau femeile care munceau de la prima oră a dimineţii în gospodăriile lor. Copacii prezentau minunatele culori ale toamnei, începând să piardă câte o frunză care ori era luată şi purtată de vânt, ori se desprindea de bunăvoie şi se aşeza lin pe pământul rece.

Prima oprire a fost la Praid. Când am coborât din autocar, am fost surprinsă de un frig năprasnic care s-a izbit de tenul meu şi care mi-a înroşit cu uşurinţă obrajii şi nasul. Vântul bătea, încurcându-mi părul şi trimiţându-l în toate direcţiile. Cerul prezenta nori cenuşii, care m-au înspăimântat, însă la câteva minute după ce am ieşit din autocar, am coborât în salină cu un autobuz special. Şoferul conducea cu viteză prin tunel, aşa că am ajuns repede la lumina de la capătul acestuia.

Am tras aerul tăios în piept şi am simţit că este unul diferit, însă mult mai sănătos. Podeaua strălucea, fiind netedă.

În Salina Praid am stat în jur de trei ore în care ne-

am plimbat peste tot. Am vizitat o biserică catolică ce m-a impresionat prin aspectul și sculpturile pe care le prezenta. Am stat la un restaurant să bem un suc, mi-am luat ca amintire un ametist ale cărui pietre mov strălucesc extraordinar de frumos, am jucat ping-pong cu colegii din celelalte clase, apoi am mers la „belvedere" unde ceea ce am văzut m-a uimit. Doi pereți uniți într-un „V" întors ascundeau o grămadă prăbușită de bucăți imense de sare. Mi-a părut atât de rău că nu am putut face o poză clară, din cauza geamului pe care se prelingeau stropi mărunți de apă, dar și din cauza întunericului, însă acea imagine uimitoare va rămâne cu siguranță în memoria mea pentru totdeauna.

În jurul orei 14, ne-am urcat din nou în autocare și am plecat către Sovata. Norii se descărcau trimițând „lacrimi cerești" către pământ. Fiecare picătură de apă avea locul ei și se zdrobea de sol, udându-l ca pe un obraz plin de lacrimi.

Atmosfera din autocar a fost una drăguță, căci am cântat, am râs și am discutat cu ceilalți colegi cu care începeam să mă înțeleg bine.

La Sovata am avut parte de un târg al dovlecilor, care a adus zâmbete pe chipurile multora. Unde vedeai cu ochii, numai dovleci sculptați în toate felurile posibile, astfel încât să iasă ceva interesant și totuși comic. Într-o grădină erau amplasați un moș și o babă dovleac, așezați pe o căpiță de fân, cu o mulțime de alți bostănei pe lângă ei, care mi-au plăcut cel mai mult. Am avansat, admirând și florile extraordinar de frumoase de pe marginea drumului și am ajuns la „Lacul Ursu", unde am făcut poze și am întâlnit o rață care înota singură prin apă, adăpostindu-se de stropii de ploaie care cădeau cu viteză din cer. Pe suprafața lacului poposeau frunzele arămii și roșcate ale copacilor care începeau „să chelească", plutind alene și dând un aspect leneș al naturii.

La întoarcere, ploaia și-a arătat adevăratele forțe, mulțimea de picături mărunte strălucind în bătaia blândă a soarelui.

Ne-am întors în grabă la autocare și am pornit către Sighișoara, orașul medieval care m-a impresionat în mod deosebit și m-a uimit cu locurile și peisajele minunate.

Am mers în Centrul Vechi, unde niște cavaleri se luptau, demonstrându-și abilitățile, iar după ce am privit destul, am urcat niște scări acoperite, care purtau numele de „Scările școlarilor" și care duceau la „Biserica din Deal", lângă care se afla liceul de limbă germană.

Ne-am plimbat prin cimitirul deasupra căruia se învârtea un stol de ciori, am făcut poze și apoi, am coborât din nou în Centrul Vechi de unde am pornit în altă direcție, către „Turnul cu ceas" a cărui arhitectură mi-a captat atenția.

După ce ne-am plimbat și am râs, ne-am așezat la o terasă și am băut o ciocolată caldă, urmărind spectacolul medieval care continua. Vremea era bună, nu ploua, dar se întuneca. Fiindcă era seară și întunericul se instala ușor, iar noi mai aveam ceva timp până să plecăm, ne-am mai plimbat și am ajuns la belvedere. Peisajul era uimitor. Orașul era atât de frumos văzut de sus, luminile acestuia strălucind, iar pădurile ce îl înconjurau prezentau culori frumoase, de toamnă.

La ora 19:30 ne-am întors în autocare și am plecat spre casă, pe drum fiind destul de obosită, însă nu atât de obosită încât să nu pot privi stelele. Capul meu se rezema de geam și pentru că era un cer senin, nu am putut să nu admir aștrii care scăpăreau fiecare în modul lui unic și special.

Am ajuns în Brașov mai repede decât mă așteptam și imediat cum am ajuns acasă, m-am culcat.

Abia aștept următoarea excursie și o să-mi lipsească aceste locuri, pe care sper să le revăd curând.

Gabriela Burtan
Clasa a IX-a B

IARNA LA PONT

Cum arată litoralul iarna și ce poate acesta oferi unui grup de elevi și profesori brașoveni de la Colegiul Național de Informatică "Grigore Moisil "și Liceul "Nicolae Titulescu" ? Probabil, colegii noștri ne consideră excentrici prin destinația turistică aleasă.

Constanța ne-a întâmpinat în zori cu o vreme mohorâtă, cu temperaturi apropiate de îngheț, cu un vânt potrivnic dinspre larg, dar cu o mare liniștită, ce vibra la țărm în slabe unduiri paralele, tivite cu albul manșetei de spumă. Plaja, ușor denivelată de biciuirea vântului și a apei, își ascunsese toate atributele cu care strângea mulțimea cu trei-patru luni în urmă.

Inospitalier ținut este litoralul iarna, așa simțindu-l și marele poet latin Ovidiu, exilat de împăratul Augustus la Tomis, spre începutul primului secol al erei creștine.

Îi admirăm statuia, ridicată prin contribuția locuitorilor urbei spre finalul secolului XIX, operă a unui sculptor italian din Sulmona, localitatea natală a poetului. În apropiere, parcurgem sălile Muzeului de Istorie și Arheologie, cu exponate marcând civilizațiile ce și-au lăsat amprenta asupra teritoriului dintre Dunăre și Mare.

În drum spre port, vizităm Moscheea și, urcând cele 140 de trepte ale minaretului, din balconul circular, ni se oferă un cadru panoramic asupra așezărilor.

Din înaltul falezei privim portul, admirăm întinderea marină până la cețosul orizont, cu contururile abia schițate ale navelor, iar spre țărm situl arheologic, statuia lui Eminescu, farul genovez, cazinoul, obiective emblematice în matricea turistică a orașului.

Rapida înserare și frigul pătrunzător ne obligă să abandonăm orice dorință de a mai zăbovi în centrul turistic, îndreptându-ne cu toții spre obiectivele sfârșitului de zi, unul atrăgându-ne prin mirosuri apetisante, celălalt prin căldura și confortul odihnei nocturne.

Programul de a doua zi este mai încărcat, atât ca lungime a traseului, cât și ca frecvență a obiectivelor ce urmează a fi vizitate.

Ne îndreptăm spre nord, spre Histria, traversând Mamaia, stațiune ridicată pe grindul nisipos ce-a separat un vechi golf de mare, azi Laguna Siutghiol , apoi orașul Năvodari, cu marele combinat petrochimic și cu Limanul Tașaul și satul Săcele, localitatea natală a fotbalistului Hagi. În continuare, șoseaua ne poartă printre lacuri și pâlcuri de stuf până la Histria, colonie întemeiată de grecii din Milet în secolul VII înainte de Hristos, prima din ținutul geților.

Părăsim Histria și, surpriză, șoferul oprește în parcarea luxosului hotel "Iaki" din Mamaia, dându-ne posibilitata de a păși pe una dintre cele mai aglomerate și mai scumpe plaje din sezonul cald.

Ne întâmpină o plajă pustie, cu șiraguri de scoici aduse de valuri, cu un vânt tăios dinspre larg, cu câțiva pescăruși planând deasupra apei. Încercăm s-o revitalizăm prin prezența noastră, prin blitz-urile aparatelor de fotografiat, declanșate de mâini înghețate, dar de suflete calde, dornice de imagini pentru mai târziu.

Traversăm Constanța, apoi podul de la Agigea, peste canal, și ne îndreptăm spre Eforie Nord, Eforie Sud, Lacul Techirghiol, Costinești, Mangalia. În Mangalia poposim pe faleza golfului ce adăpostește portul turistic, cu nave de agrement, de pescuit și un vechi velier, cu trei catarge, amintind aventurile eroilor lui Radu Tudoran din romanul "Toate pânzele sus " .

În apele liniștite plutește un cârd de lebede, pe acordurile închipuite ale muzicii lui Ceaikovski, cu gâturi lungi, maiestoase, pline de delicatețe, cu discrete lopătări ce le împing spre grupul nostru, cuprins de extaz.

Admirăm, în continuare, zidurile cetății Callatis, colonie a grecilor din Heracleea Pontica, din secolul VI înainte de Hristos, moscheea "Esmahan Sultan", din secolul XVI, singurul monument de artă medievală a orașului, ne plimbăm pe "Aleea stelelor ", cuprinzând nume celebre din domeniile muzicii și actoriei.

În compensație, conducătorul auto ne face o surpriză, ducându-ne în portul militar și zona șantierului naval, apoi Vama Veche, cel mai sudic punct al litoralului.

A treia zi o începem cu o vizită la "Muzeul marinei române" din Constanța, în chiar ziua Națională a României, beneficiind de explicațiile unui ghid complet care, pe parcursul a mai bine de un ceas, ne-a purtat prin toate etapele istoriei navigației în țara noastră.

Din nou, pe drum de munte, spre casă. Brașovul ne întâmpină cu fulgi mari și deși, așa cum îi stă bine unui oraș de munte în preajma Sărbătorilor de iarnă.

Prof. Emilian Mândreanu

SHORT STORY CONTEST

Once upon a time there was a flight of stairs...

Everything started with a student asking me: "Teach, why don't we organize a short-story competition?"
And I replied: "Why not?"
This is what I usually respond when there is the possibility of an illuminating moment. I chose three of the stories with the correspondent photos and they are the mirroring effect of the following task:
Draw the most interesting FLIGHT OF STAIRS and write a short story beginning with ONCE UPON A TIME THERE WAS A FLIGHT OF STAIRS…
Being involved in extra-curricular activities, I put forward the idea, and this year in collaboration with EDAR (Education Association in Romania) a National Short Story Competition with creative topics will take place.
We are looking forward to reading your creations!

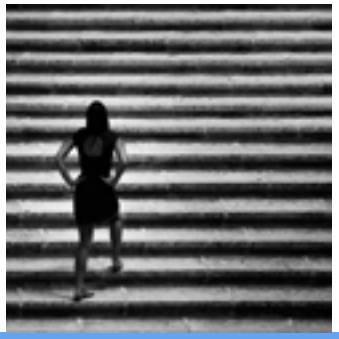

Cătălina Stoica
teacher of English

NOTHING IS WHAT IT SEEMS

Once upon a time there was a flight of stairs on which a lot of people would step every day. However, Alice, a 12 year old girl, was not allowed to go down in the enormous ballroom until the age of 18.

Even though nobody used to know the reason of this prohibition, but her parents, Alice was strictly respecting it. Every day she was dreaming of her big anniversary due to the fact that she had always wanted to step in the real world and face real life situations.

Alice was living in a wonderful palace with friendly servants who were there at any time for her. She took piano, singing and dancing lessons and her biggest passion was reading. Only in this way was she able to "live" stories which she considered to be better than her real life.

The girl was extremely beautiful and she had the most brilliant dresses, however, that was not enough for her. She was wishing that one day she would discover the love, which was so passionately described in her books.

As the years were passing by, Alice was becoming more and more excited for the big day. Eventually, she woke up one morning with the brightest smile on her face. It was her long awaited 18th birthday! She put on a stunning dress and with the most elegant walk one could have, went down the stairs.

She was exploring the crowd very happy while looking, from time to time, to the staircase that separated her from the world. Despite the fact that everybody was greeting her, she realized that all the girls there were very selfish and mean with each other. Alice was disappointed but she didn't lose her enthusiasm.

Later that day, she was stopped by a handsome man whose eyes were looking deep into her soul. He didn't introduce himself but asked her for a dance. The girl instantly fell in love. Too easy, too profound. She then went out to take some air and also to admire what, a day ago, was forbidden for her.

When Alice came back, glowing from happiness, she saw the man kissing another girl. Without saying a thing, she ran up the stairs, burned all her romantic books, and never went down again…

Miruna Bejenaru
Clasa a XI-a A

NOTHING IS WHAT IT SEEMS

Once upon a time, there was a flight of stairs of a big and wooded house, near the forest. It was a beautiful day and the hot rays of the summer sun spread over the entire land. Our flight of stairs breathed deeply the fragrance of the colorful flowers while was watching over the little boy of the family who was peacefully playing with a big blue ball in the garden. Suddenly, the ball rebounded and hit the flight of stairs:

'Ouch! This really hurts!' screamed the flight of stairs.

The boy looked amazed and said:

'Can you talk?'

'Well, of course I can talk, my dear! Why not? '

'Because you are a flight of stairs…and I thought that the objects can't talk.'

'Ha-ha, I understand! But, let me tell you a little secret that I, a wise flight of stairs know: everything in this world has a soul, and if you pay attention, you can hear all the objects talking to you at a time.'

'I was sure that only humans can talk! Mommy and daddy told me that the objects don't have feelings.'

'That is totally not true, sweetheart! Look around you. Do you see the old tree smiling and waving at you? And do you hear the leaves singing?'

'Now, yes, I do! It's amazing! But…this means that my parents lied to me?'

'Don't blame them, boy! Only a few kids can see that the objects are alive. And you, my little friend, are one of them. The adults are too busy with their daily routine and don't consider us very important. We adore kids because they are pure and innocent.'

'Wow…now, that you told me all this, I must apologize for accidentally hitting you with the ball!'

'I'm fine, sweetie, you don't have to apologize! There are worse things that happen to me: I don't like when I'm covered with cold snow in winter, and I hate to get wet in the rain.'

'I promise to be more protective with you and with the other objects.'

'Thank you, then! Now, you should go in the house. It's getting dark outside, and I believe that your mother is cooking something very delicious according to the inviting smell.'

'Yes, you are right!'

He took up the ball from the ground and while he was climbing on me, he wished me 'Good night!'. I replied to him with the same kindness and I started to fall asleep, happy because I just made another good friend.

Nită Cristina
Cls. a XI-a A

THE STORY OF THE ETERNAL STAIRCASE

Once upon a time there was a flight of stairs. The easiest way of understanding these stairs is treating them like a pattern, rather than an instance. They are a naturally-occurring phenomenon within the universe, a consequence of physical and mathematical laws. A way of putting it is saying that they "spiral out" to infinity in a structure dictated by Fibonacci numbers and the Golden Ratio. Another way of putting it is saying that it kinda' looks like an unending seashell that's been painted in psychedelic colors.

"A pattern is hardly ever the subject of an interesting story", the stairs thought, in their obviously existent consciousness.
"What's a bunch'a notional stairs gonna relate to anybody after they're past their age of youthfulness?" the steps rumbled and clattered in vexation.
"Maybe at least if I were a normal flight of stairs, then someone maybe would'ave accidentally dropped their keys when passing by, and they got stuck between my boards. Who knows? Something like that might count as a story. Not here, though, in the vast emptiness of space and outside of time, oh no. I don't even think you can walk on these steps; they're too spectral, God damn it."
The witty staircase kept rambling on and on about its metaphysical conundrums. "It's kinda' like asking a spot of mold on a slice of bread how it's doing. What the hell?"
And then something happened.
I'm kidding; that doesn't even make sense. Of course nothing happened. Our protagonist is outside of time, there are no four-dimensional shifts going on. What are you thinking?
But anyhow, this is what would'ave happened if things could happen in this environment:
As a result of the fact that consciousness must be granted to the staircase in order for it to be a proper character in a story, Flighty – which is its name - would become immeasurably bored with its dull "life". But since time passes indefinitely for our hero (without being interrupted by death), it will eventually end up owning all the knowledge in the world.
So let's just skip to that part.
Flighty now possesses all the knowledge in the universe. So, what's that good for? Well, as it turns out, if you know everything there is to know, you become omnipotent. Because of the… you know… things with the… transmutation of the… chromosomes and the… you know… meaning of life through the… forty two thing with the… that movie. You know. So did our flight of stairs.
"Finally, I have acquired the power of God – through vague, pseudo-scientific bibble-babble. Oh boy, don't I feel great." the divine set of steps uttered. Remember, now it can do anything.
"What shall be the first thing to do?" Flighty wondered. The staircase looked around at the stars and the planets scattered all throughout the galaxies.
"Well I was gonna create a universe, but… Wow, this is less fun than I imagined. Hmm… let's see… what else… I can… well… No… no… let's not do that. That's retarded. Maybe I can… hmm… I don't know." it lamented.
"Why can't I get better ideas, damn it, I'm God."
"All right, fine, let's create an intelligent species." The staircase made an intelligent species.
"That was fun. Should I reveal myself to them?" God was looking around at the civilizations he created.
"Nah."
"Should I make them worship me?..."
"I can use some self-esteem."
And this concludes Part I of "Why It's Not a Good Idea to Be Ruled by an Invisible Celestial Staircase". Tune in for next week, when we're going to take a look at the exciting things that happen… that will happen I mean… when we… take at look at the second… the Part Two of the… thing. Drive safe.
By the way, for those of you who are curious, the religion/cult that worships The Invisible Celestial Staircase is called "Ladderism" and I just made it up. Don't worry; it's a step by step program. All hail Flighty.

C.A.Haltrich
Clasa a XI-a A

A DREAM OF PARADISE

I awoke to gleaming sunshine, and to the sound of seagulls. I found myself lying on a fine-sanded beach, the pure sea stretching ever forwards in front of me. Strange as it was, my body was intact – in fact, I was wearing a red Hawaiian shirt and short pants, my feet sandaled. I *felt* the sand, I *saw* the sunshine, I *heard* the seagulls. Where was I? Had I died, and was this Heaven? Had it been just a dream? Had I not actually jumped in front of that midnight train?

I took off my sandals, and tested the water – cool enough. I started exploring the coast, as inland proved to be a deep jungle. Was I alone in this place?

I walked eastwards for a time. Nothing seemed to have repeated itself; in fact the more I walked the more I realized this was a very well-crafted world, rocks atop the seabed, and waves shattering in them – it felt *real*. Perhaps this was the real world, and my life had been just a sad dream?

I felt *hungry*. That, certainly, was a real feeling. Yet, lo and behold, as I found what seemed to be an exotic beach hotel just a few more miles eastwards. *Video killed the Radio Star* played from a distance. A nice song, I actually liked it.

'Hello there, Jon. A pleasure to finally meet you.'

I was stunned, and fell to my knees. Morgan Freeman arrived, dressed in a white robe.

'God… forgive me…', I managed to burst out.

'You need not be afraid, Jon. Come, stand up.' He pulled out two Highway 55 bags. 'Let's find a table. I brought some cheeseburgers. Figured you'd like them.'

I took a sip from my soda.

'Rather, know that your existence is not over, nor will it ever be over unless I say so. You are a soul, Jon, and a soul is eternal. Herein lays the place to start over, to rebuild. Arise phoenix-like and pass your trials. Let us finish our meals, and I shall explain more.'

We finished our fries, burgers and sodas and took the elevator to the last floor. We entered room seventy-two, and found it to be quite luxurious, as was the rest of the hotel. We sat on a leather couch.

'God', asked I, 'why? Why did you make the World?'

'You know that already, Jon. Why does a painter paint? Why does a writer write? Why does a doctor save lives? A cynical person, such as yourself, would say "For the money." And I agree it is so for some. But for others, it is the desire for Creation. They wish to share their creations to the world, and contribute in a meaningful way. Such is the desire for all souls – to be appreciated for their work, and share their work with the world. You are all made in My image, and thus you are, in ways, as Me. Though it is often hard to not intervene, I appreciate watching the world and seeing what humanity has accomplished. I do not know how the end will come. In fact, I do not even want to know. Spoilers, you would say. And you would be right. A supernatural being that has lived since time immemorial has to do something in order to not get bored, do you not agree? So I watch you. All of you. Your lives. I hear your thoughts, I feel for you. I feel for you, too, Jon, and I know you better than anyone. Do you truly believe all good people go to Heaven and all "evil" people go to Hell? Not quite. Part of a harvest yield is rotten, do you discard it full? In the same vein, does a good deed, however good it might be, spare someone from punishment? I shall reveal to you the punishment that every human in need must face: you will relive the life of another person. You will not remember this, nor your "previous" life, except after the death of that person. You will be unable to change anything, as that life

Alex Dumitru
Clasa a XII-a D

NEWER TASTE OF LETTERS

ESSAY ON LITERATURE

Time brings with it changes to everything that surrounds us, ideas, enviorment, clothing style, mentality and of course, literature.

Well, writing something can be very tough. You can't just conceive an idea and put it right on the paper. It needs to be polished and there's no such thing as a piece of paper that hasn't got marks and cuts all over it. An idea changes as the mind of the creator creates new concepts or understands better older notions.

New literature, has its roots of course in the classics, but it somehow wants to capture a more

abstract manner. New poetry, for example, rarely contains rhyme, it expresses deep feelings in few words, and sometimes, the authors tend to exaggerate the simplicity and abstractity in their art. I admire it sometimes, I even like it more than the old fashioned one, though. It seems more realistically.

But honestly, the classics had their way into bringing the story into the hearts of the readers. The details of the characters, the places, the emotions. Authors put a lot of their souls into their creations. They really felt the story. And the thread of the writings were in most cases, wonderful, captivating. The endings made you sad and frustrated that the book was truly finished.

Also, in the defence of the new writers who are often criticized, it's harsh bringing new material on the market. We are filled with the world's ideas since little. True, you need to be original and have a great imagination, but a great factor is the surrounding voices. To write, you also need to cultivate a perspective over literature, so you need you read a lot. And reading leaves you with some marks that influences your writing. So you can't never be fully creative, a writing will never be on your own personal achievements.

So it's hard being an artist. It's hard coming up with new things to show the world. I believe people don't make new things, just make old things better. And this also requires talent.

Stefania Contin
Clasa a XI-a A

FELELS 1

It was 2 am on a chilly Friday morning, I was on my way home, after a long night at the office.

As i approach a bridge, I notice something flapping in the wind "what a strange place for a coat", I murmur to myself, "eh who cares".

Soon, I observe what my eyes failed: on that bridge there is a girl, standing on the thin edge that stands between the railing and the cold embrace of death.

As I get closer, I start having an eerie feeling, like

something is amiss.

My eyes see, her pale face, the lines of sorrow on her cheeks, all coming together in the form an expression whiteout a purpose.

"Why are you crying?" I mumble towards her.

She looked at me, tears in her eyes and rolling down her face.

"I'm all alone," "No one cares about me."

I sigh,

"That's not true,"

"Yes! It is! None of them care!" she replied, with a soft sigh

"If that were true, would I have asked why you were crying?, Wouldn't have I just kept on walking?, Wouldn't hade I just left you alone?"

"....."

her expression slowly changes, and a faint smile erupts on her face

"It's true. People who may not know you will care about you, I care about you."

"How can people who don't know me care about my me?"

"They care in the fact that they would be upset if they never got to meet you and befriend you."

She looked away from me and out towards the water.

"This isn't my first time,"

"What do you mean?"

"I've tried leaving before, all these scars I have, they were me. This bridge I've been here before."

"Then let me help you get down from there," "If you really wanted to leave, you wouldn't be crying."

"You're crying because you still feel pain, You feel pain like anyone else that's not a reason to run from

it though."

"How come you're trying to help me?"

I smile. "I would like to get to know you better. I want you to stay here and not be someone whose leaving hearts apart. If you were gone, someone else may never experience happiness. Happiness they would have gotten from you."

She looks away, tears coming again. My hand remained outstretched.

"Come now, get down. Let me care for you."

"You really do care don't you?"

"If I didn't I wouldn't be here."

She reached out her hand, cautious at first, but soon her hand was in mine and I helped her off the bridge ledge.

She looked at me, tears in her eyes and buried her face in my shoulder, releasing all of the pain she had felt in that sob.

Curta Bogdan
Clasa a XII-a C

POURQUOI APPRENDRE LE FRANCAIS?

TEMOIGNAGES DES ELEVES

NIȚĂ CRISTINA, XIe A

« Le français est très important. Premièrement, il est essentiel de connaître une langue étrangère autre que la maternelle. Deuxièmement, je pense qu'après l'anglais, le français est la langue dont on a le plus besoin. Le français est utilisé dans divers projets internationaux, tout en étant une langue de circulation internationale. De plus, les étudiants qui veulent poursuivre leurs études en France, en ont besoin pour s'intégrer dans la société française ».

NICOLAU DIANA, XIe B

« Dans mon opinion, le français est une belle langue. Premièrement, parler français permet notamment de poursuivre ses études en France dans des universités réputées ou dans les Grandes Ecoles de commerce et d'ingénieurs. Après, je pense que le français est une langue facile à apprendre ; à la fois, apprendre le français aide à apprendre d'autres langues, les langues latines, surtout : l'italien, le portugais, l'espagnol. Je trouve le français une belle langue et j'aime l'apprendre. »

NAFTĂNĂILĂ LORENA, XIe B

« Parler français et anglais est un atout pour multiplier ses chances sur le marché international de l'emploi. La connaissance du français ouvre les portes des entreprises françaises en France, comme à l'étranger dans tous les pays francophones. Apprendre le français, c'est aussi le plaisir d'une belle langue, riche et mélodieuse, qu'on appelle souvent la langue de l'amour. »

TOFAN MIRABELA, XIe B

« Je pense que le français est une belle langue. Le français est la langue internationale pour la cuisine, la mode, le théâtre, les arts visuels, la danse et l'architecture. Le français est à la fois langue de travail et langue officielle dans l'Union Européenne. Le français est une langue analytique qui structure la pensée ; une langue parlée sur les cinq continents. »

CUVÂNT CĂTRE COPIII MEI PROMOȚIA 2010-2014 E

Acum patru ani mă gândeam să-mi iau clasă la dirigenție... Recunosc că îmi era teamă, eu însămi mă simțeam un copil, care ori de câte ori dădea de greu căuta alinare în brațele protectoare ale celor din jur. Atunci aveam să devin eu acele brațe și acel gând mă îngrozea. Dacă nu aveam să mă descurc, dacă nu era încă momentul să fac acest pas? Am primit atunci un sfat care mi-a dat putere: "pune multă dragoste și un dram de înțelepciune și vei reuși!". Și cum să nu te ambiționezi să reușești când din gând curat ți se scrie simplu: "[…] noi elevii clasei a IX-a E vrem să știți că vă iubim din tot sufletul[…]". Privindu-mă prin ochii voștri, copiii mei, m-am perceput în diferite ipostaze: de la cea căreia îi căutați privirea aprobatoare, la cea care se panichează mult prea repede, de la cea căreia îi cereți sfatul, de la prietenă la cea care vă invadează spațiul adolescentin și viceversa. Am traversat împreună etape cu adânci semnificații, am petrecut momente de mare încărcătură emoțională, am râs, am plâns, am muncit în echipă și am reușit, am dat întrecerea pe colaborare, am fost mândri unii de alții, dar iată că a venit momentul să ne despărțim: este nevoie de un sfârșit pentru a avea parte de un nou început. În fața voastră sunt ani mult mai plini decât vă inchipuiți, iar gândul la aceștia face ca despărțirea să fie mai puțin grea. Așadar, mergeți mai departe, acceptați totul cu seninătate, descoperiți și apreciați cine sunteți cu tot cu eșecuri, slăbiciuni, neajunsuri, obțineți echilibrul unei vieți frumoase, creșteți în valori morale și intelectuale, și faceți-mă, așa cum sunt sigură că voi fi, mândră de voi! V-am certat, v-am cicălit, v-am dojenit, dar am făcut-o din dragoste, am făcut-o pentru că de la oamenii pe care-i iubești ai pretenții. Vrei să fie cei mai buni, să iasă din mulțime și să-și folosească bine și înțelept calitățile și abilitățile. Vă doresc să aveți puterea să faceți acest lucru, să îndrăzniți să fiți diferiți, dar elegant, fără să deranjați, așa cum v-am susținut mereu, să vă deosebiți de restul lumii și aceasta să vă facă plăcere!

PROF CRACIUN ALEXANDRA

DINAMICA LIMBII

La aproape zece ani de la publicare Dicţionarul ortografic, ortoepic şi morfologic al limbii române, ediţia a II-a revăzută şi adăugită, apărută la Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2005 (DOOM[2]), încă mai există controverse asupra acceptării sau neacceptării în limbă a unor termeni noi, asupra modalităţii de accentuare a acestora sau asupra mult discutatei despărţiri în silabe. Limba este însă în continuă mişcare.

Astăzi, urmărirea limbii în funcţiune şi surprinderea tendinţelor, a direcţiilor şi a faptelor celor mai semnificative ale limbii actuale, prezentate în spectaculoasa şi rapida lor evoluţie este un domeniu de actualitate. Faza actuală a limbii se află într-o spectaculoasă mişcare şi restructurare.

Termenul **dinamică** pare cel mai potrivit pentru sugerarea acestei mişcări. Substantivul este astăzi des folosit atunci când se vorbeşte despre faptele de limbă. Definit ca „dezvoltare intensă, schimbare continuă, bogăţie de mişcare", substantivul **dinamică** apare în DEX în contextul Dinamica populaţiei = totalitatea schimbărilor (cantitative) care au loc în cadrul unei unităţi de populaţie. Termenul a făcut carieră şi în lingvistică, sensul său diferind însă de cel iniţial fiindcă **dinamica limbii** vizează atât aspectele cantitative (împrumuturile), cât şi pe cele calitative (schimbarea sensului unui termen) ale acesteia.

Împrumutul lexical este rezultatul contactelor diverse stabilite între idiomuri, fiind deci o manifestare a interferenţei lingvistice. Dintre factorii (extralingvistici) care favorizează împrumuturile menţionez: vecinătatea geografică, convieţuirea populaţiilor, raporturile (economice, politice, culturale) între comunităţi.

Multe lucrări al căror subiect de dezbatere vizează limba română contemporană prezintă noutăţi din lexicul românesc de astăzi datorate transformărilor din societatea postdecembristă. Domenii precum informatica, telecomunicaţiile, politica sau presa se remarcă printr-o noutate reală în limbaj, având în vedere împrumuturile specifice. Termeni ca management, computerizare, competiţional, media, mediatizare au intrat deja în limbajul comun. Nu discutăm aici despre abuzul de termeni, mai ales din presa scrisă, pe care ziariştii îi folosesc în încercarea lor de a convige publicul sau de a-l incita. Lucrarea de faţă nu va face deci referire la numeroasele elemente din limbajul familiar şi nici din cel argotic, care nu sunt relevante pentru ceea ce înseamnă **reala dinamică a limbii actuale**.

Majoritatea cuvintelor, de origine engleza, germană sau italiană, au intrat în limba română odata cu produsele, conceptele sau tehnologiile actuale. Noul DOOM (DOOM²) înregistrează peste 2000 de cuvinte noi şi peste 7500 de termeni cu formă modificată (scriere, pronunţie, despărţire în silabe, valoare morfologică schimbată etc.).

Astfel, dicţionarul conţine acum cuvinte precum: **babyschi** [*pron.* bebischi] *s.n., pl.* babyschiuri; **babysitter** [*pron.* bebisiter] 1. *s.m., pl.* babysitteri; 2. *s.f., pl.* babysittere; **background** [*pron.* becgraund] *s.n., pl.* beckgrounduri; **cool** [*pron.* cul] *adj. invar., adv*; **DJ** [pron. digei] *s.m., pl.* DJ; **pager** [*pron.* pe͟ĭğăr] *s.n., pl.* pagere; **showbiz** [*pron.* şoŭbiz] *s.n., art.* showbi͟zul.

Pentru ca scrierea cuvintelor străine, nou împrumutate, să nu stârnească mari dileme în rândul „consumatorilor de limbă", s-a stabilit că, în cazul unor termeni, sunt corecte câte două variante. Astfel, în DOOM² putem citi termeni precum: **cocktail/cocteil, derby/derbi, pizza/pizză, pocher/poker**.

În ceea ce priveşte scrierea şi pronunţarea numelor proprii străine, regulile sunt clare:

1. numele proprii străine se scriu şi se pronunţă ca în limba de origine dacă aceasta foloseşte alfabetul latin (**Barasch** [*pron.* Baraş], **Flechtenmacher** [*pron.* Flehtenmahăr], **Kreindler** [*pron.* Craindlăr], **Schweitzer** [*pron.* Şvaiţăr], **Wachmann** [*pron.* Vahman]);

2. numele statelor se folosesc în forma oficială recomandată de acestea (**Cambodgia**).

3. numele proprii străine care folosesc alt alfabet decât cel latin sau alte tipuri de sisteme de scriere (chineză) sunt redate în scris cu litere latine, respectându-se norme internaţionale (**Beijing, Tolstoi**);

4. numele proprii de locuri intrate de mult în limbă cunosc, pe lângă formele cu grafia şi pronunţarea originare, şi forme adaptate (**London/Londra, Napoli/Neapole, Praha/Praga**);

5. numele proprii latineşti şi greceşti vechi circulă în limbă atât în forma originară, cât şi în formă tradiţională (**August/Augustus, Rodos/Rhodos**);

6. numele proprii de persoane româneşti se scriu în funcţie de tradiţia familiei, de actele de stare civilă sau de dorinţa purtătorilor, menţinând uneori deprinderi ortografice mai vechi sau folosind procedee caracterisice altor limbi (**Alecsandri, Negruzzi, Pann**);

7. derivatele de la nume proprii se scriu şi se pronunţă ca şi numele de la care provin (**shakespearian,-ă** [*pron.* şecspiri͟an]).

Un alt aspect privind dinamica limbii îl constituie, paradoxal, readucerea în actualitate a unor cuvinte care intraseră în fondul pasiv. Termeni ca **dividend** (parte din profilul unei societăţi pe acţiuni care revine fiecărui acţionar în raport cu acţiunile pe care le posedă), **jandarm** (militar din corpul jandarmeriei (poliţie militară care are sarcina de a păzi şi de a menţine ordinea) sau **prefect** (1. (În Roma antică) demnitar care conducea o prefectură; 2. şef al administraţiei şi al poliţiei într-un judeţ, care reprezintă aici puterea centrală; 3. persoană care supraveghea şi îndruma instrucţia şi educaţia într-o şcoală, în vechea organizare a învăţământului din Imperiul Austro-Ungar) sunt astăzi de actualitate.

Dinamica limbii vizează şi îmbogăţirea cu noi sensuri a unor termeni din limbajele specializate, utilizaţi în limba română în contexte extralingvistice. Verbe precum **a gestiona** (a avea în gestiune bunurile, fondurile unei întreprinderi, instituţii etc.), **a dezamorsa** (a scoate amorsa unui proiectil pentru a-l împiedica să explodeze), **a derula** (1. a desface, a desfăşura, a întinde ceva care a fost rulat; 2. a tăia furnir dintr-un buştean căruia i se dă o mişcare lentă de învârtire în faţa ferăstrăului), **a eroda** (a produce sau a suferi o eroziune: a se roade) au căpătat astăzi sensuri noi, necunoscute înainte.

În acest sens se poate vorbi despre schimbarea radicală a conotaţiei unor cuvinte, de regulă, cu profunde implicaţii sociale. Termeni ca **marxism** (doctrină filozofică, socială şi economică întemeiată de K. Marx şi F. Engels; teoria şi practica comunismului ştiinţific) sau **comunism** (1. doctrină socială, politică şi economică constituită pe principiu abolirii proprietăţii private şi al instaurării proprităţii colective; 2. ideologia, teoria înfăptuirii societăţii comuniste) au suferit o evidentă degradare semantică. La polul opus se află noţiuni precum **anticomunism** (politică îndreptată împotriva partidelor comuniste şi a concepţiei marxism-leninismului) sau **capitalism** (sistem politico-economic care se întemeiază pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producţie şi de schimb) care au avut parte de o adevărată înnobilare semantică.

Timpul schimbă totul, de aceea nu există niciun motiv pentru care limba ar putea să nu se supună acestei legi universale, consideră F. De Saussure. Limba intră în fluxul general al schimbării, pentru că ea este un organism viu. **Vocabularul este partea limbii cea mai supusă schimbării**. Timpul este cel care decide evoluţia faptelor de limba.

Şi, în loc de concluzii, un sfat pentru noi toţi: Să încercăm să fim mai receptivi la nou!

PROF RALUCA IANCAU

INTRODUCERE ÎN STL

STL (Standard Template Library) este o parte integrantă a C++ Standard Library, ce extinde limbajul C++.

STL conține o bibliotecă de șabloane standard, ce ne permite utilizarea programării generice. Programarea generică este o paradigmă de programare care se referă la capacitatea de a crea clase și funcții independente de tipul datelor. Spre exemplu, în programarea generică, dacă avem o funcție care interschimbă două elemente (numere întregi sau reale, stringuri sau vectori), se definește o singură funcție, care acceptă un parametru de un tip general (notat cu T, în majoritatea cazurilor), și care va realiza ceea ce ne-am propus, indiferent de tipul elementelor.

STL conține clase container, iteratori, algoritmi generici, functori adaptori și alocatori. În acest articol voi prezenta succint doar primele trei componente.

Un **container** STL este un obiect care stochează o colecție de alte obiecte (denumite elementele containerului). De asemenea, containerul are o serie de metode pentru modificarea și exploatarea lui.

Există două categorii de containere:

1. Containere secvențiale - conțin o secvență de elemente de același tip T:
   - *vector* - tablou dinamic cu elemente de un tip dat T, cu acces rapid la orice element;
   - *deque* - implementează o structură de date alocată dinamic, în care se realizează eficient operații de eliminare/extragere la ambele capete;
   - *list* - implementează o listă dublu înlănțuită, care permite inserarea și extragerea elementelor indiferent de poziția acestora.
2. Containere asociative - conțin perechi (cheie, valoare) în care accesul la valori se face prin intermediul cheilor.
   - *set* - stochează o mulțime ordonată de elemente;
   - *map* - stochează o mulțime ordonată (după cheie) de elemente de tipul pair<const key, T>, unde primul element reprezintă cheia sortată, iar al doilea este valoarea asociată ei.

Crearea unui container se face astfel:

nume_clasa_container <T> cont;

unde T reprezintă tipul elementelor containerului.

Exemplu:

```
vector<int> a;// creează un vector vid
vector<int> b(10,1); // creează un vector cu 10 elemente întregi, fiecare element având valoarea 1
vector<double> c(10); // creează un vector cu 10 elemente reale, fiecare element fiind inițializat cu 0.
```

Pentru fiecare clasă container utilizată va trebui să includem fișierul antet corespunzător.

Iteratori

Sunt utilizați pentru a naviga între elementele unui container, independent de modul în care elementele sunt stocate. Iteratorii sunt asemănători cu pointerii. Mai precis, iteratorii sunt obiecte care indică alte obiecte. Fiecare clasă container are propriii iteratori.

Declarația unui iterator **it** pentru o clasa container, care permite accesul la elementele containerului pentru citire și scriere, se face astfel: **nume_clasa_container<T> :: iterator it;**

Clasele container conțin funcții membre care să permită iteratorilor să parcurgă elementele sale:

- funcția begin()= returnează un iterator care indică primul element al containerului;
- funcția end()= returnează un iterator care indică poziția după ultimul element al containerului.

De exemplu, dacă avem clasa vector **v** cu elemente întregi, atunci afișarea elementelor vectorului folosind iteratorul este:

```
vector<int>::iterator it;
for(it=v.begin(); it<v.end(); ++it)
        cout<<*it<<" ";
```

Algoritmi

Algoritmii STL sunt funcții generice, care nu aparțin claselor container și care implementează o serie de algoritmi fundamentali, indiferent de tipul elementelor containerului.

Simplificat vorbind, STL poate fi privit ca o colecție de structuri de date și algoritmi fundamentali. Pentru a înțelege pe deplin biblioteca STL este bine ca anterior să se studieze programarea orientată pe obiecte și programarea generică.

Următoarele trei exemple ilustrează succint modul în care lucrăm cu biblioteca STL.

Exemplul 1

Se citesc numere întregi dintr-un fișier text, pe care le adăugăm la sfârșitul unui vector (folosind funcția push_back), iar apoi ordonăm crescător elementele vectorului.

Pentru a sorta elementele unui vector vom utiliza aloritmul **sort** din STL, care are două definiții:

```
void sort (RandomAccessIterator first,
RandomAccessIterator last);
void sort (RandomAccessIterator first,
RandomAccessIterator last, Compare comp);
```

Algoritmul **sort** sortează crescător elementele cuprinse între iteratorii first și last-1. Prima versiune utilizează operatorul< pentru comparație, a doua versiune utilizează o funcție cu doi parametri, care returnează true, dacă primul parametru este plasat în vector înaintea celui de-al doilea parametru, false în caz contrar. Cu alte cuvinte, această funcție reprezintă criteriul după care se sortează elementele vectorului.

```
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

vector<int> a;

bool cmp(int x,int y)
{
    return x%10<y%10;
}

void citire()  // citesc numere întregi
din fișierul numere.in și le adaug în
vector, la sfârșit.
{
    ifstream f("numere.in");
    int v;
    while(f>>v)
        a.push_back(v);
    f.close();
}

void afisare()
{
    vector<int>::iterator it;
    for(it=a.begin();it<a.end();++it)
        cout<<*it<<" ";
   cout<<endl;
}

int main()
{
    citire();
    // sorteaza crescător primele patru
elemente ale vectorului.
    sort(a.begin(),a.begin()+4);
    afisare();
   //sorteaza crescător întregul vector
    sort(a.begin(), a.end());
    afisare();
   //sorteaza  crescător  elementele
vectorului, în funcție de ultima cifră
a numărului.
    sort(a.begin(), a.end(), cmp);
    afisare();
    return 0;
}
```

Exemplul 2.

Să se afișeze în ordine lexicografică toate permutările mulțimii {1,2,…,n}, unde n este un număr natural citit de la tastatură.

Construim mai întâi vectorul cu valorile 1,2,…,n. Utilizăm apoi funcția **next_permutation** care va genera următoarea permutare în ordine lexicografică. Dacă nu există următoarea permutare, funcția va returna false.

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

vector<int> a;
int n;

void const_vector()
{
    for(int i=1; i<=n; i++)
        a.push_back(i);
}

void afisare()
{
    vector<int>::iterator it;
    for(it=a.begin();it<a.end();++it)
        cout<<*it<<" ";
   cout<<endl;
}

int main()
{
    cin>>n;
    const_vector();
    do
```

```
        afisare();
      while(next_permutation(a.begin(),
a.end()));
    return 0;
}
```

Exemplul 3.

Pentru un text citit dintr-un fișier, format din mai multe cuvinte separate prin spații, se cere să se afișeze pentru fiecare cuvânt frecvența de apariție a lui.

În acest caz vom utiliza un container asociativ **map**, în care fiecare element este o pereche de tipul pair<string,int>. Deci, cheile sunt cuvintele din fișier, iar frecvențele de apariție sunt valorile asociate. Pentru fiecare cuvânt citit, verificăm dacă se află în map (***M.find(cuvânt)***). Dacă acesta nu se află, atunci este inserată în map perechea (cuvânt,1), deoarece este prima apariție a acestui cuvânt. Altfel, se incrementează cu 1 valoarea corespunzătoare cheii "cuvânt".

```
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <map>

using namespace std;

int main()
{
    ifstream f("text.in");
    map <string,int>  M;
    map <string,int>::iterator it;
    string cuvant;

    while(f>>cuvant)
     {
         it=M.find(cuvant);
         if(it==M.end())
             M.insert(make_pair(cuvant,1));
         else
              it->second++;
     }
    for(it=M.begin();it!=M.end();it++)
     cout<<it->first<<" "<<it->second<<endl;
    return 0;
}
```

Este posibil ca, la prima vedere, biblioteca STL să nu pară prietenoasă, deoarece implică o cunoaștere temeinică a multor concepte de programare orientată obiect, dar și de programare generică, dar punctul ei forte este integrarea cu ușurință a componentelor STL în aplicațiile noastre, componente care sunt eficiente și care ne conduc la creșterea productivității în dezvoltarea programelor.

Profesor Laura Nițulescu

ORACLE INTERNET ACADEMY

ORACLE INTERNET ACADEMY este un program global al Corporaţiei ORACLE destinat elevilor din clasa a XII-a. Colegiul Naţional de Informatică „Grigore Moisil " este implicat în acest program din anul 2006.

Cursurile ORACLE INTERNET ACADEMY facilitează atât iniţierea în cele mai performante soluţii ce funcţionează pe internet, cât şi acumularea de cunoştinţe care pot contribui la formarea profesională.

Cursul Introducere in ORACLE este compus din două module: "DATABASE MODELING AND ENTITY - RELATIONSHIP DESIGN" şi "SQL PROGRAMMING". Baza materială a Colegiului Naţional de Informatică „Grigore Moisil " permite desfăşurarea orelor prin tehnologia e-learning, elevii lucrând prin conturile personalizate pe internet.

Modulul "DATABASE MODELING AND ENTITY - RELATIONSHIP DESIGN" a fost dezvoltat pentru manageri, analişti, designeri sau administratori de baze de date ORACLE. ORACLE INTERNET ACADEMY a reuşit să-l facă accesibil şi elevilor din învăţământul preuniversitar păstrând în acelaşi timp legătura cu lumea reală a afacerilor.

Activităţile desfăşurate de elevi dezvoltă creativitatea şi înţelegerea conceptuală a necesităţilor unei companii. Elevii învaţă să transpună aceste necesităţi într-o diagramă ER şi, mai târziu, într-o bază de date relaţională.

Modulul "SQL PROGRAMMING" asigură însuşirea comenzilor SQL pentru extragerea informaţiilor dintr-o bază de date. Cele două module dau posibilitatea pregătirii complete a elevilor prin activităţi didactice on-line (exerciţii şi teste on-line).

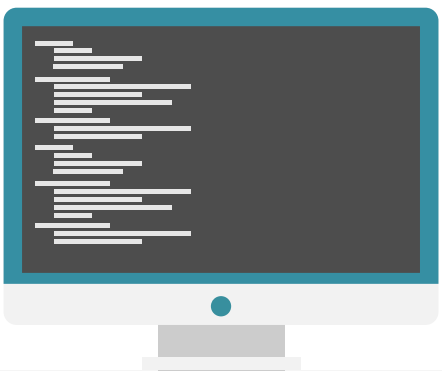

Profesor Milena Popa
instructor ORACLE INTERNET ACADEMY

PROGRAMARE ÎN C#

ISTORICUL LIMBAJULUI

Lansarea oficială a limbajului C# a fost făcută în anul 2002, după ce în prealabil a fost lansat publicului în anul 2000. În acest limbaj de programare s-a realizat combinarea facilităţilor testate în timp cu inovaţii recente. Principalii programatori care au creat limbajul C# sunt Anders Hejlsberg, Scott Wiltamuth şi Peter Golde. Limbajul este creat de Microsoft, dar cu toate acestea nu este destinat doar platformelor Microsoft. Compilatoare de C# există şi pentru alte sisteme precum Linux sau Macintosh. Limbajul a fost creat ca instrument de dezvoltare pentru arhitectura .NET şi oferă o modalitate uşoară şi eficientă de a scrie programe pentru sistemul Windows şi Internet. C# derivă din două dintre cele mai de succes limbaje de programare „surori" C şi C++ şi este o ‚rudă" apropiată a limbajului Java.

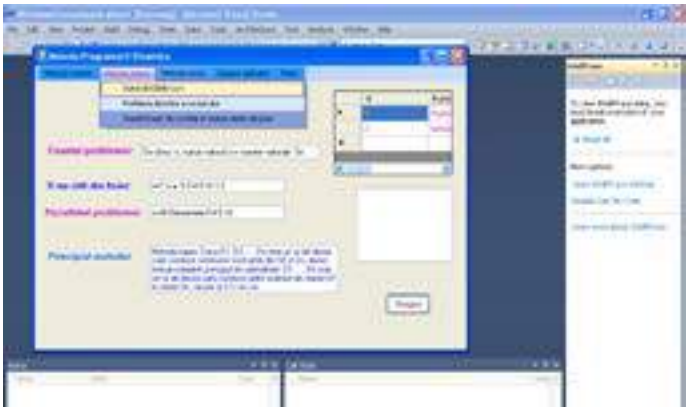

DESPRE LIMBAJUL C#

C# este un limbaj care conţine în jur de 80 de cuvinte cheie şi 12 tipuri de date predefinite. El permite programarea structurată, modulară şi orientată pe obiect, conform cerinţelor moderne ale programării profesioniste.

Creatorii C# au intenţionat să înzestreze limbajul cu mai multe facilităţi. Folosirea lui pe scară largă şi succesul de care se bucură în prezent, confirmă calităţile sale pe care le-am amintit deja, parţial:

- Este un limbaj de programare modern, de utilitate generală, cu productivitate mare în programare.
- Este un limbaj orientat pe obiecte.
- Permite dezvoltarea de aplicaţii industriale puternice şi durabile.
- În C# se pot dezvolta aplicaţii pentru consolă (Console application), aplicaţii pentru Windows (Windows application), aplicaţii pentru Web.
- Oferă suport complet pentru dezvoltarea de componente software, foarte necesare de pildă în medii distribuite.

JAVA

Java a rezolvat cu succes problema portabilităţii. În C# apare conceptul de interoperabilitate a limbajelor diferite, sau programarea în limbaj mixt. Acest concept se referă la posibilitatea codului scris într-un limbaj de a lucra în mod natural cu codul scris în alt limbaj. Interoperabilitatea sau "cooperarea" limbajelor diferite este esenţială pentru realizarea sistemelor software de dimensiuni mari.

INTRODUCERE IN .NET

Aşa după cum am aflat la cursul „Instruirea profesorilor de informatică pe tehnologia .Net", pe care l-am urmat la Cluj în februarie 2014, .NET este un cadru sau Framework de dezvoltare software unitară care permite realizarea, distribuirea şi rularea aplicaţiilor desktop Windows şi a aplicaţiilor WEB. Tehnologia .NET pune la un loc mai multe tehnologii, ca de exemplu ASP, XML, OOP, SOAP, WDSL, UDDI şi limbaje de programare, cum ar fi VB, C++, C#, J#, asigurând atât portabilitatea codului compilat între diferite calculatoare cu sistem de operare Windows, cât şi reutilizarea codului în programe, indiferent de limbajul de programare utilizat.

.NET Framework este o componentă furnizată împreună cu sistemul de operare Windows. Pentru a dezvolta aplicaţii pe platforma .NET trebuie să avem trei componente de bază:

- un set de limbaje: C#, Visual Basic .NET, J#, Managed C++, Smalltalk, Perl, Cobol, Lisp,
- un set de medii de dezvoltare: Visual Studio .NET, Visio,
- o bibliotecă de clase pentru crearea serviciilor Web, aplicaţiilor Web şi a aplicaţiilor desktop Windows.

Având în vedere toate caracteristicile limbajului C# prezentate anterior, se pare că unul dintre principalele obiective ale Microsoft pentru C# a fost crearea unui suport puternic pentru „Rapid Application Development" (RAD). Există şi alte nevoi importante de dezvoltare la care C# răspunde. Acestea cuprind dezvoltarea independentă de platformă, acces la resurse tipice platformei .Net şi suport pentru platformele COM şi .NET. Facilităţile limbajului C# determină programatorii să-l folosească din ce în ce mai mult.

PROF. LILIANA COMARNIC

ANOTHER CREATIVE TEACHING APPROACH

It is very important to ask ourselves as teachers why our students need to know how to write in a foreign language or (the most difficult question) why they might feel the need to write, what their most inner, personal goals might be. Moreover, they should understand the teacher's aims when dealing with writing and debriefing sessions might be a good idea.

The addressee is also an important matter, because we can write reflexively for our own heart, but basically we write with a concrete aim, for a specific person. That is why the role of the student involved in writing needs to be depicted in detail. On the other hand, let us not forget that there are 30 students in a class and there is much rumour. How can they concentrate? Is it better to write in class or at home? What about the fact that when home, students user other means of inspiration than their own knowledge?

Maybe the first thing to do is "to create a climate of communicative writing" (Christine Frank, Mario Rinvolucri – Creative Writing) in which the students feel relaxed, at ease with each other and motivated to write. Frank and Rinvolucri state that a firm principle is the fact that "the writer must always have a reader – and, moreover, a reader who is interested in content, not just form [...] Regardless of the level you teach, there is a lot that you, the teacher, can do to help create a climate of 'writing for real' in your classroom."

For instance, I always state my rules at my first English class, but I also negotiate the rules with my students. Due to the fact that they do not have the courage to tell me the truth out loud (they have just met me), I ask them to write me a letter with their expectations. I read them for the next class and I give them back asking them to stay in groups of 5 and discuss the most important rules and expectations they may have. Then we negotiate. Thus, they feel quite important, being taken seriously and having autonomy, allowed by the teacher. They write their letter respectfully, but honestly for you to take into consideration what they feel. I think that "this is the beginning of a beautiful friendship."

Howard Gardner in his book "Frames of Mind" suggests that there are many layers regarding our intelligence. Writing is a process that aims at many of them: for instance, when we write, we are reflective, we talk to ourselves, but we also have a constant link with the exterior, communicating with other people. Thus, "writing allows the author to think and be both intrapersonally and interpersonally. It therefore draws on both the introspective and the socially oriented intelligences, as well as, of course, the linguistic intelligence."

Going back to the initial questions whether it is a good idea for students to write in class or at home, I could say that there needs to be a balance between the two. If the writing takes place in the class, the students might feel stressed because of teacher and peer pressure, but some of them might feel energised because of the presence of their readers and the help they can get from their colleagues and teacher. On the other hand, the ones that feel under pressure in class, can be encouraged to write at home, where they can decide themselves on when to start and finish or how they handle the process and the mood they are in. As M. Rinvolucri and C. Frank stated "people with a strong intrapersonal intelligence, i.e. the more introspective types, generally prefer home writing, while people with a strong interpersonal intelligence, the more social folk, may find writing in class more motivating."

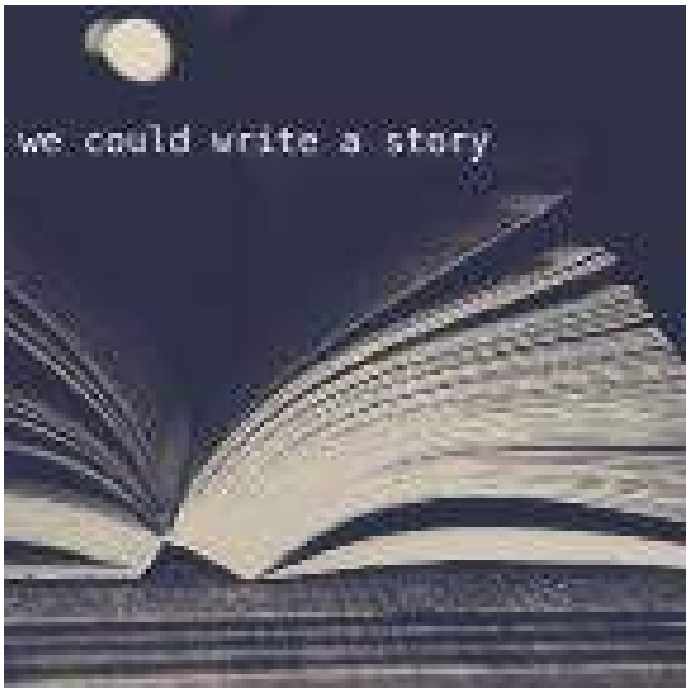

PROF CĂTĂLINA STOICA

PROZA SCURTĂ BĂNULESCIANĂ

VOLUMUL IARNA BĂRBAȚILOR

Nuvelă reprezentativă a volumului *Iarna bărbaților*, *Mistreții erau blânzi* definește o lume a izolării, o umanitate surprinsă într-o situație limită, dominată de forțele dezlănțuite ale unei naturi stihiale. Umanitatea surprinsă aici luptă pentru supraviețuire și pentru respectarea unor ritualuri străvechi. Personajele nuvelei sunt emblematice, simbolice, întruchipări ale unei lumi arhaice, rupte de civilizație.

Nuvela valorifică în mod creator mitul potopului, simbolul acvatic fiind dominant. Apa amenință viața însăși, este o forță dezlănțuită a unei naturi violente, agresive. Copilul lui Condrat nu poate fi înmormântat, deoarece nu poate fi găsit un petec de pământ, un loc stabil. Atmosfera prin care se deschide nuvela este apocaliptică. Deși acțiunea nuvelei este proiectată pe fundalul celui de-al Doilea Război Mondial, și aici este depășit cadrul istoric, prin proiectare în mit și în arhetip. Diaconul este acela care surprinde realitatea războiului, acesta se simte un dezrădăcinat, un nostalgic al lumii vechi. Vorbele Diaconului poartă semnele limbajului solomonar, încifrat, aluziv, simbolic:

„În povestirea *Mistreții erau blânzi,* pântecosul diacon Ichim se plânge că nevasta îi fură vorbele rostite în vis și nici măcar nu i le fură cum trebuie, căci femeia nu le înțelege. [...] În haosul elementelor pe care-l închipuie apele învolburate peste care suflă vântul nebun, vorbele plutesc ca în timpurile primordiale dinaintea creației. După cum cuvintele se pierd de cuvântătorul lor, tot astfel se mistuie lucrurile și făpturile, fie printr-o obliterare lentă, fie printr-o bruscă evanescență. Ele sunt de parcă nici n-ar fi fost. Această dispariție a realului este figura esențială a imaginarului în prozele lui Bănulescu. Naratorul surprinde golul, urmărește negativul lucrurilor, vidul existenței. Asemenea cuvintelor din textul amintit, care dispar sau reapar din gol, obiecte și ființe sunt supuse unei evanescențe care e principala sursă a misteriosului din Iarna bărbaților". (Nicolae Balotă, op. cit., pag. 131.)

Cadrul creat este apăsător, întunecat, personajele par niște fantome în decor, lucru ce denotă influența expresionismului. În vârtejul apelor dezlănțuite, oamenii caută un punct de stabilitate, însă pământul este îmbibat de apă.

O altă prezență stranie este Vica, femeia păcătoasă, condamnată de către membrii comunității. Ea rătăcește ca o paria prin lumea Deltei, iar în fața potopului dorește să fie parte din comunitate. Frica acesteia de moarte este frica fundamental umană. Fenia, soția lui Condrat, și Vica reprezintă ipostaze diferite ale feminității. Fenia este soția și mama, pe când Vica este femeia păcătoasă, infamă, blamată de către societate. Glasul Vicăi vestește potopul. Impresionantă este imaginea cârdurilor de mistreți din final, înotând printre sloiurile de gheață ce redau venirea potopului. Râsul oamenilor, la vederea cârdurilor, este purificator, cathartic, semn că viața poate merge mai departe, într-un univers în care există speranță. Nuvela poate fi privită ca un elogiu adus omului în ipostaza de luptător, de învingător în fața unei naturi care nu-i poate oferi protecție. Referitor la scena finală a nuvelei, Nicolae Balotă notează:

„Râsul lui Condrat, tatăl care căutase un ultim sol ferm de îngropăciune pentru copilul său, sparge parcă o vrajă rea. Tenebrele sfârșitului sunt sfâșiate și grupul brusc luminat al bărbaților - purtătorii puterii în această Iarnă a bărbaților - hohotește privind năvala mistreților". (Nicolae Balotă, op. cit., pag, 139.)

Volumul *Iarna bărbaților* este încadrat de către Eugen Simion într-o „etapă hieratică și mitică", o proză „fixată de critică în tradiția realismului magic al lui Sadoveanu, Agârbiceanu și Blaga (din *Tulburarea apelor*)." (Eugen Simion, op. cit., pag. 598.) De asemenea, același critic literar semnalează în proza lui Ștefan Bănulescu „arta înceată, fraza ceremonioasă, limba păstoasă și aluzivă", aceste trăsături fiind „lucrurile ce se văd numaidecât în aceste povestiri unde e vorba de o lume care, folosind un limbaj pe care îl înțelegem, lasă totuși impresia că trăiește în alt timp și se mișcă după alt ritm".

Pot fi detectate în nuvelele lui Ștefan Bănulescu elemente expresioniste, concretizate prin interesul acordat unei naturi apocaliptice, terifiante, în care omul simte o teroare cosmică, dovedindu-și nimicnicia în fața forțelor dezlănțuite. (Ibidem, pag. 598.)

PROF DR LAURA TEODORA VOINESCU

LA JOURNEE EUROPEENNE DES LANGUES

AU COLLEGE NATIONAL D'INFORMATIQUE "GR. MOISIL" BRASOV

A l'initiative du Conseil de l'Europe la Journée européenne des langues est célébrée chaque

année le 26 septembre depuis 2001.

Les 800 millions d'Européens dans les Etats membres du Conseil de l'Europe sont encouragés à apprendre plus de langues, à tout âge, tant à l'école qu'en dehors. Convaincu que la diversité linguistique est une voie vers une meilleure communication interculturelle et l'un des éléments clé du riche patrimoine culturel du continent, le Conseil de l'Europe soutient le plurilinguisme à travers toute l'Europe.

L'Année européenne des langues 2001 (AEL), organisée conjointement par le Conseil de l'Europe et l'Union européenne, a réussi à impliquer des millions de personnes dans l'ensemble des Etats membres ayant participé à l'AEL. Ses activités ont célébré la diversité linguistique en Europe et promu l'apprentissage des lang ues.

Les objectifs généraux de la Journée européenne des langues sont les suivants :

1. sensibiliser le public à l'importance de l'apprentissage des langues et de la diversification des diverses langues apprises afin de favoriser le plurilinguisme et

la compréhension interculturelle;

2. promouvoir la riche diversité culturelle et linguistique de l'Europe, qui doit être maintenue et cultivée;
3. encourager l'apprentissage tout au long de la vie dans et en dehors du contexte scolaire, que ce soit durant les études, pour des besoins professionnels, pour des raisons de mobilité ou simplement pour le plaisir et l'échange.

Le 26 septembre 2014 a marqué le 14e anniversaire de la Journée européenne des langues (JEL) célébré au Conseil de l'Europe et à travers ses Etats membres.

A cette occasion, les élèves du Collège National d'informatique de Brasov se sont aussi réunis pour la célébrer.

Les événements se sont déroulés, dans un cadre organisé, vendredi, le 26 septembre 2014 à L'Alliance Française de Brasov, dans la mansarde de Casa Baiulescu. De la part de notre Collège ont participé 12 élèves de la 5e A, 9e A, 9e C, 9e E et 10e A. Les activités proposées ont vise la promotion du plurilinguisme par des jeux : mime, domino dans plusieurs langues, le jeu des « mots transparents », ateliers de survie pour plusieurs langues, récitations de poèmes et chansons dans des langues européennes ; EuroBabel- concours de rédactions en utilisant des mots de toutes les langues européennes. Le tout dans les éclats de rire et les applaudissements des participants de divers établissements scolaires de Brasov.

PROF. FLE ALINA LAURA CLINCIU

ELEVI PASIONAȚI DE...

ORIGAMI

Origami reprezintă o artă veche japoneză ce constă în plierea hârtiei colorate în forma unor creaturi vii, obiecte neînsufleţite sau forme decorative abstracte.

Această artă se practică de când s-a descoperit hârtia. La început doar familiile nobile își permiteau confecționarea unor astfel de obiecte. Odată cu trecerea anilor, această artă s-a dezvoltat și s-a transmis și în alte țări și continente.

Există mai multe tipuri de origami. Cel pe care îl practic eu se numeste Origami 3D. Nu constă doar în plierea hârtiei, ci și în îmbinarea acesteia.

Descrierea procedeului

O hârtie A4 se taie în jumătăți până la 32 de bucăți de hârtie mică. Aceste bucăți se pliază într-un anumit mod, iar apoi se îmbină una cu alta, până se formează modelul pe care dorești să îl creezi.

Pentru mine, această artă reprezintă un mod de relaxare.

În clasa a-V-a am descoperit această artă, origami, datorită faptului că am participat la un curs ținut după orele de curs de la școală de către doamna profesoară de desen de la școala unde am studiat. Aceasta m-a introdus în lumea fantastică a hârtiei. Plăcerea artei origami s-a lipit de mine repede, cu toate că necesita foarte mult timp pentru crearea și a celui mai mic obiect. M-au motivat aprecierile celor din jur și așa am continuat.

Pe parcursul trecerii anilor, am reușit să construiesc modele mult mai complicate, mi-am dezvoltat simțul tactil, întrucât reușeam să confecționez obiecte mici pe care le îmbinam chiar fără a mă mai uita. Pot spune că este un mod de relaxare, cu toate că existau momente de slăbiciune când nu reușeam să realizez obiectele propuse, dar am continuat.

Eu am creat multe modele: lebede, păuni, coșuri și alte obiecte abstracte, pe care am preferat să le dăruiesc persoanelor apropiate ce sunt încântate să le aibă ca obiecte decorative.

Origami 3D nu este o artă pentru oricine, pentru că, pe lângă timp, mai este nevoie și de migală și, bineînțeles, de multă răbdare.

De exemplu, realizarea unui model de dificultate medie necesită un timp de aproximativ 10 ore.

Strugariu Dennis
Clasa a IX-a B

ARTE MARȚIALE

UN EXERCIȚIU DE STRATEGIE ȘI AUTOCONTROL

Dacă mi-amintesc bine, eram cred, în clasa I când, la noi în sala de clasă, au intrat un băiat și o fată mai mari care ne-au spus că în școală s-a deschis un club de karate. Parcă văd și acum în fața ochilor fluturașul imprimat ”Club Karate JKA (Japan Karate Association) România” pe care l-am arătat părinților mei chiar în acea zi, odată ajuns acasă. Spre surprinderea mea, aceștia m-au încurajat să mă înscriu să văd dacă mi-ar plăcea, cu atât mai mult cu cât prima lună antrenamentele erau gratuite. Și astfel a început aventura mea cu artele marțiale... greu la început, colectiv nou, tehnici complicate, concentrare...mi-amintesc însă că timpul trecea, iar eu continuam să mă antrenez, fascinat de tehnicile de autocontrol și de rezistență. Primul meu succes a fost centura portocalie, iar pentru cei care mai cunosc câte ceva din ierarhia acestui timp de activitate, știu că e doar primul pas...dar eu atunci aveam 8 sau 9 ani, radiam de fericire, chiar dacă centurile mari, albastre, maro râdeau de mine. De atunci am simțit că, așa cum luasem centura portocalie, tot astfel le voi obține în timp, prin consecvență și antrenamente și pe celelalte.

Acum am centura maro (1 kyu) și urmează centura neagră (1 dan). De-a lungul ”carierei” am performat la multe competiții și am obținut rezultate prin care m-am făcut remarcat între practicanții artelor marțiale. Astfel mă pot mândri că sunt multiplu campion european în 4 federații diferite, dublu vice-campion mondial în aceeași federație - SKDUN (Shotokan Karate-do of United Nationalites), iar punctul culminat l-am atins la Campionatul Mondial din Serbia unde am strălucit, urcând pe prima treaptă a podiumului și devenind Campion Mondial. În acest moment, nici dacă aș vrea, n-aș putea renunța la karate, rezultatele obținute fiind cartea mea de vizită ca practicant al acestui sport.

Închei prin a spune că în acești nouă ani de karate am avut multe succese, dar și dezamăgiri, cu toate acestea am învățat că acest sport este un exercițiu de strategie și autocontrol din care tu, ca individ, ai întotdeauna de câștigat.

Cezar Sandu
Clasa a IX-a E

BILIARDUL

UN MOD DE VIAȚĂ

Mă numesc Paul Lăzurcă, sunt în clasa a IX-a E, practic biliardul și în mai puțin de doi ani am ajuns să transform acest sport în ceva mai mult decât o pasiune.

Pentru neștiutori, biliardul reprezintă o familie, dacă pot spune așa, de jocuri ce sunt jucate pe o masă (de obicei verde și cu șase găuri pe margine numite buzunarele mesei), cu un băț, numit tac, folosit pentru a lovi bilele ca acestea să se deplaseze pe suprafața mesei în direcția dorită de jucător. În România, biliardul este perceput ca fiind joc de amatori ce găsesc în asta o modalitate de relaxare în locurile de socializare publică, însă puțină lume știe că biliardul, ca joc de interior, își are proveniența în străvechile jocuri de exterior, acelea cu minge și bâtă. De altfel, se consideră că termenul biliard ar proveni de la cuvântul franțuzesc ”billart” care înseamnă buzdugan sau măciucă, predecesorul modernului tac din zilele noastre.

Pentru mine totul a început la vârsta de 11 ani, când tatăl meu m-a dus pentru prima oară la un club de biliard, el însuși practicând biliardul de aproximativ 20 de ani. După aceea am început să merg cu prietenii, dar foarte rar, cam o dată la două luni. Când aveam 13 ani am primit în dar un tac de la tatăl meu și mi-am propus să joc...biliard adevărat! Mai mult în joacă și apoi din ce în ce mai serios am început să joc, iar treptat jocul s-a transformat în antrenament, participând la primul concurs de acest fel, unde am facut impresie bună și m-am familiarizat cu lumea jucătorilor veritabili! De la un antrenament o dată la două săptămâni, am ajuns să merg în fiecare zi și să-mi doresc să fiu mai bun, mai precis, mai sigur pe mișcările mele. În vara anului 2013 am câștigat primul meu premiu la un concurs de biliard, învingând jucători care practică acest sport dinainte de a mă naște eu (15 ani). Cum m-am simțit... greu de imaginat și de exprimat în cuvinte! Acest succes m-a impulsionat și în urma antrenamentelor și a faptului că am transformat biliardul în parte din viața mea, am ajuns să obțin, în numai doi ani titlu după titlu și să fiu catalogat drept un jucător extrem de talentat. Printre succesele remarcabile aș putea numi: 10 Etape ale Brașovului, Campionul seniorilor pe zona Ardealului de Sud (Brașov, Târgu Mureș, Sibiu, Pitești), Cel mai talentat jucător 2014, Cupa României 2014 la juniori, Cea mai bună clasare a unui junior din România la Cupa României la seniori. De asemenea am fost premiat de Club Arta, la care mă antrenez și care mă susține, cu un antrenament de 3 zile alături de campionul mondial en-titre Darren Appleton.

În prezent mă antrenez aproximativ 4 ore pe zi (exceptând zilele în care trebuie să mă pregătesc pentru lucrările de la școală) pentru a duce spre perfecțiune acest minunat și elegant sport care a devenit, pentru mine, un mod de viață.

Paul Lăzărucă
Clasa a IX a E

GÂNDURI MUZICALE

Pentru mine, pianul este cel mai frumos și plăcut instrument, fiind modul meu ideal de relaxare. Felul în care mă eliberez de tot stresul cotidian, de toate problemele si mă liniștesc. Sunt doar eu cu pianul și creația începe.

Văzându-mă urmărind foarte des melodii interpretate la pian pe internet, tata s-a gândit să-mi facă o surpriză, cumpărându-mi o orgă mică. Am fost foarte încântată de ea și acest lucru m-a încurajat să încep să cânt câteva acorduri în timp ce urmăream tutoriale pentru începători la pian pe youtube.

În acest fel, mai mult în joacă, am reușit să învăț singură prima strofă și refrenul piesei mele preferate “Fur Elise”.

Văzându-mă din ce în ce mai preocupată de acest instrument, părinții s-au gândit să mă pregătesc mai departe cu o doamnă profesoară de pian. Astfel, prima mea întâlnire cu un pian adevărat a fost într-o sală a liceului de muzică, în fața noii profesoare, care a fost încântată să vadă că am aptitudini pentru acest instrument. Deoarece nu puteam continua studiul la Liceul de Muzică, si nici pe orga de acasă, am primit cel mai frumos cadou : un pian digital care imita perfect sunetul pianului cu coarde.

De atunci au trecut trei ani în care, zi de zi, am studiat melodiile mele preferate și, în același timp, le acompaniez și vocal. În felul acesta mi-am dezvoltat pasiunea pe care o am din copilărie și anume cântatul. Când aveam 6 ani, mama m-a înscris la corul de copii “Unison” din Brașov, cu care am avut numeroase concerte atât în Brașov, cât și prin țară. A fost o perioadă frumoasă a copilăriei mele, dar din păcate nu a durat prea mult. Acest lucru nu a însemnat că m-am îndepărtat de canto, ci din contră, am studiat singură acasă, până în momentul în care am făcut cunoștință cu noul meu prieten: pianul.

Studiul pianului m-a făcut să-mi doresc să perseverez și vocal , iar în prezent studiez canto cu o profesoară minunată, alături de care sper sa particip la numeroase concursuri.

Acesta este drumul pe care îmi doresc să-l urmez în viață și voi face tot posibilul pentru realizarea lui.

Diana Andreea Dosu
Clasa a IX a B

REZULTATE SPORTIVE

OBȚINUTE ÎN ANUL ȘCOLAR 2013-2014

În anul şcolar 2013 - 2014 activitatea sportivă din colegiul nostru a avut în vedere două direcţii fundamentale:

- implementarea de proiecte la nivelul colegiului;
- reprezentarea colegiului prin participarea la proiecte elaborate de M.E.C.T.S (Olimpiada Naţională a Sportului Şcolar) cât şi la proiectele Direcţiei Judeţene pentru Tineret şi Sport, Direcţiei Rutiere, etc.

Referitor la prima direcţie amintim câteva activităţi şi anume :

- implementarea Proiectului Cupa ”Grigore Moisil” la tenis de masă şi şah de Ziua colegiului în 30 ianuarie 2014;
- pregătirea unor numere artistico - sportive prezentate la toate serbările şcolare. Programele artistico - sportive au fost susţinute de: trupa de dans şi trupa de majorete, perechi de dansatori (dans sportiv – latino şi standard).

Cea de-a doua direcţie a activităţii sportive din colegiul nostru s-a concretizat în participarea la Olimpiada Naţională a Sportului Şcolar cu echipele de: volei băieţi, volei fete, baschet băieţi, baschet fete, handbal băieţi, handbal fete, fotbal băieţi, dar şi individual, la tenis de masă, şah şi cros.
Iată rezultatele:

1. ATLETISM

- LOCUL I – CROS – Spătaru Daniela - cls.XI D – O.N.S.Ş. – faza judeţeană.
- LOCUL II – CROS – Cîrciogel Iulia - cls.XII E – O.N.S.Ş. – faza judeţeană.
- Spătaru Daniela a participat în perioada 25 – 27.04.2014 la Faza Naţională care s-a desfăşurat la Oradea la BAILE FELIX unde s-a situat pe locul 20.
- MENŢIUNE – Flore Raul - cls.XI C – O.N.S.Ş. – faza judeţeană.
- MENŢIUNE – Huţu Alexandru - cls.X D – O.N.S.Ş. – faza judeţeană.

2. HANDBAL

- LOCUL I – Băieţi – O.N.S.Ş. – faza judeţeană

Iată componenţa echipei: Kuncz Alexandru cls.XII C, Stroie Andrei cls.XII E, Mihalcea Andrei cls.X D, Reculin George cls.XII C, Arnăut Ştefan cls.XII E, Vilcu Sabin cls.XII E, Vaida Vlad cls.XI A, Rădulescu Răzvan cls.XI B, Rădulescu Eduard cls.XI B, Zgâmbău Ştefan cls.XI E.

- LOCUL III – Băieţi – O.N.S.Ş. – faza ZONALĂ – SIBIU 3 - 5 aprilie 2014

Iată componenţa echipei: Kuncz Alexandru cls.XII C, Alexandru Răzvan cls.XII C, Reculin George cls.XII C, Vîlcu Sabin cls.XII E, Vaida Vlad cls.XI A, Rădulescu Răzvan cls.XI B, Golica Răzvan cls.IX D.

3. VOLEI

- LOCUL II - Băieţi – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;

Iată componenţa echipei: Reculin George cls.XII C - căpitan, Onescu Rareş cls.XII E, Stroe Andrei cls.XII E, Prepeliţă Bogdan cls.XI C, Boldijar Paul cls.XI E, Scurtu Paul cls.XI A, Bouros Nicolae cls.X C, Popica Cosmin cls.X C.

- LOCUL III – Fete – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;

Iată componenţa echipei: Predoiu Diana cls.XII A – căpitan, Avasilicăi Iulia cls.IX B, Baba Andreea cls.IX B, Stângă Andreea cls.X D, Gherghiniş Mădălina cls.X E, Urdea Roxana cls.XI A, Atanasiu Oana cls.XI D, Popescu Andreea cls.IX D, Racheru Dana cls.XII A, Pârău Oana cls.XI E.

4. BASCHET

- MENŢIUNE - Fete – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;

Iată componenţa echipei: Midonschi Diana cla.XII B, Munteanu Teodora cls.XII B, Creţu Cristina cls.IX D, Spătaru Daniela cls.XI D, Olteanu Ana Maria cls.XII E, Popa Iulia cls.X B;

5. ŞAH

- LOCUL II – Bucur Denisa cls.V – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;
- LOCUL III – Preda Georgia cls.X B – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;

Colegiul nostru a mai participat la proiectul organizat de Ministerul Educatiei Nationale prin Direcţia Judeţeană de Tineret şi Sport la "CROSUL TINERETULUI" în data de 7 mai 2014 în parcul Tractorul. Elevii noştri au obţinut următoarele rezultate:

- LOCUL I – Huţu Alexandru - cls.X D
- LOCUL I – Spătaru Daniela - cls.XI D
- LOCUL II – Franz Alexandra - cls.XI A
- MENŢIUNE – Flore Raul - cls.XI C
- MENŢIUNE – Creţu Cristina - cls.IX D
- MENŢIUNE – Hîncu Valentin - cls.IX D
- MENŢIUNE – Chirilă Teodora - cls.VII A

În data de 18.05.2013, 52 de elevi din colegiul nostru au participat la Crosul "CASIOPEEA - CURSA ROZ IMPOTRIVA CANCERULUI LA SÂN"(activitate de voluntariat) . Competiţia s–a desfăşurat pe aleea de sub Tâmpa pe distanţa de 1200 m sau 4000 m. Iată rezultatele:

- Locul I – Vraja Mihai – cls.IX C
- Locul II – Creţu Cristina - cls. IX D
- MENŢIUNE – Hîncu Valentin – cls.IX D
- MENŢIUNE – Bajzat Eliza – cls.IX B
- MENŢIUNE – Clonţ Alexandra - cls.IX E

În perioada 16.05.2014 – 23.05.2014, catedra de educaţie fizică a colegiului nostru a participat la realizarea proiectului Naţional intitulat "Educaţia Rutieră - Educaţie pentru viaţă" iniţiat de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin Inspectoratul Şcolar Braşov şi Inspectoratul General al Poliţiei Române - Direcţia Rutieră. Scopul proiectului a fost formarea comportamentului rutier responsabil pe baza cunoaşterii şi respectării regulilor de circulaţie, pentru prevenirea producerii accidentelor în rândul elevilor din învăţământul liceal. Elevii noştri au obţinut următoarele rezultate:

- Locul I Bălănică Alexandru cls.XII D – Secţiunea TEORIE - Etapa municipală;
- Locul I Dobrin Dragos cls. XII D – Secţiunea ARBITRAJ - Etapa municipală;
- Locul I Bălănică Alexandru şi Dobrin Dragos - ECHIPE - Etapa municipală;
- Locul I Bălănică Alexandru cls. XII D – Secţiunea TEORIE - Etapa judeţeană;
- Locul II Dobrin Dragos cls.XII D – Secţiunea ARBITRAJ - Etapa judeţeană;
- Locul II Bălănică Alexandru şi Dobrin Dragos - ECHIPE - Etapa judeţeană;

În data de 31 mai 2014 am participat la Proiectul Naţional intitulat JOC DE CREION – Pucioasa – Editia a VI a, cu trupa de majorete care s-a situat pe LOCUL I .

În perioada 06 – 08.06.2014 am participat la Festivalul Internaţional de Gimnastică şi Dans „Prietenia" Vaslui, ediţia a XXX a, cu trupa de majorete care s-a situat pe LOCUL I şi trupa de dans modern care s-a situat pe LOCUL III. Iată componenţa trupei : Constantinopol Anisia cls.VII A, Spasici Andrada cls. VII A, Mihai Raluca cls. VII B, Popa Cristina cls. VII B, Comşa Oana cls. VIII A, Leonte Gabriela cls. VIII A, Boţoman Iulia cls. VIII B, Creţu Antonia cls. VIII B, Ene Iris cls. VIII B.

În data 18 decembrie 2013 am participat la organizarea şi desfăşurarea Simpozionului Internaţional „DESPRE MINE, DESPRE TINE, DESPRE ALEGERILE NOASTRE, PENTRU VIAŢA NOASTRĂ..." Iată rezultatele elevilor noştri:

- Premiul II - Inta Andra cls. X D
- Premiul II - Jinga Luciana cls. X D
- Premiul III - Baragau Andrei cls. X D
- Premiul III - Kovacs Dorina cls. X D

Prof. Ioan Danu **Prof. Maria Danu**

ACELAȘI OM DE GENIU

Curent literar de mare anvergură la nivel universal, romantismul a apărut în literatura română odată cu scriitorii pașoptiști precum Ion Heliade Rădulescu, Costache Negruzzi, Vasile Alecsandri, atingând punctul culminant în opera lui Mihai Eminescu. Una dintre cele mai importante teme romantice abordate de mulţi scriitori este cea a dramei omului de geniu. Byron este cel care a definit, în fapt, prototipul geniului şi a consacrat această temă, urmându-i Schopenhauer şi Marcel Proust.

Omul de geniu se evidenţiază prin posedarea unor însuşiri neobişnuite, precum inteligenţa, pasiunea pentru studiul de orice fel, memoria excepţională, dezinteresul faţă de tot ceea ce este lumesc, viaţa pasională plină de aventuri. Acesta caută mereu ceva ce este imposibil de găsit, de obicei speră în absolut, iar atunci când găseşte cel mai apropiat echivalent pământesc al dorinţelor sale, îl dispreţuieşte. Deoarece are conştiinţa lucidă a deşertăciunii, geniul trăieşte nemulţumirea în raport cu planul existenţial, fiind un spirit inadaptabil şi superior prin gândirea atotcuprinzătoare. Marea sa dramă derivă din dorinţa de a nu se supune sorţii şi societăţii în care trăieşte, dorind absolutul.

Eminescu a fost preocupat în studiile sale de literatura romantică universală în special de tema condiţiei omului de geniu, care se întâlneşte în numeroase creaţii ale sale cum a fi „Scrisoarea I”, „Revedere”, „Odă în metru antic”. Însă cea mai elocventă creaţie care surprinde cu tragism condiţia omului de geniu este poemul „Luceafărul” a cărui temă este reprezentată de setea de cunoaştere a Luceafărului care se concretizează în încercarea acestuia de a descoperi tainele universului. Geniul are întotdeauna o condiţie dramatică pentru că niciodată nu a fost înţeles şi apreciat. Atitudinea lui faţă de mediocritatea lumii muritorilor este una resemnată, încercând să-i înţeleagă şi să le lase dreptul la liberul lor arbitru.

„Luceafărul” se aseamănă în multe privinţe cu opera „Noaptea de decemvrie” a lui Alexandru Macedonski, teoretician al simbolismului românesc. Chiar dacă fac parte din două curente literare diferite, Eminescu şi Macedonski au reuşit să aducă în literatura noastră două creaţii de mare importanţă care au consacrat tema omului de geniu. Având punct de inspiraţie în propriile scrieri, cei doi poeţi au învins barierele absolutului şi au dat naştere unor mari simboluri ale poeziei româneşti.

Creaţie-sinteză a liricii eminesciene, „Luceafărul” are ca punct de inspiraţie basmul cules de către germanul Richard Kunisch intitulat „Fata-n grădina de aur”. Eminescu, valorifică acest basm, prelucrându-l şi transformându-l într-un cântec liric cuprinzător, în care vechea poveste devine pretextul alegoric al unei meditaţii romantice asupra geniului, după cum afirmă însuşi poetul: „Aceasta este povestea. Iar întelesul alegoric ce i-am dat este că, dacă geniul nu cunoaşte nici moarte, nici noaptea uitării, pe de altă parte, aici pe pamânt nici e capabil a ferici pe cineva, nici capabil de-a fi fericit. El n-are moarte, dar n-are nici noroc. Mi s-a părut că soarta Luceafărului din poveste seamănă mult cu soarta geniului pe pământ şi i-am dat acest înţeles alegoric.”

După marele impact pe care l-a avut poemul eminescian, după câţiva ani, Macedonski a preluat aceeasi tactică de concepere în elaborarea poeziei „Noaptea de decemvrie”. Astfel, el a extras subiectul prozei „Meka şi Meka” şi l-a încadrat într-un poem epic în care a sudat trei curente literare: romantismul, simbolismul şi clasicismul. La Macedonski, geniul presupune conduita ireproşabilă prin care acesta urmează întotdeauna drumul cel drept, doborând toate obstacolele care îi apar în cale spre a-şi atinge scopul suprem.

În ambele cazuri, motivul visului devine portal între lumea reală şi cea imaginară. În „Noapte de decemvrie”, cu ajutorul visului, se introduce cititorul în lumea Emirului, o lume a perfecţiunii. Emirul, simbol al omului superior, care nu se mulţumeşte cu fericirea telurică, este simbolizat de eul liric printr-o serie de calităţi ce conturează portretul geniului: „Si

el e emirul, şi toate le are,/ E tânăr, e farmec, e trăsnet, e zeu", dar şi de idealul superior către care aspiră „Spre Meka se duce cu gândul mereu". Aspiraţia emirului de a ajunge la Meka este atotstăpânitoare: „Spre Meka-l răpeşte credinţa - voinţa/ Cetatea preasfântă îl cheamă în ea". Între viaţa dulce din „rozul Bagdad" şi Meka este însă „o pustie imensă", „e-o mare aprinsă de soare", pe care emirul trebuie s-o străbată, înfruntând pericolele ce-l ameninţă. La fel întâlnim şi în „Luceafărul": fiinţa superioară, Hyperion, coboară din lumea sa cosmică pe pământ unde se află idealul sau feminin. Pentru că aceasta nu doreşte să devină nemuritoare, ci ca el să devină muritor, Hyperion este gata de sacrificiul suprem în schimbul „unei clipe de iubire". Cu ajutorul antitezei, prezentă atât la Eminescu, cât şi la Macedonski, se realizează caracterizarea fiinţei superioare. Luceafărul se afla în antiteză cu Cătălin, „viclean copil de casă", care reuşeşte să îi câştige dragostea fetei pentru simplu fapt că aparţin aceleiaşi lumi. Tot în antiteză sunt şi drumurile pe care apucă fiecare dintre cei doi călători în „Noaptea de decemvrie". Cerşetorul pleacă „pe-un drum ce coteşte", simbol al compromisurilor pe care omul obişnuit le face în viaţă, în timp ce Emirul porneşte să parcurgă deşertul, ca simbol al vieţii în linie dreaptă, trăieşte cu demnitate, fără niciun fel de abateri.

Ambele finaluri reuşesc să surprindă adevărata caracteristică a omului de geniu: el îşi închină întreaga existenţă împlinirii unui ideal absolut, căzând victimă propriului crez care cere sacrificii şi care este de neatins. Emirul moare în speranţa atingerii idealului văzându-l pe cerşetor intrând în cetate, iar Luceafărul se uită cu tristeţe la Cătălina, care rămâne fericită alături de Cătălin.

Deşi aparţin unor curente literare cu caracteristici opuse, simbolismul apărând ca o reacţie împotriva romantismului, cele doua poeme surprind aceeaşi temă, condiţia omului de geniu, în două moduri diferite, dar cu numeroase caracteristici comune. Dacă geniul eminescian alege să se retragă în lumea sa de unde priveşte neputincios la idealurile omeneşti, filosofia lui Macedonski constă în aprecierea că viaţa înseamnă o necontenită luptă pentru atingerea oricărui ideal.

Fărâmă Cătălin
Clasa a X-a E
premiul II, la Concursul National Eminesciana, 2013

MISTERUL DIN FÂNTÂNĂ

A ZECEA POVESTIRE DIN HANU'-ANCUȚEI

Lumina razelor dinspre răsărit începu a umple oalele cu aur, iar călătorii noştri începeau iarăşi a se veseli, a bea şi a mânca din bunătăţurile de la Hanu-Ancuţei. Lăutarii îşi cântau versurile şi totul era doar voie bună. Dintr-o dată totul tăcu, parcă stătea timpul în loc. Se făcu linişte. Era timpul pentru istorisiri.

Era acolo un domn înalt cu păr nins de numeroşii ani de dinainte, cu ochii pătrunzători şi faţa încreţită de timp, ce stătea pe scaunul său încremenit încă de la începutul tuturor istorisirilor. Acesta era Moş Mihail, cel mai în vârstă dintre toţi cei prezenţi la han. Dar numai acum s-a făcut auzit. Avea o voce niţel răguşită şi joasă. Se ridică în picioare şi spuse:

- Ştiu că eu nu m-am adresat până acum dumneavoastră cu nicio relatare, dar acum aş vrea, dacă nu vă este cu deranj, să vă relatez o mică istorisire despre urma roşie de pe mâna mea, pe care cred că toţi aţi văzut-o mai devreme sau mai târziu. Căci acum am găsit eu a fi cel mai potrivit moment să v-o spun.

- Coane' Mihail - începu cu blândeţe comisul Ioniţă - cu cea mai mare plăcere am vrea să-ţi ştim şi ţie povestea. Şi mai mare plăcerea de partea noastră va fi, de vei dori să ne-o spui.

Mihail îşi drese glasul şi, după o scurtă pauză, îşi începu istorisirea:

- Pe vremea când eram eu copil, nu mai mare de 10 anişori, şi cum nu mă trag dintr-o familie prea bogată îl ajutam pe tatăl meu, fântânarul Ion, la treabă, prin curtea unui boier la care lucra de când mă ştiu… Acel boier, ţin minte şi acum, cu haine scumpe, colorate, de mătasă, veni la tatăl meu într-o zi şi îi ceru să-i facă în grădina sa mare o fântână unde o crede el că va fi mai bine. Acesta a găsit precum dumitale, Zaharie fântânarule, un loc numai bun de fântână, căci şi el era unul priceput, dar într-un loc care mie mi se părea a fi straniu de perfect: soarele bătea din unghiul din care

mereu era lumină asupra fântânii, pentru ca apa să nu fie niciodată prea rece; era adăpostită de doi fagi înalţi împotriva ploilor ce tulburau apa şi, cel mai ciudat dintre toate, în jurul fântânii creşteau mereu flori, în restul grădinei însă nefiind nicio floare. Şi dacă rupeai una creştea alta la loc…

Cu toate acestea, mic fiind, le-am trecut pe toate cu vederea, dar la vârsta de exact cincisprezece ani, am văzut, plimbându-mă prin grădina boierului, o strălucire ce ieşea din apa fântânii. M-am apropiat şi, ca prin minune, am văzut în apa fântânii o reflexie a unei fete, dar nu era o fată oarecare, ci era una foarte frumoasă, cu părul bălai şi părea a fi chiar de seama mea. Uimit, m-am uitat în sus, înspre fagi, dar nu era nimeni într-acolo, iar când m-am uitat înapoi înspre fântână, imaginea fetei dispăruse.

- Vai! Dar ce întâmplare! exclamă Ancuţa, care acum şedea pe un buştean din apropierea lui Moş Mihail, şi care, cu ochii măriţi de spaimă, şi obrajii de data aceasta palizi, îşi încleşta pumnii în poală.

- Cu o şoaptă stinsă, a dispărut acea fată, continuă Mihail. Am crezut că mi-am imaginat totul, şi cu o minte confuză am plecat spre casă. Dar în fiecare noapte o visam şi părea că mi se arăta aievea. Şi mă gândeam la ceea ce mi s-a întâmplat, la ceea ce am păţit, şi încă mă întrebam, dacă chiar am văzut acea tânără sau dacă totul a fost doar o iluzie.

Apoi au urmat doi ani de curiozităţi, întrebări şi mister… Dară nu ştiu dacă era de la sperietură, cât de la faptul că mă îndrăgostisem de ea. Şi dânsa îmi era din ce în ce mai dragă pe zi ce trecea, parcă o forţă invizibilă mă făcea să o îndrăgesc. Şi nu ştiu de ce eram convins că o iubesc, dar uneori mă gândeam că nu o cunosc, parcă presimţind ceva rău.

La vârsta de şaptesprezece ani am văzut din nou aceeaşi lumină orbitoare ieşind din fântâna boierului. M-am repezit către aceasta, cu sufletul la gură, cu speranţa că o voi revedea pe acea zână, căci altfel nu i se putea spune după întruchiparea ei. M-am năpustit cu privirea asupra dânsei şi, cu mulţumire şi fericire în suflet, am revăzut-o pe frumoasa fată. Ea, de data aceasta îmi şi vorbea, iar glasul său era atât de dulce şi cristalin, încât nu puteam să mă satur din ascultat. Ea întindea mâna spre mine, aceasta ieşind din apă pe jumătate, spunându-mi să mă duc la dânsa. Eu, fermecat, m-am întins spre ea şi m-a apucat cu fineţe de mână. Dar, spre groaza mea, în acel moment, mişcarea fină a fetei, a fost preschimbată într-o strângere dureroasă, a unei vrăjitoare cu părul unsuros ce râdea haotic, în timp ce mă trăgea cu ghearele sale sângerii spre fântână.

În acel moment, toţi din han îşi încleştară dinţii, cu sufletul la gură, dornici să afle sfârşitul.

- Atunci am realizat că totul a fost o capcană pentru a mă îneca, deşi nu ştiu nici acum motivul, şi cu greu am izbutit să-mi smulg mâna din ghearele dihaniei. Dar în momentul în care am scăpat, ea s-a transformat împreună cu fântâna într-o grămăjoară de cenuşă, care, după câteva clipe a dispărut.

Şi aceasta, spuse Moş Mihail, arătându-şi din nou mâna, este dovada vie a faptului că ceea ce am văzut nu a fost doar o iluzie, o imaginaţie.

- Stranie poveste, cu adevărat m-am înfricoşat! comentă Liţa Salomia către Moş Leonte zodierul, care stătea lângă dânsa la fel de impresionat.

Toţi rămaseră uluiţi, doar comisul Ioniţă îşi reluase calmul de dinainte întrerupând acea stare de tăcere din han, spunând că doreşte să relateze şi el o întâmplare grozavă, pe care de mult dorea să le-o

Muntean Raluca Ioana
Clasa a VII-a B

Mămica mea

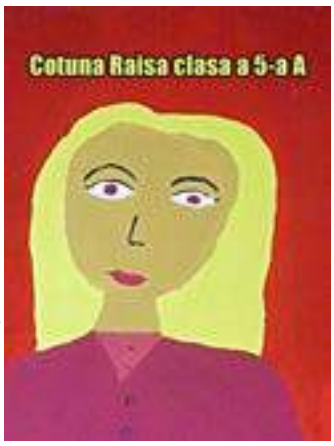

Te iubesc, dragă mămică,
Tu eşti ca o floricică
Dar mai mult aş vrea să-ţi spun,
Te iubesc din tot sufletul !

Ştiu că sunt acum prea mică,
Şi prea multe n-am ce-ţi da,
Dar îţi scriu pe o floricică,
Sărut-mâna, mama mea !

Că m-ajuţi să ajung la soare,
Să-mi veghezi drumul mereu
Iar, când voi ajunge mare,
Te voi răsplăti şi eu !

Copilărie

Of, copilărie dragă,
Cât de dor îmi e de tine
Un tărâm al bucuriei,
Mereu viu si parfumat !
Iar acum, stau si privesc
În albumul copilăresc
Cum râdeam şi ne dis-tram,
N-aveam griji şi ne jucam!
Acum timpul a trecut,
Şi mi-e dor de tine,
Dragă copilărie !
Încă şi azi te mai aştept,
Dar în zadar te caut,
Că tot nu te mai găsesc !

Anda Spătaru
Clasa a VI-a A

Căderea necuvântătoare

Timpul ţi-alină chinul când te stingi
În zborul tău suav către pământ
Căci viaţa veşnică o-atingi
Mereu rotind în vreme spre mormânt

Firul clepsidrei curge neîncetat
Şi viaţa mea şi viaţa ta.
Pe unde oare am uitat
Durerea mea, durerea ta?

Poate în inim-am păstrat
Crâmpeie din fericirea de odinioară!
Tu, frunză, oare unde ai lăsat
Foşnirea plopului din ulicioară?

Clepsidra

Jocul de lumini al râului
Încolăcit sprinten printre crengi şi pietre
Salută-n cercuri umede amintiri
Demult ferecate în ascunzişul minţii,
Sub ramul încolăcit al copacului
Ce-şi soarbe însetat şi acum seva
Din pământul-mamă.
Cu pasul alergător al timpului
Din clepsidra ce nu-i pune piedică.
An de an ies la iveală
Mugurii copilăriei mele.
Adulmec la nesfârşit
Lumini şi umbre din zile si nopţi
Căci aroma arborelui
Copilăriei mele veşnice
Vine mereu din urmă.

Jocul

Jocul meu a început sub cireş.
Piatra rătăcită printre nervurile
Înflorite arămiu
De zborul tomnatic al frunzelor
A încăput perfect in căuşul
Mâinii înfrigurate de atingere.
Doar vântul ce răzbătea
Printre crengi şi plete
A încercat să-mi smulgă bucuria.
Mâna a ţinut strâns comoara fragilă
Până astăzi, în visul trăirilor
De odinioară.
Am simţit în miezul palmei
Răceala pământului prin care curge
Necontenită, viaţa.

Cireşul din grădină

Cade încet petala pierdută
A firavei corole din copacul îndrăgit.
Ultimul viscol de flori
A spulberat neaua roşiatică
A cireşului din grădină.
Singura speranţă este
Primăvara, care se repetă
La nesfârşit.
Cireşul nu plânge.
El ştie că viscolul se joacă doar.
Nici ceaţa prea neguroasă
Nici norii prea greoi,
Nici zăpada adormită
Nu pun zăgaz primăverii.
Printre ele stă sufletul meu de copil
Care aşteaptă să înflorească cireşul.

Arborele copilăriei mele

Nicăieri n-am găsit un copac mai frumos
Decât cel din grădina raiului copilăriei mele.
Văzduhul înmiresmat de pomul înflorit
Dăinuie şi azi în adâncul fiinţei mele
Închid ochii.
Şi în măruntaiele memoriei
Văd cum arborele copilăriei mele
Înfloreşte an de an.
El nu oboseşte niciodată
Şi ştiu ca mă va însoţi
Prin scurta mea trecere prin lume.
Creanga lui jucăuşă
Îmi dă de veste în fiecare dimineaţă că sunt!

Durduc Ambra
Clasa a VII-a A
Durduc Ambra VIIA - premiul III la Concursul National Eminesciana, 2013

Desenele au fost realizate sub coordonarea doamnei profesoare **Ada Puha**

Coşul de gunoi şi privilegiile

Un profesor pune un coş de gunoi în faţa clasei. Ii roagă pe elevi să scoată o foaie de hârtie, să o mototolească într-o bilă şi să o arunce la gunoi stând în banca lor. Cei care nimeresc coşul primesc un punct la notă.

Imediat, cei din spatele clasei sunt revoltaţi pentru că, din cauza distanţei, cei din faţă au mai multe şanse de reuşită decât ei. În contrast, cei din faţă nu au nimic de reproşat.

Elevii aruncă hârtiile spre gunoi. Unii dintre elevii din faţă rateaza coşul de gunoi, unii dintre elevii din spatele clasei îl nimeresc.

Morala 1: În viaţă, faptul că eşti în locul „din faţă" este un privilegiu(fericit), nu un merit. Meritul e în cât de bine arunci de oriunde ai fi. În faţa şi în spatele tău sunt tot timpul mulţi alţii.

Morala 2: În ciuda locului pe care îl ai în "clasa", succesul nu este garantat. Clar, cei "din spate" trebuie să compenseze prin talent şi multă muncă.

Cine sunt eu?

Numele meu este Cătălin Adam. În 2007 absolveam liceul vostru, în costum şi în papuci de casa roz, în formă de căţeluş. Să fim clari, "normal" nu am fost numit des.

Locuiesc în Suedia momentan, am 26 de ani şi lucrez pentru o companie globală, Electrolux. Rolul meu este de Project Manager Global în Marketing şi Tehnologie. In ciuda vârstei, aparent fac ceva destul de bine încât să se accepte să lucrez la acelaşi nivel cu persoane mult mai în vârstă decât mine şi cumva există încredere ca la 26 de ani să lucrez cu bugete de milioane de euro.

Am călătorit în ultimii 5 ani în peste 20 de ţări pe 3 continente. Am condus o organizaţie de 1300 de oameni în 15 orase. Am organizat evenimente cu invitaţi aflati în top 50 speakeri internaţionali. Am fost invitat ca şi speaker în nenumărate evenimente pe teme de management, dinamica grupurilor, dezvoltare personală şi public speaking.

De ce scriu asta?

Am fost rugat (şi să fim serioşi, cine refuză atenţie)….. să scriu câteva rânduri despre cum văd eu acum, viaţa din liceu şi după, despre muncă, despre studii şi despre cum am ajuns să am parte de lucrurile de mai sus.

Habar n-am.

Să fi ajuns oare în rândurile din faţă? Am învăţat oare să arunc mai tare? S-a mărit clasa între timp şi acum sunt mai mulţi în spate decât în faţă?

Ţin minte doar multe ore de distracţie. Distracţie, pentru că ce am facut, am făcut ca hobby, nu ca „activităţi extracurriculare" menite să mă avanseze pseudo-profesional.

Şcoală, liceu, facultate, master, cursuri. De ce nu? Doar cum să mă bucur de tinereţe fără să mă întreb zilnic la ce mă ajută 8-10 ore pe zi pierdute. Uimitor, fix la asta. Să mă întreb de ce le pierd, cum le pierd şi mai ales dacă e ceva ce pot să fac să nu le mai pierd.

Să luăm un exemplu. Să fie util să învăţ un comentariu despre o mare operă literară, despre ţărani şi vremuri cu care eu nu mă identific? Uimitor (sincer, şi eu abia realizez) DA. Să fim realişti şi serioşi, înveţi să fii foarte creativ, mai ales când nu ştii ce să mai zici. Util în vânzări să poţi să tot vorbeşti când nu ai extrem de multe de zis. În plus, ai tot timpul în cap „ce vrea profesorul să audă". Util când lucrezi în Marketing să înţelegi consumatorul, nu?

Totuşi, legăturile astea, să vezi ce e util şi când şi pentru ce, nu o să te învețe nimeni.

Lasă-ţi educaţia pe mâna altora, dacă vrei să ai cheia eşecului.

De ce citeşti tu asta?

Mulţumesc că ai rămas până aici. Nu credeam că am talent. (da, ştiu, asta vezi la toate paragrafele finale pe bloguri. Fii tu mai original!)

Citeşti pentru că înţelegi ce scriu. Înţelegi că viaţa e grea, înţelegi că multe lucruri nu au scop, deşi mulţi îţi spun că au. Poate înţelegi şi că poate încă nu ştii suficiente, încât să îţi dai seama ce e util sau nu pentru tine.

Poate, doar poate, ştii că indiferent ce le arăţi altora-imaginea de fericit, puternic, independent- la finalul zilei te întrebi cu un pic de frică daca nu cumva, de fapt, vrei ceva mult mai mult decât ai acum.

Ţi-aş ura să ai direcţie bună la aruncarea la coş, dar cred că mai bine îţi urez să ai multă hârtie.

Cătălin Adam
promoția 2003-2007

URMAȚI-VĂ VISUL

Mă numesc Marius Robert Ionescu și sunt absolvent al CNI ”Gr. Moisil”. De 1 an și câteva luni lucrez în cadrul companiei Microsoft -un an am lucrat în Praga și restul în Seattle, USA. Am așternut câteva gânduri și sper ca povestea mea să motiveze actualii elevi ai școlii în care m-am format să-și propună și să tindă către țeluri cât mai înalte. Încep prin a vă spune că nimic nu e imposibil și că mereu trebuie să vă urmați visul. Elev fiind în clasa a IX-a, fără nicio bază informatică (informatica de generală la mine a fost Paint și jocuri), nu visam că o să ajung în State sau că o să vizitez atâtea țări, doar pentru simplu fapt că sunt bun la informatică.

Totul a început la primul laborator de informatică când am fost printre primii elevi care au rezolvat câteva probleme pe care Manu le propusese. La final de laborator, Manu m-a luat deoparte zicându-mi: “Dacă vei continua așa, o să ajungi departe”. Era tot ce voiam să aud. Fiind competitiv din fire și având mereu dorința de a fi cel mai bun, am început să lucrez la informatică din ce în ce mai mult. Chiar dintr-a IX-a, cum ajungeam acasă, deschideam calculatorul și intram pe infoarena.ro să rezolv probleme. Era o plăcere să lucrez până la 12 noaptea și să văd cum, de unul singur, găseam soluții la probleme din ce în ce mai dificile. Ironia face că, dacă până atunci părinții se rugau de mine să învăț, după ce-am descoperit infoarena.ro, se rugau ai mei să mă ridic de la calculator pe motiv că acesta îmi va afecta vederea și că ar fi bine să fac mai multă mișcare.

Dacă unii dintre voi cred că îmi petreceam timpul doar rezolvând probleme la info se înșeală, cu siguranță. Am încercat mereu să-mi echilibrez timpul liber, așa că eram cel puțin o dată pe săptămână la biliard sau la snooker, mergeam la tenis și la înot în mod regulat și, ceva mai târziu, m-am apucat chiar și de break-dance.

Printr-a X-a, Manu l-a chemat pe tata la școală să îi spună, în fața clasei, că mă joc prea mult pe calculator și că nu mai învăț informatica, și, ce-i drept, jucam TrackMania foarte mult la momentul respectiv. Am reușit să îl păcălesc pe tata că nu mă mai joc însă, după o perioadă, mi-am dat seama că mă păcălesc pe mine însumi, așa că am șters jocul și m-am reapucat să lucrez la info.

Am avut momente și momente, însă dorința de a ajunge olimpic a crescut odată cu timpul. În afară de vacanța dintre a IX-a și a X-a, eu nu mă pregăteam la informatică decât cu două săptămâni înainte de olimpiadă. Acum regret că nu am învățat mai mult, deoarece știu că aș putut obține rezultate și mai bune. M-am poziționat locul 8 și locul 7 la olimpiada națională de informatică și am făcut o dată parte din lotul României pentru internațională. Dacă aș fi învățat mai mult, poate aș fi avut alte rezultate, însă acum e prea târziu pentru poate.

Nu a fost ușor să ajung nici la performanțele despre care am vorbit. Mi-au trebuit trei ani să ajung la prima mea olimpiadă națională. În clasa a IX-a la etapa județeană a olimpiadei am rezolvat prima problemă rapid, după care am început să ”visez”, cu ochii pe pereți cum o să fie la națională, în loc să rezolv cea de- doua problemă, care era destul de ușoară. Se-nțelege că nu m-am calificat, am pus “short” în loc de “int” și s-a dus punctajul la care speram. Într-a X-a s-au dat două probleme, una dintre ele a fost greșită, iar a doua a fost simplă, doar că eu nu am înțeles-o la momentul respectiv. În clasa a XI-a am reușit să mă calific pentru prima dată la olimpiada națională, am fost al 8-lea pe țară, iar în a XII-a am reușit să mă calific cu punctaj maxim. Abia după trei ani de muncă am reușit să îmi îndeplinesc visul, să ajung la etapa națională a olimpiadei de informatică.

Odată atins acel scop, mi-am propus să lucrez pentru o firmă mare în timpul facultății și, după un an, mi-am atins acel scop printr-un internship la Microsoft în Seattle. După internship, mi-am propus să mă întorc în USA, ceea ce am și făcut după trei ani de zile. Nu am primit viza imediat și am lucrat în Praga timp de un an pentru a putea obține altă viză care să mă ajute să mă transfer în State.

Din experiență vă mărturisesc faptul că rezultatele vin, însă trebuie muncă pentru a le face să vină. După efort, vine întotdeauna și răsplata. Nu vă mulțumiți cu puțin, aspirați mereu la ceva mai înalt. Eu mi-am atins țelul pe care mi l-am propus acum trei ani (să ajung în USA). Acum am alte țeluri și muncesc pentru a le atinge. Tot ce sper este că, împărtășindu-vă propria mea experiență, v-am determinat să reflectați și, mai ales, să acționați pentru că, prin muncă și ambiție, orice vis poate fi atins. Suntem singurii responsabili pentru fericirea sau nefericirea noastră, restul persoanelor sunt pe lângă noi pentru a ne ajuta să ne valorificăm potențialul.

Dacă ar fi să regret ceva, regretul este acela că nu am învățat mai mult, pentru că știu că aș fi putut realiza mult mai multe lucruri. Însă nimic nu e pierdut și profit de orice moment, mă bucur de ceea ce am realizat și continui, cu tenacitate, să-mi construiesc viitorul.

Marius Robert Ionescu
promoția 2006-2010

ÎNCURAJĂRI DIN BUCUREȘTI

Facultatea la care dorești să înveți, îți cere în cadrul procesului de admitere o scrisoare motivațională. Pare un lucru foarte ușor de realizat la prima vedere, dar odată început ridică multe întrebări.

Multe dintre aceste întrebări au legătură cu însăși esența ta ca persoană. Începi să te gândești: cine ești, ce vrei, ce cauți și, mai important, ce anume te-a adus aici?

Eu, în momentul în care am decis că doresc să urmez programul de licență „Studii de Securitate" în cadrul Facultății de Științe Politice a Universității din București, știam fără îndoială că pot atinge obiective mult mai mari decât cele atinse până atunci. Știam că Brașovul, oricât de minunat ar fi, are domenii în care nu excelează și eu îmi alesesem să aprofundez unul dintre ele. Căutasem canalul care să îmi faciliteze accesul la performanța profesională și, mai departe de toate, să mă aducă aproape de oameni cu aceeași viziune.

Știam, de asemenea, că trebuie să conving comisia delegată pentru analizarea scrisorilor noastre, de faptul că sunt cea mai potrivită persoană pentru a urma studiile lor: pe de o parte, pentru că îmi doresc cu ardoare să mă aflu acolo și, pe de altă parte, pentru că aptitudinile mă recomandă. A trebuit să îmi clarific multe aspecte, să lupt să îmi stabilesc țeluri concrete și să îmi definesc multe convingeri și principii, dar a fost un exercițiu de auto-cunoaștere excelent, cel mai bun la care am luat parte până atunci.

După o reflectare profundă asupra întrebării „cine este Miruna?", a venit și răspunsul, a venit și scrisoarea motivațională, a venit și intrarea la facultatea dorită, dar cel mai important, am ajuns să pricep cine sunt și de ce sunt acolo. Aceste răspunsuri la întrebările existențiale fundamentale sunt esențiale pentru schițarea unui drum în viață și a unei profesii de succes. Ele sunt sursele principale care alimentează voința de „a lupta" pentru excelență, performanță profesională și oricare alt scop personal și vă încurajez din tot sufletul să vă răspundeți și voi, cât mai curând, la întrebarea „cine sunt?".

În legătură cu lumea care mi s-a arătat odată cu venirea la București pot povesti multe, dar aș vrea să punctez oportunitățile carieristice pe care, din nefericire, Brașovul nu le oferă deocamdată. Este cu adevărat o altă lume pentru tinerii dornici de reușită, pentru că pune la dispoziție resurse nenumărate (conferințe, workshop-uri, internship-uri ș.a.m.d.) menite să ofere oricărui doritor posibilitatea de a dobândi cunoștințe și experiență în cele mai vaste domenii.

Vă încurajez să optați pentru studiul într-un centru universitar cât mai valoros și să vă implicați în cât mai multe proiecte, deoarece perspectivele vi se vor schimba radical odată cu întâlnirea persoanelor care posedă aspirații și principii similare cu ale voastre.

În încheiere, aș vrea să vă amintesc faptul că rubrica „Absolvenți celebri" are nevoie să listeze cât mai mulți dintre liceeni care au străbătut culoarele Colegiului Național de Informatică „Grigore Moisil" Brașov. Vă urez așadar, mult succes în tot ce v-ați propus să realizați și suficientă ambiție încât să nu vă mulțumiți cu puțin.

Miruna-Mihaela Vlaicu
Absolventă a promoției 2014
Prof. Diriginte: Manuela Zorca și Manuela Șerban

SUCCESUL PERSONAL ÎNCEPE CU TINE...

Mă numesc Dan Rădulescu și am absolvit CNI "Gr. Mosil" acum 3 ani. În timpul liceului, majoritatea dintre noi nu aveam nicio idee despre ce vrem să facem după ce terminăm, iar când a venit vremea să alegem fiecare, ne-am orientat după cum am crezut mai bine.

Succesul personal? Asta e o treabă cât se poate de subiectivă. Pentru mine, succesul personal reprezintă, la acest moment, faptul că acum vă scriu din UK, unde mă aflu de un an la studii prin intermediul

programului Erasmus. Sunt aici prin propriile forțe, nu primesc ajutor de acasă și trăiesc această provocare deloc ușoară, dar care îmi oferă o experiență aparte și-mi deschide o sumedenie de posibilități pe care nu le-aș fi avut în țară.

Înțeleg prin succes personal și aprecierile spontane, venite de la persoane de la care nu te aștepți, dar care înseamnă atât de mult pentru tine, și am avut parte de câteva surprize anul acesta de la prieteni, cunoștințe sau angajatori.

Un regret al meu este că nu am urmat facultatea în alt oraș sau în altă țară. Dacă nu ai posibilități financiare, poate fi destul de greu și aventura asta va cere sacrificii, însă, la final, vei vedea că merită toate eforturile. Sunt atâtea lucruri și locuri de văzut, oameni de întâlnit, lecții de învățat și oportunități de descoperit.

În ciuda faptului că am absolvit liceul de informatică, acum nu mai am nicio treabă cu programarea. Lucrez în domeniul designului de produs și îmi place ceea ce fac. Am ales să fac ceva ce îmi place, chiar dacă cererea nu este prea mare în România și nici salariile nu sunt la fel de atractive ca în domeniul IT. Consider că, atâta timp cât ești pasionat de ceea ce faci, poți construi lucruri mari!

Închei prin a vă împărtăși că, din punctul meu de vedere, succesul personal începe cu tine și se termină cu schimbarea pe care o aduci în lumea din jurul tău. Consider că orice viziune ați avea, trebuie să fiți dispuși să investiți în ea timp, energie și pasiune! La final, îmi vine în minte o vorbă a lui Will Smith, actorul, care nu a avut cine știe ce talent nativ, însă a compensat prin muncă și perseverență:

> *"You don't set out to build a wall. You don't say 'I'm gonna build the biggest, greatest wall' You don't start there. What you can do is take brick and lay it as perfectly as a brick can be laid. Then you do that every day and soon you will have a wall" (Will Smith)*

Dan Rădulescu
promoția 2011

INFOTO

Clubul INFOTO!

Ești pasionat de fotografie și ai un aparat de fotografiat? Nu este nevoie să deții prea multe cunoștințe în acest domeniu pentru a face parte din Clubul INFOTO. Le vom dobândi împreună, într-un mod practic și atractiv.

Despre ce este vorba? Este foarte simplu. În acest club dorim să ne strângem cât mai mulți pasionați de fotografie din liceul nostru pentru a ne dezvolta împreună această pasiune prin dezbateri, concursuri sau workshop-uri.

În anul care a trecut am reușit să pregătim o expoziție în școală (puteți vedea imaginile mai jos) cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului, expoziție în care ne-am fi dorit să avem mult mai multe poze simpatice realizate de către voi, elevi ai Colegiului de Informatică. Dacă suntem informaticieni, nu înseamnă că nu suntem creativi. Vrei să îți arăți și să îți dezvolți creativitatea prin fotografie?

Te așteptăm!

